

Fond za humanitarno pravo
Istraživanje, dokumentacija i pamćenje

Sudbina Srba, Crnogoraca, Roma, Bošnjaka i Aškalija nestalih na Kosovu¹

Novembar 2005.

Prema podacima Međunarodnog Komiteta Crvenog krsta [MKCK, 5.950 osoba je nestalo u vezi sa oružanim sukobima na Kosovu. U međuvremenu, sudbina 3.462 osobe je razjašnjena: 1.353 su nađene žive, mrtvih je nađeno 1.916 [tela identifikovana i vraćena porodicama a 193 slučajeva je zatvoreno iz administrativnih razloga. Zaključno sa 15. novembrom 2005. godine, na listi MKCK je 2.488 osoba čija sudbina još uvek nije razjašnjena. Prema podacima FHP-a, u okviru 2.488 nestalih Albanaca je 1.785, Srba 538 i ostalih 165.

Kancelarija UNMIK-a za nestala lica i sudsku medicinu (UNMIK/OMPF) do novembra 2005. godine predala je porodicama identifikovane posmrtnne ostatke 143 žrtve, nealbanske nacionalnosti, ekshumiranih na Kosovu. Isti podatak daje Komisija Saveta ministara SCG za nestala lica.

Upoređujući obe liste, Fond za humanitarno pravo je našao da je do novembra 2005. godine porodicama predato 157 identifikovanih posmrtnih ostataka ne-Albanaca, ekshumiranih na Kosovu. U okviru 157 su tela pet žrtava, ekshumiranih na Kosovu, koja su preneti u Srbiju, sahranjena na groblju Lešće u Beogradu, odakle su ponovo ekshumirana i predana porodicama. Tela dve identifikovane žrtve su pronađena i ekshumirana na teritoriji opštini Bujanovac, Republika Srbija.

Identifikacijom je utvrđeno da posmrtni ostaci pripadaju Srbima i drugim nealbancima, koji su ubijeni, kidnapovani, ili nestali pod nerazjašnjenim okolnostima u periodu od juna 1998. do kraja 2000. godine. Najveći broj tela ekshumiran je na groblju Dulje/Duhel u opštini Suva Reka/Suhareke i groblju Dragodan u Prištini, gde su tela sahranjivana nakon što su pronađena na različitim lokacijama.

Na osnovu podataka članova porodica nestalih i očevidava, za većinu nestanaka odgovorni su pripadnici Oslobođilačke vojske Kosova [OVK]. Podaci o lokaciji ekshumacije i mesta poslednjeg viđenja nestale osobe pokazuju da su pripadnici OVK vodili računa da prikriju trag o počinjenom zločinu. Tela brojnih žrtava nađena su na lokacijama udaljenim 50 i više kilometra od mesta otmice ili poslednjeg viđenja nestale osobe. Većina nestalih, čija su tela identifikovana i predana porodicama, su starije osobe, koje su prema navodima svedoka, odlučile da ostanu na Kosovu posle dolaska međunarodnih snaga, verujući da su sigurni jer nisu Albancima učinili neko zlo. Obdukcioni zapisnici pokazuju da su neke žrtve bile vezanih ruku i sa povezima preko očiju.

¹ Izveštaj je sačinjen na osnovu obdukcionih zapisnika i potvrda koju su porodice dostavile FHP-u, intervju sa svedocima, kao i korišćenjem dokumentacije KCKiM.

1. Masovne grobnice: Volujak i Mališevo

U julu 1998. godine, pripadnici OVK su iz Opteruše/Opterushe i Retimlja/Reti odveli 24 Srbina, od kojih sedam muškaraca iz Opteruše/Opterushe i 17 muškaraca iz Retimlja/Reti. Oni su poslednji put viđeni 19. jula 1998. godine, kada ih je OVK kamionom odvezla iz sela, u prisustvu njihovih porodica. Njihov nestanak je prijavljen MKCK-u².

Otkrivanjem masovne grobnice Volujak i identifikacijom, DNK analizom, 15 tela utvrđeno je da pripadaju Srbima, koje su pripadnici OVK, 19. jula 1998. godine odveli iz njihovih kuća u selima Opteruše/Opterusha i Retimlje/Reti.

Masovna grobnica Volujak, 10 kilometara južno od Kline, otkrivena je 10. aprila 2005. Jama u kojoj su pronađena tela duboka je oko 30 a dugačka oko 1000 metara. Posmrtni ostaci su nađeni na samom ulasku u jamu.

Ekshumacije, od 10. do 30. aprila 2005. godine, je uradio tim OMPF/UNMIK-a u prisustvu eksperata, predstavnika Komisije Saveta ministara SCG za nestala lica. U grobnici su nađeni fragmentarni delovi tela, koji, prema nalazima tima forenzičara, ukazuju na broj od 24 tela.

Grobnica u Mališevu/Malisheve je pronađena u blizini bolnice u tom gradiću. Iskopavanje, od 10. do 18. maja 2005. godine, obavilo je tim OMPF/UNMIK-a u prisustvu, predstavnika Komisije Saveta ministara SCG za nestala lica. Prema podacima te komisije i tima OMPF/UNMIK-a u grobnici je nađeno 13 tela. Neka od tela pronađena su sa rukama vezanim žicom na leđima. Nalaz stručnjaka Komisije Saveta ministara SCG za nestala lica govori da su žrtve ubijene iz vatrenogoružja. U grobnici su pronađeni delovi odeće, lični predmeti i jedna lična karta. Obdukcija tela je obavljena u mrtvačnici u Orahovcu/Rahovec.

Do novembra 2005. godine identifikovani su posmrtni ostaci Stamen Genova, koga su pripadnici OVK prisilno izveli iz autobusa 29. juna 1998. godine u mestu Crnojlevo/Carraleve i Radovana Staletića, kome su gubi svaki trag 26. maja 1998. u selu Mlečane/Mleqan. Njihova tela su, nađena u masovnoj grobnici Mališevo/Malishevo. Prema podacima FHP-a, treća identifikovana žrtva je albanske nacionalnosti i njene posmrtne ostatke OMPF /UNMIK je predao porodici.

1.1. Opteruša/Opterushe: 19. juli 1998.

Selo Opteruša/ Opterushe se sastojalo od oko 300-400 kuća, od kojih su 12 bile srpske, sa 54 članova domaćinstva. Selo se nalazi vrlo blizu sela Retimlje/ Reti i Zočišta/ Zocishte, u kojima su takođe živeli Srbi. Početkom jula 1998, OVK je postavio kontrolne punktove na putu ka Opteruši/Opterushe. Iz straha, Srbi su 14. jula 1998. godine počeli noći da provode zajedno, tako da je 14. oro Srba iz Opteruše/ Opterushe spavalo u kući Mladena Božanića, najbogatijeg Srbina u selu.

U petak 17. jula, u Opteruši/ Opterushe je bilo ukupno 17 Srba, 9 muškaraca i 8 žena. U večernjim časovima, 14 Srba se nalazilo u kući Mladena Božanića: Mladen Božanić, Dragica Božanić, njegova supruga, Nemanja Božanić, njihov sin, Dobrila Božanić, Mladenova majka, Božidar Božanić, Mladenov ujak, Dušanka Božanić, supruga Božidara Božanića, Novica Božanić, sin Božidara i Dušanke, Miodrag Burdžić i nejev supruga Slavka, Spasa

² Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, MKCK, 2004.

Burdžić, Miodragov brat, Spasa Banzić, Slavica Banzić, Spasina supruga, Desanka Banzić, Spasina majka i Srećko Simić. U kući Milutina Burdžića nalazili su se njegova supruga Stanojka i Olga Simić.

Oko 17:00 sati 17. jula, počela je pucnjava iz sela Samodraža/Samodrezhe. Ubrzo se pucnjava proširila i na samo imanje Božanića. Oko 22:00 sati, došlo je do prekida struje i kratkog zatišja.

U subotu 18. jula, čim je svanulo, u dvorište porodice Božanića, ušla je grupa od 40-50 pripadnika OVK, neki u crnim, a neki u kamuflažnim uniformama. Srbi su prepoznali svoje komšije, Hadžijju/Haxhi (Azem) Mazreku, obučenog u crnu uniformu i delovao je kao komandant operacije, Ejup (Kasum)KabaĀi/Ejup (Kasum) Kabashi, komandant jedinice OVK iz Opteruše/Opterushe, /Sedat (Ali) Kabaši/Sedat (Ali) Kabashi, Sokol (Melit)/Sokol Bitići/(Melit) Bitiqi, Alji (Dahim) Biti'i/Ali (Dahim) Bitiqi i Sulejman Bitići/Sulejman Bitiqi, svi iz Opteruše/Opterushe. Pripadnici OVK su okupili zatečene Srbe, ukrcali su ih na traktor i odvezli do glavnog puta Orahovac/Rahovec-Suva Reka/Suhareke. Tamo su ih prebacili u kamion. Nekim kolima su dovezli Milutina Burdžić, njegovu suprugu Stanojka i Olgu Simić i ukrcali ih u isti kamion.

Kamion je krenuo i prošao sela Samodraža/ Samodrezhe i StudenĀane/ Studencan, i ispred sela Raštane/ Rashtan, skrenuo je u selo koje su Srbi prepoznali kao PeĀane/ Pecan. U tom selu, smeštene su u nedovršenu zgradu. Źene su razdvojene od muškaraca, koji su odvedeni u podrum iste zgrade. U toku noći, muškarci su ispitivani. Źene su Āule njihove jauke iz podruma.

U nedelju 19. jula, Źene i starca Milutina Burdžića, pripadnici OVK su minibusom odveli u selo ZoĀište/ Zocishte da bi tamošnjim Srbima predali poziv u na predaju. InaĀe, pismo je po naredbi OVK napisao Mladen BoŹaniĀ i naslovio ga na izvesnog Zorana, koji je organizovao civilnu zaštitu u selu.

Posle predate poruke, Źenama su pripadnici OVK dozvolili da odu manastir Sveti VraĀi u ZoĀištu/ Zocishte, gde su proveli noć.

U PeĀanima/ Pecan, OVK je zadržao sve muškarce, njih 7, osim SreĀka Simića, koga su ranije odveli u selo Retimlje/Reti da bi tamošnjim Srbima predao poruku da se predaju. Od tada, Mladenu, Nemanji, BoŹidaruru i Novici BoŹaniĀu, Miodragu i Spasi BurdŹiĀu, kao i Spasi Banzić se gubi svaki trag.

1.2. Retimlje/ Reti: 19. juli 1998.

U selu Retimlje/ Reti, 1998. godine je bilo oko 120 albanskih kuĀa i 10 srpskih imanja sa 45 Ālanova domaćinstava.

U subotu 11.jula 1998. godine nestao je Jugoslav Kostić.Nije se vratio kuĀi posle posla, a bio je zaposlen kao Āuvar vinograda firme Orvin, na BrestovaĀkoj padini, između sela Retimlje/ Reti i Brestovac/Brestoc.

U nedelju 12.jula, Safet Thaci/Safet Taçi iz Retimlja/Reti³ je doneo pisanu poruku od Jugoslava:

Tata, moj život je u vašim rukama. Moraš da sakupiš svo oružje, do poslednjeg metka i predaš da bi mene oslobodio.

Nakon toga, Srbi se okupljaju da donesu odluku, i budući da su oružje dobili od vlasti, oni šalju Jugoslavljegovog oca u Orahovac/Rahovec da traži savet i dozvolu da predaju oružje. Vratio se u selo bez dozvole za predaju oružja.

U međuvremenu, posle saznanja o otmici, veliki broj Albanaca, žene i deca, napuštaju selo. Muškarci su već u junu mesecu počeli da preko dana borave van sela a da se vraćaju uveče da prespavaju.

U selu je ostalo 26 Srba, 17 muškaraca i 9 žena: Mladen i Angelina Kostić, njihov sin Nebojša, Mladenov brat Anđelko i njegova supruga Živka, njihov sin Živko, Lazarka i njeni sinovi Miodrag i Svetislav Kostić, Vitomir i Živoratka Kostić, Dimitrije Kostić, njegovi sinovi Vjekoslav i Miroљjub i ćerka Momirka, Saško Kostić, Petra Kostić i njeni sinovi Todor i Lazar, Stanoje i Kosara Kostić, njihov sin Srećko, Rajko i Mirjana Nikolić, njihov sin Cvetko i Desanka Cucurević.

U petak 17.jula, kasno uveče, počela je pucnjava u pravcu sela Retimlje/ Reti iz smera Opteruše/Opterushe. Posle ponoći počinje pucnjava na samo selo. Anđelko Kostić izlazi iz kuće i ne vraća se. Pred zoru, kada je perstala pucnjava, Srbi su našli Anđelkovo telo u neposrednoj blizini kuće.

U subotu 18. jula, oko podne, u selo dolazi Srećko Simić iz Opteruše/ Opterushe noseći poruku OVK-a da predaju svo oružje. Mladen Kostić i Srećko Simić odlaze u pravcu Opteruše/Opterushe da bi sa OVK dogovorili uslove predaje i oko sahrane Anđelka Kostića.

Ubrzo se vraćaju u pratnji pripadnika OVK, među kojima su Srbi prepoznali njih 11: Hadžiju (Azem) Mazreku/Haxhi (Azem) Mazreku iz Opteruše/Opterushe, Avniju, Safeta, Šabana/Shaban, Seljami/Selami i Rešat Taçi/Reshat Taçi/, svi iz Retimlja/Reti, Nijaza i Avdulu Krueziu, Ismeta i Hamzu Krasnići/Krasniqi, i direktora osnovne škole u Retimlju/Reti, po imenu Safet.

Srbi odlučuju da predaju oružje, nakon čega su pripadnici OVK-a dozvolili porodici da sahrani Anđelka. Odmah potom, OVK je sve muškarce [17] utovarila u kamion i odvezla ih u pravcu Opteruše/ Opterushe. Žene, zajedno sa starcem Stanojem Kostićem odveli su u Zočište/ Zocishte, u manastir Sveti Vrač, gde su se nalazile i žene iz Opteruše/ Opterushe. U manastiru je bilo 35 ljudi, od toga 7 monaha. Sve njih je OVK odvela 21. jula 1998. u školsku zgradu u selo Semetište gde su proveli noć. Svih 35 je oslobođeno u sredu, 22. jula, i predato MKCK-u.

O muškarcima odvedenim iz sela Retimlje/ Reti i Opteruša/ Opterushe nije se ništa znalo sve do otkrivanja masovne grobnice u Volujku.

³ On je na molbu Jugoslavljegovog oca, zajedno sa Hamzom Krasnići/Krasniqi, išao da se raspita za Jugoslavljovu sudbinu.

2. Breznica, opština Bujanovac: 12. avgust 2000.

Zoran (Stojčće) Tiomić i Goran (Aleksandar) Stanković nestali su 12. avgusta 2000. godine u selu Odanovce/ Hodanofc, opština Kosovska Kamenica/Kamenice, Kosovo/Kosove. Njihova tela su nađena u selu Breznica, opština Bujanovac, Republika Srbija, u decembru 2001. godine.⁴ Od posmrtnih ostataka Zorana Tomića nađena je samo jedna kost, zbog čega nije bilo moguće utvrditi uzrok smrti.⁵ Telo je predato porodici 24. avgusta 2004. Telo Gorana (Aleksandar) Stankovićaporodica je preuzela 16. decembra 2004.

O okolnostima nestanka Zorana Tomića i Gorana Stankovića, Tomićeva supruga⁶, u izjavi FHP-u navodi:

Moj suprug Zoran i njegov brat od ujaka Goran Stanković su 12. avgusta 2000. godine pošli iz sela Domorovce u opštini Kamenica, gde Goran Stanković živi, u selo Odanovce, u istoj opštini, da na benzinskoj pumpi kupe gorivo. Pumpa se nalazi između sela Domorovce i Odanovce. Od tada im se gubi svaki trag sve do momenta dok nisam dobila od istražnog sudije u Vranju [Srbija] izjavu svedoka, koja objašnjava šta se, navodno, dogodilo 24. avgusta 2004. Na poziv Zavoda za sudsku medicinu u Nišu, dr Stojanovića, otišla sam sa mojim svekrom da preuzmem jednu kost za koju su mi rekli da pripada mom mužu. Dali su mi izveštaj o konačnoj identifikaciji i DNK analizi u kome piše da ta kost pripada Zoranu. Tom prilikom su mi dali i zapisnik o uviđaju od 13. decembra 2001. godine, koji je potpisao izvesni sudija u Vranju, gde piše kako je Vojska Jugoslavije u selu Donja Breznica u napuštenom rudniku Kamenolom našla kosti uvijene u čebe. Tu piše da su iskopavali u periodu od 13. do 14. decembra 2001. i sve nađene kosti skupili u kese i poslali u Institut za sudsku medicinu u Nišu. Piše da treba da se proverí da li su kosti životinjskog ili ljudskog porekla. Kada smo preuzeli Zoranovu kost i sahranili, postupak je po službenoj dužnosti započeo sud u Vranju. U izjavi svedoka koju nam je dao sudija piše da su obojica ubijeni, čak piše i ko ih je ubio i ko ih je zakopao. Kad su meni predali Zorana rekli su da za Gorana Stankovića nema ništa.

Goranove kosti su predate porodici 16. decembra 2004, a našli su ih na istom mestu. Goran je sahranjen u Domorovcima na Kosovu:

Posle 6 meseci od smrti mog muža, Zavod za sudsku medicinu u Nišu nas je ponovo zvao da preuzmemo ostatak kostiju. Nisu nam dali nikakav nalaz, samo putni nalog. Među svim tim kostima nema glave ni Zoranove ni Goranove.

Goranov brat I.S, FHP-u je rekao:

Moj brat Goran i brat od tetke Zoran Tomić su iz naše kuće u Domorovcima krenuli 12. avgusta 2001. traktorom na pumpu «Ismalj Petro» po naftu. Po priči, kada su se zaustavili na česmi, malo pre pumpe, da piju vodu, žuti golf jedinica im je preprečio put. U automobilu su bila trojica Albanaca i došlo je do tuče. Zoran je tada navodno ranjen u desno rame. A ta trojica su pozvali u pomoć još njih četvoricu u džipu. Tada su ih odveli obojicu preko šume u Donju Breznicu. Tu im se gubi svaki trag. Istražni

⁴ Lista predatih tela od 2000. do septembra 2005, Komisija Saveta Ministara SCG za nestala lica.

⁵ Institut za sudsku medicinu u Nišu, 19. avgust 2004

⁶ Izjava svedoka R.T.Baza podataka FHP.

sudija Okružnog suda u Vranju pokrenuo je 15. januara 2004. istragu protiv Musliu Šefketa iz Končulja i Jakupi Lirima iz Bujanovca zbog krivičnog dela ubistva. U rešenju o pokretanju istrage piše da su im stavili crne plastične kese na glavu, uvukli u džip i u Breznici ih na do sada nepoznat način lišili života. Onda su naredili Kastrati Agimu iz Karačeva, K. Kamenica i Hajdaru iz Breznice da ih zakopaju.

Naša vojska je našla kosti 13. i 14. decembra 2001. pa je onda ponovo rađeno iskopavanje 15. decembra 2001. U decembru 2003. uzet je uzorak kosti za DNK analizu, a otac i majka i mlađi brat Milan su dali krv. 16. decembra 2004. U Zavodu za sudsku medicinu u Nišu primili smo Goranovo telo: deo butne kosti, karličnu kost, krsnu kost i četiri slabinska i tri grudna pršljena. Sahranili smo ga 17.12.2004. u Domorovcima.⁷

3. Dečani/ Decane

3.1.Telo ZZ07/001B, za koje je identifikacijom utvrđeno da pripada **Borislavu (Vojina) Paviću**, ekshumirano je 11. jula 2000. godine u selu Babaloč/ Baballoq, opština Dečani/ Decane od strane tima Međunardonog krivičnog tribunala za bivšu Jugoslaviju [MKTJČ, ali je telo prvobitno bilo sahranjeno na drugom mestu. Tim MKTJ je utvrdio da je uzrok smrti razorenje mozga naneto vatrenim oružjem. Ulazna rana projektila se nalazila na desnoj strani u regionu mastoida a izlazna rana na levoj strani mastoida.⁸ Telo je drugi put ekshumirano 3. marta 2003. godine na groblju u Gnjilanu/Gjilan. Ekshumaciju i obdukciju je obavio tim UNMIK/OMPF-a u prisustvu posmatrača Biroa za ekshumaciju i identifikaciju Koordinacionog centra za Kosovo i Metohiju [KCKiM]. Tim je potvrdio da je smrt nastupila usled razorenja tkiva mozga dejstvom projektila ispaljenog iz ručnog vatreneog oružja.⁹ DNK analizom je utvrđeno da posmrtni ostaci pripadaju Borislavu Paviću¹⁰.

Borislav Pavić je nestao 24. jula ili 5. avgusta 1999. godine u Gnjilanu/Gjilan. Prema podacima FHP-a, Borislav je 5. avgusta krenuo na zelenu pijacu u Gnjilanu/Gjilan da kupi pšenicu za kokoške i golubove. Svratio je kod Boška Radanića u prodavnicu, koja se nalazila u blizini crkve, i ovaj mu je savetovao da ne ide na pijacu ali je on ipak otišao.¹¹ Od tada ga više niko nije video.

3.2. Posmrtni ostaci FSC01/001BP nađeni su u kanalu sa vodom u selu Kodralija/ Kodrali, opština Dečani/Decane 1. januara 2002. godine. Posmrtni ostatke je ekshumirao tim UNMIK/OMPF-a. Tim je ekshumirao potpuno skeletizovanu lobanju. Obdukcijom je utvrdio da je uzrok smrti razaranje moždanog tkiva izazvanog dejstvom projektila ispaljenog iz ručnog vatreneog oružja, a pronađene su i ulazna rana (na bazi leve zaušne kvrge) i izlazna rana (na desnoj temenoj kosti).¹² Reobdukciju posmrtnih ostataka obavio je ponovo tim UNMIK/OMPF-a u prisustvu posmatrača tima Biroa za ekshumaciju i identifikaciju KCKiM 22. maja 2003. godine. Tim je potvrdio svoje prethodne nalaze o uzroku smrti i stanju posmrtnih ostataka.¹³

⁷ Izjava svedoka G.S, 31. oktobar 2005. FHP, Baza podataka.

⁸ Obdukcioni nalaz, 13. jul 2000, MKTJ.

⁹ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima 125/2003, KCKiM

¹⁰ Vidi:Identifikovane žrtve srpske i drugih nealbnskih nacionalnosti, koje je UNMIK/OMPF predao porodicama.

¹¹ Izjava svedoka 9. avgust 2000. Baza podataka, FHP.

¹² Obdukcioni nalaz, 28. novembar 2002, UNMIK/OMPF.

¹³ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima 132/2003, KCKiM.

DNK analizom je uvrđeno da lobanja pripada **Đorđu Toškoviću**, lekaru iz Peći/Peje, koji je poslednji put viđen 20.juna 1999. godine ispred svoje kuće u Peći/Peje koju je došao da obiđe, jer se prethodno preselio u stan svojih rođaka u centru grada.

Očevidac otmice Đorđa Toškovića, njegov komšija J.J., FHP-u je dao izjavu u kojoj navodi:

Stanovao sam u ulici u kojoj i doktor Tošković. Dolaskom KFOR-a počinju otmice Srba usred bela dana. Prolazio sam kolima pored kuće Đorđa Toškovića u trenutku kada je on zaključavao vrata. Video sam dasu mu prišla lica u maskirnim uniformama, sa znakom UČK-a, naoružana. Samo su ga uhvatila sa strane, povelili i ubacili u kola.¹⁴

3.3. Telo ZZ02/001B ekshumirao je tim MKTJ 11. jula 2000. godine u selu Babaloć/ Baballoq, opština Dečani/ Decane. Isti tim je obavio obdukciju tela, 12. jula 2000. godine u mrtvačnici u Orahovcu, utvrdivši da je smrt nastupila usled razorenja mozga vatrenim oružjem. Tri ulazne rane na ovom telu identifikovane su na području potiljka i vrata.¹⁵ Ekshumacija je ponovo izvršena 4. novembra 2003. godine na pravoslavnom groblju u Gnjilanu/Gjilan, a obdukcija 23. novembra 2003. godine, kojom su potvrđeni nalazi tima MKTJ o uroku smrti.¹⁶ DNK metodom je utvrđeno da posmrtni ostaci pripadaju **Sretenu (Petar) Laziću** iz Gnjilana/ Gjilan.¹⁷

Sreten Lazić je nestao 3. avgusta 1999. godine u Gnjilanu/Gjilan. Tog dana, Sreten je otišao da pomogne prijateljima da spakuju i iznesu robu iz lokala, koji su morali da napuste po naredbi OVK. Sa njim je bio i njegov prijatelj, Dragoljub Arsić, takođe iz Gnjilana/Gjilan.

O okolnostima njihovog nestanka, FHP-u je govorila supruga Sretena Lazića:

Kamion je ustupio novi direktor firme «16. novembar» Fadil Gaši, a vozač je bio Selami Salihu, radnik te firme. Između 12:30 i 13:00 časova utovarili su svu robu koja se nalazila u prodavnici, pa su, Sreten i Dragoljub Arsić, sa vozačem krenuli prema raskrsnici kod pošte, gde je trebalo da okrenu kamion i upute se do kuće vlasnice robe Ilinke Cvetković. Tu ih je zaustavila patrola OVK, svu trojicu izvela iz kamiona i odvela u nepoznatom pravcu.¹⁸

Drugi svedok, I.C. koja je pozvala Lazića i Arsića da joj pomognu da spakuje i ukrcu robu u kamion, u izjavi FHP-u rekla je:

Sreten i Dragan su sa Salihom krenuli kamionom da prebace robu u moju kuću, koja je bila udaljena od radnje nekih pet minuta vožnje. Posle 15 minuta sam pozvala muža i devera koji su bili u kući, da vidim da li su počeli da istovaraju stvari iz kamiona, ali su mi oni rekli da kamion još nije stigao. Krenula sam peške ka kući da vidim gde je kamion. Nije ga nigde bilo. Usput sam sreća komšiju Albanca Aliju, koji je bio šef voznog parka u «16. novembru» i ispričala mu da je kamion krenuo iz radnje ka mojoj kući, ali da nije stigao. On je odmah pozvao «16. novembar», pitao

¹⁴ Izjava svedoka J.J.26. oktobar 1999. Baza podataka FHP.

¹⁵ Obdukcioni nalaz, 13. jul 2000, MKTJ.

¹⁶ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima, KCKiM.

¹⁷ Isto.

¹⁸ Izjava svedoka D.L. 28. jun 2000. FHP, Baza podataka

za kamion i portir koji mu je rekao da se taj kamion upravo vratio u firmu. Ja sam samo viknula »A ljudi?!«, Alji je shvatio da nešto nije u redu i rekao da ide u firmu da proveriti. Nije mi se javio i od tada me je izbegavao i nije hteo da razgovara samnom. Sa dve prijateljice otišla sam u KFOR da prijavim nestanak. Prevodioci su bili Albanci i mislim da nisu preveli da se kamion vratio u «16. novembar», pa je Amerikanac koji je bio tamo samo rekao da damo podatke i idemo. Ja nisam htela da izađem, pa su me izbacili. Kada sam došla kući, oko 14:00 časova, pozvao me je telefonom direktor Fadilj i rekao mi da se izvinjava zbog nesporazuma što mi roba nije stigla kući, ali da je zaključana na sigurnom i da će mi je on dovesti sutra u 9:00 časova. Rekla sam mu da oslobodi ljude, a da robu ako hoće slobodno zadrži. Fadill mi je odgovorio da su ljudi već otišli kući, a da ću robu dobiti ujutru. Ujutru sam zvala porodice - ni Sreten ni Dragan nisu se vratili kući.. Tada sam pozvala Fadilla, koji je inače bio prijatelj sa Lazićevim bratom, i zamolila ga da ide još jednom da proveriti jer ljudi i dalje nema. Obećao je da će proveriti. Oko 15:00 časova Fadill me je ponovo zvao i ponovio da su ljudi pušteni. U 16:00 časova me je pozvao vozač Selami Salihu i ispričao mi je da su ih, kada su krenuli, dok je on okretao kamion da bi išao ka mojoj kući, presreli neki maskirani ljudi. Sretena i Dragana su pustili kući, a njemu su vezali oči i odveli ga u pravcu kamenoloma u naselju Glomi, gde su ga ispitivali i nakon toga pustili kući. Ne zna šta se desilo sa robom. Ja sam mu rekla da znam gde je roba i gde je on odezao robu, ali da hoću da vrati ljude. Rekao je da ne zna o čemu govorim i više se nije javljao.

Sutradan, 4. avgusta, nas desetak žena, Srпкиnja, smo otišle ispred zgrade KFOR-a i zahtevale da odu u »16. novembar« i ispitaju direktora i šofera o otmici. Nisu hteli ništa da urade, rekli su nam da su oni sami to već obavili. Čekali smo do 13:00 časova, a onda su nam oni rekli da su sve proverili i ponovili priču koju su nam šofer i direktor ispričali. Sledećeg dana sam ponovo išla da slučaj prijavim KFOR-u, njihovoj vojnoj i civilnoj policiji. Prevodioci su mi grubo rekli da se više ne vrtim tu.

Nakon četiri dana, 8. avgusta, pozvao me je neki Amerikanac, ne znam da li je iz KFOR-a ili UNMIK-a i ponovo mi uzeo izjavu. Sutradan je došla vojna policija KFOR-a. Sa njima je bila neka policajka Pamela, i pošto sam tražila da prevodilac ne bude Albanac, doveli su Makedonku Danijelu. Saslušali su mene, Lazićevu ženu i Arsićevog brata. Dala sam im popisne liste robe koja je nestala. Posle tri dana, 11. avgusta, Pamela je uhapsila direktora i vozača. Proveli su mesec dana u Bondstilu. Išla sam u Sojevo da dam izjavu istražnom sudiji. Ne znam šta je posle toga bilo.¹⁹

Dragoljub Arsić se i dalje vodi kao nestao. Telo Sretena Lazića predato porodici 22. decembra 2003. godine.²⁰

4. Đakovica/ Gjakove

4.1. Tela Saše (Miroslav) Komatovića Vladana (Miodrag) Stanojevića ekshumirana su u reonu karaule Košare/ Koshare, opština Đakovica/ Gjakove. Posmrtni ostaci Saše Komatović Saše UNID2002/001-1i Vladana Stanojević UNID2002/001-2 identifikovani su prepoznavanjem odeće.²¹ Porodice su preuzele tela tela 8. marta 2002. godine.

¹⁹ Izjava svedoka I.C. 20. septembar 2000. FHP, Baza podataka.

²⁰ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima, KCKiM

²¹ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima, KCKiM.

Saša (27) i Vladan (25), rezervisti Vojske Jugoslavije, nestali su 6. maja 1999. godine na karauli Košare na granici sa Albanijom. Centar za mir i toleranciju, organizacija koja je u ime države Srbije prikupljala podatke o nestalim Srbima, objavila je da je Vojska Jugoslavije 23. maja 1999. godine, ocu nestalog Saše saopštila da je on ranjen 6. maja između 8:00 i 9:00 časova. U drugom obraćanju porodici, 27. maja, VJ je obavestila porodicu da je Saša nestao u borbama. Otac je kasnije saznao da mu je sin bio ranjen u predelu glave i da je imao problema sa vidom.²²

4.2. Posmrtni ostaci HB02-003BPekshumirani su u selu Ramoc/Rramoc, opština Đakovica/Gjakove. DNK analizom je utvrđeno da pripadaju Romu **Syle (Agim) Aza**, koji je nestao 17. juna 1999. godine u Đakovici/Gjakove. Telo je predato porodici 8. aprila 2003. godine.²³

4.3. Telo sa oznakom R-RE21/005BP ekshumirano je na groblju Piskote u Đakovici/Gjakove. Tim UNMIK/OMPF-a, koji je obavio ekshumaciju, nije utvrdio uzrok smrti.²⁴ Srpski patolozi su u potvrdi o smrti, predatoj porodici, naveli da je stanje koje je dovelo do smrti nepoznato ali da je osnovni uzrok smrti ubistvo.²⁵ Putem DNK analize, utvrđeno je da je u pitanju telo **Milke (Radovan) Vlahović**.

Milka Vlahović je poslednji put viđena 23. aprila 1998. godine u selu Ratiš/ Ratish, opština Dečani/ Decan. O okolnostima njenog nestanka, svedok FHP-a N.V. navodi:

23. aprila 1998. godine moj brat je iz Peći, gde je radio krenuo kući u Gornji Ratiš, gde su živeli i moji roditelji. Policija ga je zaustavila u Dečanima i rekli su mu da je OVK preuzeo kontrolu nad regionom i da su neki Srbi zarobljeni. Tog dana su iz sela izašli Stijović Kostadin, Stijović Novak, Stijović Milka, Popović Stanislava i Radošević Staniša. OVK ih je presreo u selu Požare i odveo u Glođane, u OVK logor. Istog tog dana uveče su ih pustili i svi su oni došli u Dečane u izbegličko naselje. Ispričali su da su ih maltretirali i tukli. Radošević Stanišu su udarili drškom od pištolja u glavu. Stijović Novak je bio sav modar od batina.

Dva dana kasnije, jedan Albanac iz sela Dašinovci je iz sela izveo porodice Marković i Dašić. Taj isti čovek je obećao da će izvesti moje roditelje i Milicu Radunović koja je bila u kući mojih roditelja. Od tog Albanca porodica Marković je saznala da su u sredu ubijeni Miličinin muž Miloš i Radošević Slobodan. On nije uspeo da izvede moje roditelje i Milicu.

Četiri, pet dana kasnije jedna komšinica Albanka je rekla mome bratu da su moji roditelji u kućnom pritvoru, i da OVK očekuje da neko od sinova dođe da ih izvuče. Od tada im se gubi svaki trag, sve do događaja u Radonjićkom jezeru, odnosno do ekshumacije kada je tamo nađeno 12 tela, među kojima moj otac Vlahović Milovan. Znam da su našli i Iliju Antića, sestre Vujošević, Darinku Kovač, Radunović Miloša, Radojević Slobodana i ostale.

²² "Otmice i nestanci ne-Albanaca na Kosovu", FHP, Beograd, 2001. godine, str.12.

²³ Lista vraćenih tela do marta 2004. -UNMIK/OMPF.

²⁴ Potvrda o smrti, 12. oktobar 2004, UNMIK/OMPF

²⁵ Potvrda o smrti 28. oktobar 2004, Institut za sudsku medicinu Medicinskog fakulteta u Prištini.

18. septembra 1998. godine su nam predali telo oca. Ostala nađena tela sahranjena u masovnoj grobnici u selu Piskote/Piscote, Đakovica/Gjakove. Sahranio ih je tim koji je radio ekshumaciju, kao N.N. lica. Oca smo prepoznali po odeći, ali jedna majica nije bila njegova. Kačket je bio njegov, on je bio nad vodom, a telo pod zemljom, ali u kanalu Radonjičkog jezera. Majku, tom prilikom nismo identifikovali. U 2000. godini, išli smo u Gračanicu da pogledamo fotografije izložene odeće, zatim u Rudare, ali nismo prepoznali majčinu odeću. 28. oktobra 2004. smo preuzeli telo majke na Merdarama. Na dokumentu UNMIK/OMPF-a, piše da je datum smrti pre 11. septembra 1998. godine, mesto nestanka Piskote/Piscote, Đakovica/Gjakove, a uzrok smrti nepoznat. Na potvrdi o smrti Instituta za sudsku medicinu u Prištini, koju je potpisao prof.dr. Slaviša Dobričanin, u rubrici bolest ili stanje koje je neposredno izazvalo smrt piše da je uzrok smrti nepoznat, a u koloni osnovni uzrok smrti piše ubistvo. Otac je sahranjen na Pečkom groblju.²⁶

4.4. Posmrtni ostaci R-RE07/001B nađeni su na groblju u Piskote. TDNK analizom je utvrđeno da pripadaju **Zdravku (Krstu) Radunoviću** iz Orahovca/Rahovec. On je poslednji put viđen 16. jula 1998. godine u selu Dujak/ Dujak, opština Đakovica/ Gjakove²⁷. O okolnostima nestanka, Zdravkova supruga, u izjavi FHP-u, navodi sledeće podatke:

Živeli smo u Peći sa troje dece. Atmosfera u gradu je bila napeta. 16. jula 1998. godine, Zdravko je krenuo u posetu svojim rođacima u Dobrić. Popodne istog dana, oko 18:00 časova, policija me je obavestila da je Zdravko kidnapovan na putu Đakovica-Dečane. Naime, sa Zdravkom je tada putovao Budo Vlahović, njegov prijatelj. Prošli su zajedno jednu patrolu policije na izlazu iz Đakovice i nakon toga zaustavila su ih dvojica naoružanih pripadnika OVK, Perforci Luan i Krist. Budo je tada uspeo da pobjegne, a Zdravka su odveli. Budo je uspeo da dođe do patrole policije i da ih obavesti o incidentu. Ja pretpostavljam da je Zdravko kidnapovan u 15:15 časova, jer je oko 14:30 izašao iz Đakovice. Nakon što su me obavestili o nestanku, tačnije narednog dana ujutru, prijavila sam slučaj MKCK-u u Peći, OEBS-u i svim kancelarijama ambasada koje su se nalazile tada na Kosovu.

Policija nije imala nikakve informacije o nestanku. U septembru 1998. godine išla sam u Đakovicu na identifikaciju žrtva nađenih kod Radonjičkog jezera. Mnoge porodice su tada identifikovale svoje najbliže, ali ja nisam videla ništa što bi mi ukazivalo na Zdravka. Inače, tada sam išla na sve identifikacije. Kosovo sam napustila 14. juna 1999. godine, dok su deca napustila dan pre. Telo supruga sam preuzela 28. oktobra 2004. na prelazu Merdare.²⁸

4.5. Posmrtni ostaci DH01/011BP nađeni su na pustari u selu Meje Orize, 17. maja 2000. godine. Nagorele, nekompletne ostatke ekshumirao je tim MKTJ. Isti tim je obavio obdukciju, neutvrđujući uzrok smrti.²⁹ Nakon obdukcije, posmrtni ostaci su zakopani na groblju u Suvoj Reci/Suhareke, i ponovo ekshumirani 8. aprila 2003. godine. Ovog puta, ekshumaciju i obdukciju je obavio tim UNMIK/OMPF u mrtvačnici u Orahovcu u prisustvu tima Biroa za ekshumaciju i identifikaciju KCKiM. Tim OMPF-a je dao iste nalaze kao i tim

²⁶ Izjava svedoka N.V, 24. oktobar 2005. godine. FHP, Baza podataka.

²⁷ *Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu*, MKCK, 2004.

²⁸ Izjava svedoka M.R, 21. oktobar 2005. FHP, Baza podataka.

²⁹ Obdukcioni nalaz, 5. jul 2000, MKTJ.

MKTJ. U svom izveštaju, tim KCKiM je naveo da je na osnovu postmortem povreda nađenih kostiju verovatno da je smrt nastupila nasilno.³⁰

DNK analizom je utvrđeno da posmrtni ostaci pripadaju **Staniši (Vladimir) Milenkoviću** iz Orahovca/Rahovec, koji je poslednji put viđen 29. oktobra 1999. godine u Đakovici/Gjakove. Na istoj pustari u selu Meja Orize/MejeOrize, ekshumirani su posmrtni ostaci DH01-008BP, za koje je utvrđeno da pripadaju **Zvezdanu (Ilije) Mojsiću**, i posmrtni ostaci DH01/012BP, za koje je utvrđeno da pripadaju **Negovanu (Vojislav) Dediću**, obojica iz Orahovca/Rahovec.³¹

Petorica Srba iz Orahovca/Rahovec, Staniša Milenković, Zvezdan Mojsić, Negovan Dedić, Baljošević Budimir i Goran Jakić, otišli su 29. oktobra 1999. godine u Đakovici/Gjakove, prilikom pokušaja da napuste Kosovo. Prema podacima dobijenim od porodica oteatih, oni su platili Negovanu Vitoševiću, Srbinu iz Orahovca/Rahovec po 1,200 DM za prebacivanje u Crnu Goru. Krenuli su iz Orahovca oko 23:00 časa u Đakovicu/Gjakove sa Agronom Avduli, Romom iz Orahovca/rahovec. Kasnije, on je ispričao porodicama da je svu petoricu ostavio u kolima ispred kuće svog rođaka, izvesnog Bujara, a da je on krenuo da potraži rođaka. Nakon nekoliko trenutaka, Avduli je čuo vrištanje, buku i pozive u pomoć. Pošto se nije usudio da se vrati, nije video ko je oteo petoricu Srba. Rodbina je primila informacije da su otišli u zatvoreni u zgradi Kosovskog zaštitnog korpusa u Đakovici/Gjakove kod lokalnog komandanta OVK, Hekuran Hode, a da su posle toga prebačeni u naselje Piskote. Nekoliko dana nakon otmice, FHP je obavestio misiju OEBS-a na Kosovu o otmici, navodeći podatke o umešanim imenujući pripadnicima OVK, koje je primio od porodica nestalih, ali OEBS nije reagovao.³²

4.6. Posmrtni ostaci HA01/001B ekshumirani su u selu Bec u opštini Đakovica/Gjakove. Tim UNMIK/OMPF-a, koji je obavio obdukciju, nije mogao da utvrdi uzrok smrti.³³ Međutim, srpski patolozi su našli da je uzrok smrti prostrel glave vatrenim oružjem.³⁴

Identifikacijom je utvrđeno da ekshumirani posmrtni podaci pripadaju **Spasiju Pekoviću**, koji je nestao 9. juna 1999. godine, na putu između sela Racaj/ Rracaj - Šeremet/ Sheremet, opština Đakovica/ Gjakove.³⁵

O okolnostima nestanka Spasija Pekovića, njegova kćerka M.A dala je izjavu FHP-u:

Majka mi je živela u Šeremetu, a otac je radio i putovao svakodnevno na posao u Đakovicu. Ja sam napustila Kosovo 1987. godine, a moj otac nije htio. Govorio je: «Vrana mi kosti ne donela u Srbiju». Voleo je tamo. Majka je otišla, a otac je ostao u Đakovici kada se vojska povukla. Samo znam da je otišao u selo da kosi. Od strica Dragana saznala sam da je nastradao na putu, u selu Racaj, ispred našeg sela Šeremeta. Moj stric je to čuo od nekih katolika iz sela Racaj. Oni su videli da ga je jedna mlađa grupa Albanaca zaustavila i odvela. Stric Dragan čak tvrdi da zna iz koje porodice su bili ti mladići, ali ja ne znam.³⁶

³⁰ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 127/2003, KCKiM.

³¹ UNMIK/OMPFLista predatih tela od 2000. do septembra 2005.

³² Izjava svedoka, G.M, 29. oktobar 1999. FHP, Baza podataka

³³ Potvrda o smrti, 4. maj 2004, UNMIK/OMPF.

³⁴ Potvrda o smrti, 25. jun 2004, Institut za sudsku medicinu Medicinskog fakulteta u Prištini.

³⁵ *Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu*, MKCK, 2004.

³⁶ Izjava svedoka M.A, 31. oktobar 2005. Baza podataka FHP.

4.7. Posmrtni ostaci R-RE19-001B, za koje je DNK analizom utvrđeno da pripadaju **Rade (Aleksandar) Popadiću** iz Šapca, pripadniku MUP Srbije, nađeni su u naselju Piskote, u Đakovici/ Gjakove.³⁷

U biltenu Udruženja porodica kidnapovanih i nestalih lica na KiM, "Oteta istina" objavljeno je da je policajac Rade Popadić 1998. godine ubijen kod sela Glođana, a njegovo telo bačeno u Radonjičko jezero. U istom biltenu navodi se izjava dr. Slaviše Dobričanina, člana tima KC KiM za ekshumacije i obdukcije, da je Rade Popadić (kao i četvero drugih ljudi čija su tela tom prilikom predata) ubijen vatrenim oružjem.³⁸

4.8. Posmrtni ostaci KX01-001B ekshumirani su na polju u opštini Đakovica/ Gjakove. Na osnovu identifikacije DNK metodom utvrđeno je da je u pitanju **Branislav Grujić**.³⁹

Nestanak Branislava Grujića i njegovog rođaka Milorada evidentiran je u dokumentu MKCK o nestalim na Kosovu⁴⁰. O okolnostima njihovog nestanka FHP je razgovarao sa suprugom Branislava Grujića, koja navodi da je najpre kidnapovan rođak Milorad. Njega su, 18. juna 1999. godine odveli pripadnici OVK sa stepenica ispred njegovog stana, u blizini osnovne škole «Ramiz Sadiku». Branislav je čuo za to odmah i krenuo je sa suprugom i pravoslavnim sveštenikom na punkt OVK da pita za Milorada. Odatle su ga, pripadnici OVK, njegovim automobilom odvezli, navodno u vojnu policiju OVK da da izjavu. Supruga ga je tada videla poslednji put.⁴¹

5. Groblje Brekovac/ Brekoc: Đakovica/Gjakove

5.1. Posmrtni ostaci FSA11/001B i FSA10/001B nađeni su 23. maja 2003. DNK analizom utvrđeno je da pripadaju penzionerima, bračnom paru **Milanu i Marici Staletović**, iz Đakovice/Gjakove.

Prilikom obdukcije, koju je obavio tim OMPF-a, u prisustvu stručnjaka KCKiM, utvrđeno je da je smrt Milana nastupila usled rane u predelu grudi nanete dejstvom vatrenog oružja. Pronađene su projektilne rane, na II rebru sa leve strane i frakture na donjem delu desne noge. Na kostima podlaktice, koje su bile vezane, pronadene su lisice.⁴² U svom izveštaju o obdukciji, stručnjaci KCKiM su naveli da usled jako izraženih truležnih promena, sudsko medicinski se sa apsolutnom sigurnošću ne može utvrditi uzrok smrti.⁴³

Obdukcijom tela Marice Staletović, tim OMPF-a je, u prisustvu stručnjaka KCKiM, utvrdio da je uzrok smrti rana naneta vatrenim oružjem u predelu srednjeg dela leđa i desne lopatice, a pronadena je i fraktura desnog rebra.⁴⁴ U svom izveštaju, stručnjaci KCKiM su ponovili da sa apsolutnom sigurnošću ne mogu utvrditi uzrok smrti.⁴⁵

Milan i Marica Staletović su odvedeni iz svog stana u u Đakovici/Gjakove, u ulici Cara Dušana, u noći između 26. ili 27. juna. Njihova ćerka Stanka, koja se iselila iz

³⁷ UNMIK/OMPF Lista predatih tela od 2000. do septembra 2005.

³⁸ *Oteta istina*, list Udruženja kidnapovanih i nestalih lica na Kosovu i Metohiji, br.3, strana 6, 2005.

³⁹ UNMIK/OMPF Lista predatih tela od 2000. do septembra 2005.

⁴⁰ *Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu*, MKCK, 2001.

⁴¹ *Otmice i nestanci ne-Albanaca na Kosovu*, FHP, 2000.

⁴² Obdukcioni nalaz, 11. decembar 2002, UNMIK/ OMPF

⁴³ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 53/2002, KCKiM.

⁴⁴ Obdukcioni nalaz, 17. decembar 2002, OMPF-UNMIK.

⁴⁵ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM, 55/2002, KCKiM.

Đakovice/Gjakove pre rata, je, na preporuku prijateljice, razgovarala sa jednim albanskim mladićem iz Đakovice/Gjakove, kada je on poslom došao u Crnu Goru, i on joj rekao da su njeni roditelji ubijeni.

Rekao mi je da je moja mama bila dobra žena, ali da je moj otac govorio da je «Đakovica srpska " i da je zbog toga stradala i moja majka.

Od drugih je saznala da su roditelji izvedeni iz stana vezanih ruku i sa krpom preko ustiju. Čula je da su ih ubacili u neki auto i odveli.⁴⁶

5.2. Telo FSA29/001B je ekshumirano u maju 2003. godine. U izveštaju forenzičara OMPF-a navodi se da je uzrok smrti rana u predelu leđa, naneta vatrenim oružjem⁴⁷ Stručnjaci KCKiM su u svom izveštaju naveli da usled postmortne izvrglosti mekih tkiva tela nije moguće sa apsolutnom sigurnošću utvrditi naposredni uzrok smrti, ali da se sa verovatnoćom može zaključiti da je smrt nasilna, nastupila usled povreda tela izazvanih dejstvom projektila ispaljenog iz ručnog vatrene oružja.⁴⁸

DNK analizom je utvrđeno da posmrtni ostaci FSA29/001B pripadaju **Đordiju Kuzmanoviću**, koji je poslednji put viđen 21. juna 1999. godine u Đakovici/Gjakove.

Đordije Kuzmanović je živeo u ulici Srpska, broj. 42 u Đakovici/Gjakove i bio je zaposlen u pošti. Prema izjavi svedoka V.Š. FHP-u, 21. juna oko 10:00 časova, u kuću u kojoj su se nalazili Đordije i V.Š. iz Đakovice, ušla su dvojica pripadnika OVK u uniformama. Jednog od njih, koga je prepoznao svedok V.Š., bio je Ibish Rexhepi iz sela Ponoševca/ Ponošec kod Đakovice/Gjakove, jer su bili u kumovskim odnosima. Pripadnici OVK su pretresli kuću u potrazi za oružjem. Potom su Đordija i V.Š ubacili u automobil bele boje i povel prema zgradi auto-škole, gde se nalazio zatvor OVK. V.Š je posle fizičkog maltretiranja uspeo da pobegne, dok je, po svedokovim rečima Đordije ostao tamo.⁴⁹

5.3. DNK analizom je utvrđeno da posmrtni ostaci FSA13/001B pripadaju **Milošu (Veljo) Stojanoviću** iz Đakovice/ Gjakove⁵⁰. Tim OMPF-a nije utvrdio uzrok smrti⁵¹ ali su članovi tima KCKiM u svom izveštaju naveli da se na osnovu okolnosti slučaja moglo zaključiti da je smrt bila nasilna.⁵²

Miloš Stojanović je nestao 12. juna 1999. godine u Đakovici/Gjakove. Tog dana, oko 21:00 časova u njegovu kuću su upala petorica pripadnika OVK, tražeći oružje. U kući se nalazila i Miloševa supruga. Pripadnici OVK su ih tukli i maltretirali. Pošto nisu našli oružje, Miloša su odveli i supruga ga više nikada nije videla. Nju su pripadnici KFOR-a prebacili u pravoslavnu crkvu u Đakovici, posle togau Pečku Patrijaršiju, odakle je Otišla u Crnu Goru.⁵³

⁴⁶ Izjava svedoka S.P. 1. jun 2000. Baza podataka, FHP.

⁴⁷ Obdukcioni nalaz, 18. decembar 2002, Kancelarija za nestala lica i forenzičku medicinu OMPF-UNMIK.

⁴⁸ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 71/2002, KCKiM.

⁴⁹ Izjava svedoka V.Š. 7. jun 2000. FHP, Baza podataka.

⁵⁰ Lista predatih tela od 2000. do septembra 2005, Komisija Saveta Ministara za nestala lica.

⁵¹ Obdukcioni nalaz, 16. decembar 2002, Kancelarija za nestala lica i forenzičku medicinu OMPF-UNMIK.

⁵² Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 60/2002, KCKiM.

⁵³ Izjava svedoka V.S., Baza podataka FHP..

5.4. Posmrtnne ostatke **Desanke (Momčilo) Ilić-Nišavić**, označena sa FSA08/001B, identifikovala je porodica prepoznavanjem. Posmrtni ostaci **Milice (Nedeljka) Vekić** FMU02/001B identifikovani su DNK metodom⁵⁴.

Obdukciju posmrtnih ostataka obavio je tim OMPF-a u prisustvu stručnjaka KCKiM, 8. decembra 2002. Tim OMPF-a je našao da je uzrok smrti desanke Ilić-Nišavić rana rana naneta vatrenim oružjem u predelu grudi i levog kuka. Rane od projektila su identifikovane u predelu desnog X rebra, kao i u predelu glave leve butne kosti.⁵⁵ U svom izveštaju, stručnjak KCKiM je naveo da se "ne može sa apsolutnom sigurnošću utvrditi uzrok smrti", ali se "sa velikom verovatnošću može zaključiti da je smrt nasilna i da je nastupila usled povreda izazvanih dejstvom projektila."⁵⁶ Obdukcijom tela Milice Vekić, tim OMPF-a je utvrdio da je uzrok smrti rana naneta vatrenim oružjem u predelu glave i kuka.⁵⁷

Desanku Ilić Nišavić je, nakon dolaska međunarodnih snaga na Kosovo, isterao iz kuće, blizu autobuske stanice u Peći/Peje, komšija Albanac. Otišla je kod svoje kume Milice Vekić u u Đakovicu/Gjakove, u ulici Cara Dušana 147/44, gde je bila do 1. jula 1999. godine. Tog dana u 23:30 sati, po prijavi kćerke Muse Matošija došlo je šest pripadnika OVK i obe žene su povel, uz objašnjenje da ih vode na informativni razgovor. Odveli su ih u jednu privatnu kuću, u naselju Čabrat/Çabrat, koja je služila kao privatnizator OVK za žene. Tu su mučene, maltretirane i nakon toga ubijene. Desankino telo je izbačeno na ulicu gde ga je pronašao italijanski KFOR i odneo u mrtvačnicu u bolnicu u Đakovici/Gjakove.⁵⁸

5.5. DNK analizom posmrtnih ostataka FSA22/001B utvrđeno je da pripadaju **Dragici (Nikola) Biberdžić**⁵⁹, koja je, prema podacima MKCK, poslednji put viđena 15. juna 1999. godine u naselju Ćerim/Āerim u Đakovici/Gjakove.

U izveštaju stručnjaka KCKiM o obdukciji, obavljenoj u decembru 2002. godine, u prisustvu tima KCKiM, navodi se da je smrt nastupila zbog povreda izazvanih dejstvom projektila ispaljenih iz ručnog vatrene oružja.⁶⁰

5.6. Posmrtni ostaci FSA01/001B su ekshumirani 30. septembra 2002. godine, a obdukcija je obavljena 8. decembra 2002. u mrtvačnici u Orahovcu/Rahovec. Tim OMPF-a je utvrdio da su uzrok smrti višestruke rane nanete vatrenim oružjem u predelu trupa i desne ruke.⁶¹ DNK analizom je utvrđeno da posmrtni ostaci pripadaju **Miloradu Jovanoviću**, iz Đakovice/Gjakove⁶².

Prema podacima FHP-a, Milorad Jovanović je nestao 21. juna 1999. godine u Đakovici/Gjakove, kada je izišao iz kuće da kupi hleb u obližnjoj pekari. Dok je čekao u redu, naišao je crni automobil sa četvoricom mladića u uniformama OVK, koji su Milorada izveli iz reda, ubacili ga u auto i odveli u nepoznatom pravcu.⁶³

⁵⁴ Lista predatih tela od 2000. do septembra 2005, Komisija Saveta Ministara za nestala lica

⁵⁵ Obdukcioni nalaz, 16.12. 2002, Kancelarija za nestala lica i forenzičku medicinu OMPF-UNMIK.

⁵⁶ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 54/2002, KCKiM.

⁵⁷ Potvrda o smrti, 4. oktobar 2004, Kancelarija za nestala lica i forenzičku medicinu OMPF, UNMIK

⁵⁸ Izjava svedoka. FHP, dokumentacija.

⁵⁹ Lista predatih tela od 2000. do septembra 2005, Komisija Saveta Ministara za nestala lica

⁶⁰ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 68/2002, KCKiM..

⁶¹ Obdukcioni nalaz, 12. decembar 2002, Kancelarija za nestala lica i forenzičku medicinu OMPF-UNMIK.

⁶² Lista predatih tela od 2000. do septembra 2005, Komisija Saveta Ministara za nestala lica

⁶³ Izjava svedoka N.S. Baza podataka. FHP..

5.7. Posmrtni ostaci FSA24/001B nađeni su u septembru 2002. godine. Pored tela je nađena lična karta na ime Momčila Milića. Prema nalazima tima stručnjaka KCKiM, uzrok smrti je pucanj u slepoočnicu. DNK analizom je utvrđeno da pripadaju **Momčilu (Vuko) Miliću** iz Đakovice/Gjakove, koji je poslednji put viđen u u naselju Piskote 24. juna 1999. godine⁶⁴.

5.8. Posmrtni ostaci FSA02/001B identifikovani su DNK analizom, koja je pokazala da se radi o **Gani (Ibish) Hajrizaj** iz Đakovice/Gjakove⁶⁵, koji je, prema podacima MKCK nestao u junu 1999. Prema nalazima tima OMPF-a, koji je obavio obdukciju tela, smrt je nastupila usled rana naanetim vatrenim oružjem u predelu glave.⁶⁶

U izjavi za FHP, brat Ganije Hajrizaj, D.H. je naveo da je čuo da su njegovog brata kidnapovali Anton Lekaj i Arben Shkupi, bivši pripadnici OVK iz Đakovice/Gjakove.

5.9. Na groblju u Brekovcu/Brekoc ekshumirani su posmrtni ostaci FSA07/001B, za koje je DNK analizom utvrđeno da pripadaju **Dragici (Vladimir) Stevanović** iz Jošanice/ Jashanice, opština Klina/ Kline.⁶⁷

Dragica i njen suprug Stanoje Stevanović su poslednji put viđeni 14. juna 1999. godine u Jošanici/ Jashanice O njihovom nestanku, svedok FHP-a, njihova ćerka, navodi:

Posle potpisivanja Kumanovskog sporazuma, vojska se povukla sa Kosova, a odmah za njom su krenuli i stanovnici sela Jošanica. U selu su ostali moji roditelji Stanoje i Dragica. Oni su ubijeni, a ja sam tek 3. oktobra 2005. godine, saznala od jednog poznanika, čiji identitet ne želim da otkrijem, šta se dogodilo sa mojim roditeljima. On mi je rekao da zna da su moji roditelji tog dana kada su svi ostali seljani napustili selo, tokom popodneva, izvedeni iz kuće, pretučeni a zatim zaklani. On kaže da je to uradio Sadik Raci, sa još nekolicinom Albanaca. On je takođe ubio oca, majku i brata tog čoveka koji je meni ispričao za moje roditelje. Zoran Lalić, koji je živio u istom selu gde i moji roditelji, rekao mi je da je došao u selo sa vojnicima italijanskog KFOR-a i da su popodne došli do kuće mojih roditelja. Nisu mu dozvolili da uđe u kuću, ali je on video na zidu pored vrata, ispisano krvlju: "Ovako će proći svaki Srbin – UÇK". U obdukcionom nalazu koji sam dobila piše da je uzrok smrti mojih roditelja prostrelna rana u predelu glave.⁶⁸

6. Glogovac/ Glogoc

6.1. U junu 2001. godine, forenzičari OEBS-a našli su i ekshumirali jedno telo u Glogovcu/ Glogoc, koje su sahranili na groblju Dragodan u Prištini, dajući grobnom mestu oznaku NN663-2001. Posmrtnu ostatku je pregledao tim OMPF-u, u prisustvu tima KCKiM, 2. novembra 2002. godine. Tim nije utvrdio uzrok smrti.⁶⁹ Identifikacija je izvršena DNK metodom i utvrđeno je da telo pripada **Aleksandru Simoviću**⁷⁰.

⁶⁴ *Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu*, MKCK, 2001.

⁶⁵ Lista predatih tela od 2000. do septembra 2005, Komisija Saveta Ministara za nestala lica

⁶⁶ Potvrda o smrti, 13. april 2005, UNMIK/OMPF.

⁶⁷ UNMIK/OMPF Lista predatih tela od 2000. do septembra 2005.

⁶⁸ Izjava svedoka J.V, 18. oktobar 2005. Baza podataka FHP.

⁶⁹ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 42/2002, KCKiM..

⁷⁰ Lista predatih tela od 2000. do septembra 2005, Komisija Saveta Ministara za nestala lica.

Aleksandar Simović je živio u Prištini, u naselju Dardanija. Bio je prevodilac u "Medai Action International". Otet je 21. avgusta 1999. godine u kafiću «Pikaso» u Prištini. Kako je FHP-u izjavio njegov brat, Aleksandar je tog dana najpre svratio u jedan drugi kafić, a zatim sa jednim svojim drugom Albancem došao u kafić «Pikaso» koji je držao njegov prijatelj Albanac. Taj prijatelj, Agron Dushi je kasnije ispričao porodici da su u kafić svratila oko podne dvojica naoružana pripadnika OVK, i da su Aleksandra i njegovog druga izveli iz kafića. Agron je kasnije tog mladića viđao u Prištini, a kasnije je od nekih prijatelja saznao da su pripadnici OVK pustili Aleksandrovog druga posle 24 časa dok su Aleksandra zadržali.⁷¹

6.2. Tim OMPF-a ekshumirao je posmrtno ostatke FFA01/001BP u šumi u selu Vrbovac/Vrboc, 19. avgusta 2002. godine. S obzirom da su pronađeni samo lobanja, sa oštećenjima od životinjskih zuba, desna golenjača, na čijim su krajevima uočeni tragovi životinjskih zuba i ostaci leve nadlaktice⁷², tim nije mogao utvrditi uzrok smrti Tim KCKiM, koji je 17. aprila 2003. godine obavio ponovnu obdukciju, takođe nije mogao utvrditi uzrok smrti.⁷³ DNK metodom je utvrđeno da posmrtni ostaci pripadaju **Ratomiru Miljkoviću**, koji je nestao 26. juna 1998. godine.

Ratomir Miljković je otet zajedno sa suprugom, istog dana, u selu Pantina/Pantine, i odatle su odvedeni u poznatom pravcu.⁷⁴

6.3. Posmrtni ostaci FDG58-001B ekshumirani su selu Staro Čikatovo/Qikatove e Vjeter. Tim OMPF-a je utvrdio da je smrt nastupila od rana koje su nanete vatrenim oružjem u glavu i desnu ruku.⁷⁵ Patolozi KCKiM su potvrdili nalaze tima OMPF-a.⁷⁶ DNK metodom je utvrđeno da posmrtni ostaci FDG58-001B pripadaju **Nuradinu Krasniqi** iz Doševca/Dashefc, opština Srbica/Skenderaj, koji je poslednji put viđen 20. juna 1999. godine u selu Doševac/ Dashefc, opština Srbica/ Skenderaj.⁷⁷ O okolnostima nestanka Nuradina Krasničija, izjavu FHP-u dao je član porodice D.K:

Mog oca su kom[ije poslednji put videle u martu 1999. neposredno pre početka bombardovanja. Viđen je u svojoj kući. Ja sam u to vreme živio u Mitrovici. O ocu ništa nisam čuo, niti sam mogao i smeo da vidim šta je sa njim.⁷⁸

7. Gnjilane/ Gjilan

7.1. Telo **Dušana (Stanoje) Cvetkovića** [oznaka tela CCIU02/073BĆ, pronađeno je 15. septembra 1999. godine u Gnjilanu/Gjilan. Rodbina je sahranila Dušanovo telo na groblju u srpskom selu Šilovo/Shillove, ali je ono ponovo ekshumirano u decembru 2002. godine.

⁷¹ Izjava svedoka S.S, 17. maj 2000. Baza podataka FHP

⁷² Obdukcioni nalaz, 1. novembar 2002, Kancelarija za nestala lica i forenzičku medicinu OMPF-UNMIK.

⁷³ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 131/2003, KCKiM.

⁷⁴ Isto.

⁷⁵ Potvrda o smrti, 7. jul 2005. godine, UNMIK/OMPF.

⁷⁶ Potvrda o smrti, 2 avgust 2005. godine, Institut za sudsku medicinu Medicinskog fakulteta u Prištini.

⁷⁷ UNMIK/OMPF Lista predatih tela od 2000. do septembra 2005. Podaci o mestu nestanka koji su navedeni u listi UNMIK/OMPF razlikuju se od podataka MKCK. FHP je naveo podatke o mestu nestanka iz dokumenta MKCK - Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, februar 2004).

⁷⁸ Izjava svedoka D.K, 28. oktobar 2005. godine. FHP, dokumentacija.

Obdukcijom tela, 26. marta 2003. godine, utvrđeno jer da su povrede po život važnih organa grudnog koša izazvane dejstvom projektila ispaljenih iz ručnog vatrenog oružja.⁷⁹

Po podacima KC KiM, Dušan Cvetković je ubijen u svom stanu 15. juna 1999. godine u Gnjilanu/Gjilan.

7.2. Telo UNID 2002/109-1 eksumirano je pre 18. oktobra 2003. godine u selu Ugljare/Uglare, opština Gnjilane/ Gjilan. Tim KCKiM je na osnovu okolnosti slučaja zaključio da je smrt nastupila nasilno.⁸⁰ DNK-a metodom je utvrđeno da je u pitanju **Džemo (Tefik) Zulji**, Bošnjak iz Gnjilana/Gjilan.

Džemo Zulji, pripadnik srpske policije otet je iz svog stana u julu 1999. godine. Svedok FHP-a, D.Z. navodi u svojoj izjavi:

Moj suprug Džemo i ja bili smo u našem stanu 14. jula 1999. kada su u 09:45. časova došla trojica Albanaca u civilu. Upali su u stan da bi mom mužu navodno izdali potvrdu o oduzimanju oružja, koje su mu uzeli prethodnog dana bivši kolega mog muža, Albanac I.M. sa komšijom B,⁸¹ da navodno ne bi imao problema Ti koji su došli zbog potvrde odveli su mog muža u Dečiji internat gde je tada bio štab OVK. Tako su oni rekli. Ja sam posle odvođenja muža otišla kod komšije Albanca, vrata preko puta naših, i ispričala mu da su Džemu odveli u Dečiji internat. On je otišao da proveri i kad se vratio, rekao je da jeste, da su ga iz OVK jedva pustili da dođe do vrata. Oni su mu rekli da je Džemo tu i da će ga pustiti za dva-tri sata. Taj mi je komšija rekao: »Idi da prijaviš KFOR-u da bi oni intervenisali«.

Otišla sam do američkog KFOR-a. Razgovarala sam sa prevodiocem Albancem. Kada sam mu ispričala šta se desilo i gde je moj muž, on mi je rekao da dođem za pola sata. Posle pola sata, isti taj čovek mi je rekao da u tom internatu nema nikoga i da nije tačno to što sam ja rekla. Nisam uspela da dođem do američkih vojnika jer je taj čovek stajao na ulazu, a ulazna vrata su bila ograđena džakovima u prečniku od oko dva metra uzduž i popreko. Taj čovek je u stvari kontrolisao ulaz i on mi je rekao da je on prevodilac. Pošto je u to vreme ceo grad već bio blokiran, narednih dana nisam smela ni da izađem iz stana i da ponovo pokušam da dođem do KFOR-a. Od tada se mom mužu gubi svaki trag. Do 11. avgusta 1999. godine bila sam sama blokirana u stanu, kada sam uspela da odem sa Kosova. U oktobru 2003. godine pozvali su me zvali iz Koordinacionog centra da preuzmem telo svoga muža.. Od Merdara, administrativne granice, do sela u kome se rodio moj muž, Nebregošte kod Prizrena pratila nas je UNMIK policija. Na groblju smo sahranili mog muža i onda nas je UNMIK policija dopratila do Merdara. Sahrana je trajala pola sata. Za to vreme je iznad groblja svo vreme leteo helikopter koji je obezbeđivao sahranu.⁸²

7.3. DNK analizom je utvrđeno da posmrtni ostaci ZZ05-001B, nađeni na groblju u Gnjilanu/Gjilan, pripadaju **Vitomiru (Todor) Ristić** iz Gnjilana/Gjilan.⁸³

⁷⁹ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 139/2003, KCKiM.

⁸⁰ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM (18. 10 2003), KCKiM.

⁸¹ Identiteti poznati FHP-u.

⁸² Izjava D.Z, 3. novembar 2005. Baza podataka FHP.

⁸³ UNMIK/OMPF Lista predatih tela od 2000. do septembra 2005.

Vitimir Ristić je poslednji put viđen zajedno sa svojim bratom Svetozarom 29. jula 1999. godine u Gnjilanu/ Gjilan. O okolnostima njihovog nestanka FHP je izjavu dao D.R., sin Svetozara Ristića, čije telo još uvek nije nađeno:

Moj otac Svetozar je u noći 23/24. jula 1999. godine uhapšen u porodičnoj kući u Kamenici od strane KFOR-a. Pored njega, uhapsili su i majku Zorku, dedu i babu sa majčine strane, starce od 80 godina. Svi su odvedeni u zgradu pošte u Kamenici. Za to vreme, vojnici KFOR-a su pretresali kuću, dok su se ljudi skupljali ispred pošte i protestovali. Majka, deda i baba su ubrzo pušteni, a otac je odveden u bazu Bondstil. Tamo je proveo 3 ili 4 dana i posle saslušavanja je doveden u Gnjilane, gde je pušten, na oko 30 kilometara udaljenosti od porodične kuće. Ja sam kasnije saznao od rođaka Dobrivoja Ristića, koji je živeo u Gnjilanu, šta se desilo sa mojim ocem. On je doveden u Gnjilane u popodnevnom časovima i pošto se nije usudio da se vrati kući, proveo je noć u pritvoru policijske stanice u Gnjilanu. Sutra ujutro je pušten i po danu odlazi u kuću tog rođaka Dobrivoja Ristića. Tamo je proveo dan i noć. Sutradan, sa Dobrivojem odlazi u trgovinu u kojoj je ovaj bio zaposlen. U međuvremenu, ujutro 29. jula 1999. godine, u Gnjilane je došao stric Vitimir, njegov rođeni brat i sa njim se nalazi u centru Gnjilana. Odatle su zajedno krenuli ka autobuskoj stanici, nakon toga im se gubi svaki trag. Njih je poslednji video Dobrivoje kako odlaze ka autobuskoj stanici.

Mi smo prijavili nestanak MKCK i na njihov zahtev je komandant američkog KFOR-a, general Peterson poslao pismo u kome se navodi da su moj otac i stric pušteni iz zatvora u Gnjilanu. Mi sumnjamo u to, jer znamo da je čiča [stric Vitimir] krenuo u Gnjilane ujutro 29. jula 1999. godine da se nađe sa ocem. Takođe, nas zanima zašto otac nije direktno iz Bondstila vraćen kući u Kamenicu, već je odveden u Gnjilane, na 30 kilometara od kuće, kada je KFOR bio obavezan da ga ostavi u bezbednom kraju. Ja sam video to pismo generala Petersona ali pošto ne znam engleski, prevodili su mi ga ovi iz MKCK-a. Tada su mi rekli da original pisma mogu da daju na uvid samo američkoj ambasadi.

Telo mog strica Vitomira je nađeno u kontejneru blizu bolnice, zajedno sa još 7 tela. Telo je ekshumirao tim Haškog tribunala, a zatim posle ekshumacije sahranilo ga je na pravoslavnom groblju u Gnjilanu. Druga ekshumacija je urađena 2003. godine, a obdukcija je obavljena u Orahovcu. U potvrdi o smrti, koju je potpisao profesor Slaviša Dobričanin, piše da je do smrti došli usred razaranja mozga usled višestrukih preloma kostiju lobanje, a uzrok smrti: ubistvo. O mome ocu se i dalje ništa ne zna."⁸⁴

7.4. U Gnjilanu/Gjilan je ekshumirano telo ZZ04/001B, za koje je, DNK metodom utvrđeno da pripada **Siniši (Branko) Simonoviću**.⁸⁵ Prilikom obdukcije, tim OMPF-a nije utvrdio uzrok smrti.⁸⁶

Siniša je poslednji put viđen 10. jula 1999. godine u Gnjilanu/ Gjilan. O njegovom nestanku, FHP je izjavu dala njegova supruga:

Siniša je 10. jula između 9:00 i 10:00 sati krenuo svojim autom Renault 4, krem boje, na Zelenu pijacu u kupovinu i da se raspita o otmici Jaćimović Dragana, koji je

⁸⁴ Izjava svedoka D.R., 5. april 2004. godine. FHP, dokumentacija.

⁸⁵ UNMIK/OMPF Lista predatih tela od 2000. do septembra 2005.

⁸⁶ Lista predatih tela Srba od septembra 2004. do kraja 2004. godine, UNMIK/OMPF.

dan ranije, 9. juna otet. On je imao dosta albanskih prijatelja, ali mi nije rekao kod koga će tačno da ode i s kim ima nameru da razgovara. Kako se tog dana nije vratio, ja sam slučaj prijavila KFOR-u.⁸⁷

7.5. U Gnjilanu su ekshumirani posmrtni ostaci ZZ06-002BP i ZZ06-007BP, za koje je DNK metodom utvrđeno da pripadaju **Zorici (Stamen) Mladenović** i njenom suprugu, **Stojanči (Milan) Mladenović** iz Novog sela/Novoselle, opština Vitina/Viti.

Prilikom obdukcije, tim OMPF-a nije utvrdio uzrok smrti.⁸⁸ Srpski patolozi su utvrdili da je smrt nastupila usled prostrelina tela.⁸⁹

O okolnostima njihovog nestanka FHP-u je govorila kćerka S.M:

Kada se vojska povukla moj otac i majka su brata Nenada prevezli do Vladičinog Hana, jer su se plašili za njega. Sestra Slobodanka je ostala zarobljena u kući u Vitini. Kada su se otac i majka vratili iz Vladičinog Hana za Vitinu, pristali su da oni budu zarobljeni da bi Slobodanka bila odrobljena. Ona je u papučama i bluzi prešla skoro ceo put peške od Vitine do Vranja, gde je na ulici pala u komu od preživljenog šoka i umora. Mesec dana je ležala bez svesti u vranjskoj bolnici, a kada se povratila ispričala nam je da su naši roditelji ostali zarobljeni u kući od strane OVK. Nije se oporavila ni do danas.

8. Istok/ Istog

Ekshumacije u Istoku/Istoq su obavljene u leto 2002. godine, i tom prilikom je ekshumirano 7 tela, od kojih je do sada identifikovano jedno telo. Ima ozbiljnih indicija da ekshumirana tela pripadaju osobama koje su nestale iste noći kada i Petar Đurić.

8.1. DNK analizom je utvrđeno da posmrtni ostaci UNID 2002/145/04, ekshumirani na pravoslavnom groblju u Istoku/ Istog, 26. jula 2002. godine, pripadaju **Petru (Spasoje) Đuriću** iz Istoka/Istoq. Obdukcijom nije utvrđen uzrok smrti ali se navodi da okolnosti ukazuju na ubistvo.⁹⁰

Petar Đurić je nestao u noći 29/30. juna 1999. godine zajedno sa još šestoro preostalih Srba u Istoku/Istoq. Prema izjavama svedoka FHP-a, Z.LJ, B.P i V.Đ., te noći su nestali Petar Đurić (60), Stanoje Ljušić (64), Mihajlo i Đurđa Vulić, Radoje (72) i Stanica Vulić (59) i njihov sin Miodrag Vulić (40). Oni su 29. juna 1999. godine zatražili pratnju KFOR-a da napuste grad i dogovorili se da se sutradan, 30. juna nađu na određenom mestu u gradu i u pratnji KFOR-a napuste Kosovo. Sutradan se niko od Srba nije pojavio na ugovorenom mestu. Istog dana je utvrđeno da je kuće Stanoja Ljušića spaljena i u njoj je KFOR našao sedam izgorelih tela, pet muškaraca i dve žene. Pripadnici KFOR-a su predali tela pravoslavnom svešteniku, ocu Davidu Peroviću, koji je sahranio tela.⁹¹ Na groblju u Istoku/Istoq na jednom mestu su sahranjena tela Radoja, Stanice i Miodraga Vulića, Mihajla

⁸⁷ Izjava svedoka 10. avgust 2000. godine. FHP, dokumentacija.

⁸⁸ Potvrda o smrti, 1. septembar 2005, UNMIK/OMPF.

⁸⁹ Potvrda o smrti, 21. septembar 2005, Institut za sudsku medicinu Medicinskog fakuteta u Prištini.

⁹⁰ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 27. jul 2002, KCKiM.

⁹¹ FHP, izjave svedoka Z.Lj. 30. maj 2000. godine, B.P. 1. jun 2000. godine, V.Đ. 2. jun 2000. godine. FHP, dokumentacija.

Vulića, Stanoja Ljušića i Petra Đurića iz Istoka. Do sada je identifikovano i predato samo telo Petra Đurića..⁹²

8.2. U selu Drenja/Dreje, u opštini Istok/Istog ekshumirana su tela, za koja je OMPF utvrdio da pripadaju sinu i majci, **Vukoju (Petka) i Vidosavi Mihailović**. Prema nalazima obdukcije, Vukoje je ubijen vatrenim oružjem u predelu abdomena⁹³, a njegovoj majci Vidosavi je pucano u leđa⁹⁴.

Oni su nestali u martu 1999. godine u selu Koš/Kosh, opština Istok/ Istog. O njihovom nestanku, sin Vidosave M.M. je u svojoj izjavi FHP-u rekao:

Selo Opraške je celo izašlo nakon povlačenja vojske a majka i brat su ostali jer su se nadali da se neće ništa loše desiti. Jedan naš rođak, policajac Momčilo Vuković, došao je u selo da vidi njegove, ali ih nije zatekao jer su bili napustili selo.. Momčilo je poslednji video majku i brata. Pitao ih je zašto nisu otišli i oni su mu rekli: «Vratite se ubrzo i drugi što su otišli» On ih je molio da krenu sa njim, ali su oni odbili. I on je izašao izjutra odmah iz sela.

Ja sam u novinama pročitao da su moj brat i majka kidnapovani. Komšije su govorile da idem da ih nađem, ali ja nisam smeo. Njihova tela su nađena na lokaciji od sela Opraške ka Istoku, u selu Drenja. Pronađeni su pored puta, bili su zakopani. U tom članku u «Novostima» od 4. januara 2004. godine, piše da je Vidosavu i Vukoja oteo Nik Frokaj iz sela Koš sa grupom terorista. Čuo sam da je taj isti Nik Frokaj sada neki kapetan u grupi terorista⁹⁵

8.3. Primenom DNK analize utvrđeno je da posmrtni ostaci HK01-001BP, nađeni u selu Rakoš/Rakosh, pripadaju **Milošu (Dragutin) Vujisiću**.⁹⁶

Miloš Vujisić je nestao 15. jula 1999. godine u selu Crkolez/Cerkolez⁹⁷.

8.4. DNK analizom je utvrđeno da posmrtni ostaci SHD01-001B, ekshumirani u selu Žač/Zallq, pripadaju **Radonji (Janićije) Stojković**. U dokumentima MKCK nema podataka o njegovom nestanku.

Radonja Stojković je ubijen 19. juna 1999. godine godine u selu Zač/ Zallq, opština Istok/ Istog. O ubistvu Radonje Stojkovića FHP-u je izjavu dao njegov brat P.S:

Mi smo bili u Kosovom Polju čitavo vreme tokom bombardovanja. Mislili smo da će sve da se sredi, da se smiri, i kada se vojska povukla ostali smo još 15-20 dana. Kada je Radonja ubijen, definitivno smo rešili da se selimo. Tog dana kada je ubijen Radonja, to treba da zna jedan komšija Rom, Safer Sulaj, on je razgovarao sa tim ubicama. Oni su pričali sa njim a posle razgovora uputili su se ka Radonjinoj kući. To su videle moja snaja [supruga Radonje i sestra od strica. Radonja se nalazio napolju iza sena. Oni su ga videli, prišli mu i tražili da da uđe u kuću i preda oružje. On se suprotstavio, oni su ga išamarali, udarali i zatim uvukli u kuću i uzeli pušku. Posle

⁹² KCKiM.

⁹³ Potvrda o smrti, 10. jul 2004, UNMIK/OMPF.

⁹⁴ Potvrda o smrti, 10. jul 2004, UNMIK/OMPF.

⁹⁵ Izjava svedoka M.M, 1. novembar 2005. godine. FHP, dokumentacija.

⁹⁶ Lista predatih tela od 2000. do septembra 2005. UNMIK/OMPF

⁹⁷ *Nestale osobe u veyi sa događajima na Kosovu*, MKCK, 2001.

toga izvukli su ga iz kuće i izveli ga van avlije. Nakon toga se samo čuo pucanj. Snaja i sestra od strica su tad pobjegle, sklonile su se. U drugoj kući u dvorištu nalazili su se stric i strina, bolesni i nepokretni. Ovi koji su ubili Radonju vratili su se do kuće strica i udarali ga i batinali raznim predmetima.

Taj Rom sve zna ko su oni bili. Ja sam ranije, pre ubistva, dok se pucalo, išao kod Radonje u selo Žač da mu kažem da ako celo selo ide, ide i on, ali on i snaja su govorili da ništa ni sa kim nisu loše imali i da neće ništa biti. Sestra, snaja i Korać Miško, gluvonemi mladić, su sahranili Radonju. u vojnu raku, tu gde je i ubijen, i rekli su da je imao po jedan metak u usta, grudi i čelo. Taj mladić je kasnije ubijen ali njegovo telo nije nađeno. Sestra i snaja su se krile u šumi, i Italijanski KFOR ih je zajedno sa stricem i strinom otpratio do pečke Patrijaršije. Odatle su, preko Rožaja, došli u Kraljevo. Mi smo KCKiM-u pokazali mesto gde je Radonja sahranjen. Išli smo pod pratnjom KFOR-a da pokažemo mesto. On je tad ekshumiran i prošlo je godinu dana, dok smo dobili rezultate DNK. Istog dana kada smo ga i preuzeli, 13. maja 2005. godine, sahranili smo ga na groblju u Žaču, kraj oca i majke.⁹⁸

⁹⁸ Izjava svedoka P.S, 31. oktobar 2005. godine. FHP, dokumentacija.

9. Kosovska Kamenica/ Kamenice

9.1. Na listi predatih tela, OMPF navodi **ime Dragana (Živko) Tomića** iz Gnjilana/Gjilan čiji su posmrtni ostaci [FLT01/001BČ ekshumirani u selu Ranilug/ Ranllug, opština Kosovska Kamenica/ Kamenice.⁹⁹ Obdukcijom tela, tim OMPF-a je utvrdio da je smrt posledica rana nanete vatrenim oružjem u grudi i glavu.

9.2. U martu 2005. godine, OMPF je predao porodici tela **Đorđa (Živka) i Zorana (Đorđe) Zdravkovića**, oca i sina, čiji su posmrtni ostaci SKD01/001B i SKD02/001B identifikovani DNK metodom. Oni su nestali 4. septembra 1999. godine u selu Glogovce/ Gllogoc, opština Kosovska Kamenica/ Kamenice. Prilikom ekshumacije Zoranovo telo je dobilo oznaku SKD02-001B a Đorđevo SKD01-001B.¹⁰⁰

Prema podacima koje je FHP primio od svedoka G.S., bliskog porodici Zdravković, Dragan Tomić, Đorđe i njegov sin Zoran su krenuli 10. jula oko 6:00 časova iz njihovog sela Glogovce/Gllogoc u šumu da naseku drva, koja je oko 15 kilometara od Kamenice/Kamenice. Više se nisu vratili. Svedok pretpostavlja da su ih u šumi oteli pripadnici OVK. Taj svedok tvrdi da su njihova tela nađena u masovnoj grobnici u selu Ugljare/Uglare u Gnjilanu/Gjilan¹⁰¹

10. Kosovska Mitrovica/ Mitrovica

10.1. Telo **Radojka Miletića** (nepoznato ime oca) nađeno je na stadionu u Mitrovici/Mitrovica. Telo je identifikovala rodbina. Na zahtev rodbine telo je ponovo ekshumirano [UNID2001/0490Ć i sahranjeno u selu Pridvorica, opština Zvečan.¹⁰²

10.2. Posmrtni ostaci FHK09/001B ekshumirani su na groblju u selu Vidomirić/ Vidimirić, 15. oktobra 2002. godine. Tim OMPF-a je izvršio obdukciju ali nije utvrdio uzrok smrti.¹⁰³ Telo je ponovo ekshumirano 19. novembra 2003. godine na groblju Dulje u Suvoj Reci/Suhareke a prilikom ponovne obdukcije tim KCKiM je utvrdio da je smrt nastupila usled povreda unutrašnjih organa grudne duplje projektilima ispaljenim iz ručnog vatrene oružja.¹⁰⁴ DNK metodom je utvrđeno da je u pitanju **Srdan (Čedomir) Stojković**, pripadnik MUP Srbije.

Porodica Srđana Stojkovića nema podatke o okolnostima njegovog nestanka. Zvanično im je saopšteno da je nestao 16. avgusta 1999. godine. Svedok D.R., sestra nestalog Srđana, saopstila je FHP-u sledeće:

Moj brat je, nakon povlačenja srpskih snaga sa Kosova, radio kao policajac u Beogradu, ali je povremeno odlazio po zadatku u Kosovsku Mitrovicu. Ne znam o kakvim je zadacima reč. Odlazio je tri puta u Kosovsku Mitrovicu i tamo ostajao po nedelju dana. Nije se javljao, samo se jedanput javio iz sela Blace da će se zadržati

⁹⁹ Lista predatih tela od 2000. do septembra 2005. UNMIK/OMPF

¹⁰⁰ Lista predatih tela od 2000. do septembra 2005. UNMIK/OMPF

¹⁰¹ Izjava svedoka G.S., 3. mart 2000. godine. FHP, dokumentacija.

¹⁰² Lista vraćenih tela do marta 2004. UNMIK/OMPF

¹⁰³ Obdukcioni nalaz, 1. novembar 2002. UNMIK/OMPF

¹⁰⁴ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 225/2003, KCKiM.

nekoliko dana duže nego što je planirao. Četvrti put je krenuo za Mitrovicu 16. juna 1999. godine i od tada mu se gubi svaki trag. Policija u Beogradu nije nam da nikakve informacije o tome šta se sa njim dogodilo. Supruga i dalje redovno prima njegovu platu. Njegov kolega Slaviša, sa kojim je Srđan 16. juna krenuo u Mitrovicu, rekao mi je da je mislio da se Srđan vratio Kući i da ne zna šta se dogodilo sa njim."¹⁰⁵

10.3. DNK analizom je utvrđeno da posmrtni ostaci FHK02-001B pripadaju **Dejanu (Živorad) Stanojeviću** iz Prilužja/Prilizhe. Prilikom obdukcije posmrtnih ostataka, tim OMPF-a je utvrdio da je smrt nastupila usled rana rana nanetim tupim oruđem u predelu glave.¹⁰⁶ U svom izveštaju, tim KCKiM navodi da je uzrok smrti razorenje mozga naneto višestrukim prelomom kostiju lobanje.¹⁰⁷

Dejan Stanojević je poslednji put viđen 28. avgusta 1999. godine u selu Prilužje/ Prilluzhe, opština Vučitrn/ Vushtrri. U izjavi FHP-u, svedok S.Đ navodi:

Moj brat Dejan je krenuo iz naše kuće u Prilužju vozom u Kosovsku Mitrovicu, da kupi nešto, 28. juna 1999. Od tada mu se gubi svaki trag. Slučaj smo prijavili Nacionalnom veću i UNMIK policiji. Išli smo po raznim kaficima i kafanama po Mitrovici, sa njegovom fotografijom i raspitali se da li ga je neko video. Razni ljudi su nam govorili da su ga videli, čas tamo čas ovamo Mama i tata su posle godinu dana od njegovog nestanka umrli, jedno za drugim od tuge. A ja sam ostala sama. U obdukcionom nalazu piše da je brat nastradao od povreda na glavi od tupih udaraca.
"108

11. Mališevu/ Malisheve

11.1. DNK analizom je utvrđeno da posmrtni ostaci TBE06-016B, nađeni u Mališevu/Malisheve, pripadaju **Radovanu (Petar) Staletiću** iz sela Mlečane/ Mleqan, opština Klina/ Kline¹⁰⁹.

Radovan Staletić je poslednji put viđen 26. maja 1998. godine u selu Mlečane/ Mleqan.. O okolnostima njegovog nestanka, FHP-u je izjavu dala njegova kćerka R.M: '

Moj otac i brat su živeli u Mlečane a ja sam se udala u u Dragobraće Otac se bavio poljoprivredom, brat je bio radnik. Nikad se nisu ni sa kim zamerali. Ja sam čula preko radija i televizije, na svim programima, 30. jula 1998. godine da su ubijeni otac i sin Staletić. Doživeli smo svi šok i stres, ja sam tad skoro poludela. U izveštaju UNMIK-a piše da su nestali 26. maja 1998. godine, ali ja stvarno ne znam odakle to njima. Moga oca sestra, moja tetka Natalija Vučković je živela u Kijevu, tri kilometra od Mlečana. Tog dana kada su otac i brat oteti, moj brat Branislav bio je kod nje, i kad su seli za sto, tetka je počela plakati kako Radovan, moj otac, glada je jer je on bio ostao u Mlečane. Branislav se sa komšijama bio povukao u Kijevo jer je u Mlečane bilo opasno zbog OVK. Kad je brat Branislav to čuo, on je krenuo u

¹⁰⁵ Izjava svedoka D.R. jun, 2000. godine. FHP, dokumentacija.

¹⁰⁶ Potvrda o smrti, 10. mart 2005, UNMIK/OMPF.

¹⁰⁷ Potvrda o smrti, 13. april 2005, Institut za sudsku medicinu Medicinskog fakulteta u Prištini.

¹⁰⁸ Izjava svedoka S.Đ, 28. oktobar 2005. godine. FHP, dokumentacija.

¹⁰⁹ Lista predatih tela od 2000. do septembra 2005. UNMIK/OMPF

Mlečane po oca. Po svoj prilici oni su se mimoišli, jer je u među vremenu otackrenuo ka Kijevu. Obojica su verovatno oteti na putu Mlečane-Kijevo. Brat ni dan-danas nije pronađen, očekujem sad i njega. Bol i tugu niko ne može da plati i niko nema da mi pomogne.¹¹⁰

11.3. U Mališevu su nađeni i ekshumirani posmrtni ostaci TBE05-015B, za koje je DNK analizom utvrđeno da pripadaju **Stamenu (Tase) Genov**. Obdukcijom tela, tim OMPF-a je utvrdio da je smrt nastupila usled povreda iz vatrenog oružja u glavu i grudi.¹¹¹ U nalazu patologa KCKiM stoji da je uzrok smrti razorenje mozga usled prostrela lobanje vaternim oružjem.¹¹²

Stamen Genov je poslednji put viđen 29. juna 1998. godine u selu Crnojlevo/ Carraleve, opština Štimlje/ Shtime. U vezi sa njegovim nestankom, FHP-u je detaljnu izjavu dala S.K, sestra ubijenog Stamena:

Genov je radio u vojnoj ambulanti u Đakovici. Tog dana, 29. juna 1998. godine, putovao je za Beograd da bi na Medicinskom fakultetu polagao prijemni ispit. Na putu u selu Crnojlevo autobus su zaustavila četvorica naoružanih pripadnika OVK. Vozač, inače albanske narodnosti, izašao je iz autobusa i pregovarao je sa njima. Kada se vratio rekao je da svi putnici moraju pripremiti lične isprave. Neki od putnika kasnije su izjavili da je vozač tada rekao: «Pripremite isprave, evo naše vojske.»¹¹³ Dvojica su ušla i počela da legitimišu putnike. Bakrač Vojo i Ivan, otac i sin, i supruga Voje Bakrača, Verica, su prvi legitimisani. Vojo i Ivan su izvedeni van dok su Vericu koja je preklinjala da ih puste zadržali u autobusu. Bakrači su tvrdili da nisu domaći državljani, pokazivali su pasoše i vizu za Kanadu. Stamen je u tom momentu sakrio svoj službeni pištolj ispod sedišta. Taj pištolj je vojska kasnije pronašla. Genov je sedeo u prednjem delu autobusa iza Bakrača. Nije kod sebe imao ličnu kartu, pa im jep okazao vojnu knjižicu i oni su ga tada izveli iz autobusa zajedno sa Đorđem Ćukom. U autobusu se nalazilo tada još vojnih lica ali su teroristi legitimisali samo putnike na prednjim sedištima. Prema priči Bakrača koji su nakon 7-8 dana u pritvoru pušteni, i koji su svedočili pred Haškim tribunalom protiv Limaja, njih četvoro, Vojo i Ivan Bakrač, Stamen i Đorđe Ćuk, su odvedeni u Mališevo, gde su ispitivani i gde su proveli jednu noć. Nakon toga su odvedeni u zatvor u Lapušnik. Verica Bakrač je uspela preko MKCK da izdejstvuje puštanje sina i muža. Oni su u Hagu rekli da su sa Genovom bili 7-8 dana u Lapušniku, i da je on svakodnevno bijen i mučen. Danju su ga mučili, a noću je izvođen iz podruma i spavao je u prostoriji sa Vojom i Ivanom. Jednom prilikom Genov je molio Voju da ga udavi jer više nije mogao da podnese toliku patnju. Pred oslobađanje Bakrača iz Lapušnika, jedna devojka, Albanka, je silovana u okolini. Stražari zatvora su svoj bes zbog toga iskalili na Genovu, preteći mu da će ga kastrirati. Bakrači su dalje rekli da su Genova nekuda odveli i da su se potom začula dva pucnja. Videli su da iz puške koju je držao Limaj izlazi dim. Puška je bila marke «Hekler», a meci kojima je moj brat ubijen takođe su iz «Heklera» to znamo od UNMIK-a.

¹¹⁰ Izjava svedoka R.M, 31. 10 2005. godine. FHP, dokumentacija.

¹¹¹ Potvrda o smrti 8. septembar 2005, UNMIK/OMPF.

¹¹² Potvrda o smrti, 21. septembar 2005, Institut za sudsku medicinu Medicinskog fakulteta u Prištini.

¹¹³ U dopisu/molbi oca Stamena Genova tadašnjem predsedniku Srbije Milanu Milutinoviću da se slučaj istraži čak stoji da je vozač autobusa namerno promenio autobusku liniju koja inače ne prolazi kroz Crnojlevo, ali svedok to ne pominje u izjavi. FHP, dokumentacija.

12. Orahovac/ Rrahovec

12.1. Na polju u selu Velika Hoča/ Hoce e Madhe, 24.oktobra 2002. godine ekshumirani su posmrtni ostaci FZN04/001B, koje je rodbina prepoznala, po odeći, da pripadaju **Miloradu (Petko) Stojanoviću**. Obdukcijom tela, tim OMPPFF-a je konstatovao da je uzrok smrti projektilna rana od ručnog vatrenog oružja u predelu leđa. Pronađen je i deo projektila u delu karlice.¹¹⁴ Uz telo je pronađena lična karta na ime Milorad (Petko) Stojanović iz Prizrena, i račun za struju na isto ime. Ponovnu obdukciju uradio je tim KCKiM, 4. marta 2003. godine u obdukcionom centru UNMIK-a, koji je us svom nalazu naveo da je smrt nastupila usled povreda izazvanih dejstvom projektila ispaljenog iz ručnog vatrenog oružja, ne isključujući mogućnost dejstva tupe mehaničke sile u predelu glave.¹¹⁵ DNK metodom je izvršena sigurna identifikacija.

Na istoj lokaciji nađeni su posmrtni ostaci [FZN05/001BĆ **Živke (Ljuba) Stojanović**, supruge Milorada, koje je porodica prepoznala preko odeće. Tim OMPF je obavio obdukciju 26. novembra 2002. Nije utvrdio uzrok smrti.¹¹⁶ Reobdukciju tela je uradio tim KCKiM, 4. marta 2003. godine, našavši da se može smatrati da je smrt bila nasilna i da je nastupila usled dejstva tupog mehaničkog oruđa.¹¹⁷

Milorad i Živka Stojanović nestali su u Prizrenu 16. jula 1999. godine. Svedok S.S je u svojoj izjavi FHP-u naveo:

Moj ujak, rođeni brat moje majke, čuo se sa mojim roditeljima telefonom 15. jula 1999. godine. Pripadnici poljskog KFOR-a, stacionirani na Brezovici, u septembru 1999. godine obišli su kuću mojih roditelja. Tamo su zatekli rasturene stvari ali roditelja nije bilo u kući. Od komšija Goranaca čuli smo priču da je moj otac ubijen u dvorištu, a da je moja majka bila mučena u kadi u kući. U obdukcionom nalazu profesora Dobričanina [ekspert tima KCKiMĆ piše da na telu majke ima više preloma, ruke, rebara, nogu i lobanje. Prvog februara 2003. godine išli smo na prepoznavanje ličnih stvari i predmeta u Merdare. Prepoznali smo sve njihove lične stvari i njihova dokumenta u kojima je bilo 620 DM. .¹¹⁸

12.2.Telo 2002/JC 1440 br.709-FAT01/001 pronađeno je u Brestovačkim šumama, između sela Brestovac/Brestoc i Velika Hoča/Hoce e Madhe.Prilikom obdukcije, u mrtvačnici u Orahovcu 23. novembra 2003. godine, utvrđeno je da je uzrok smrti razorenje mozga projektilom iz ručnog vatrenog oružja.¹¹⁹ DNK- a metodom je utvrđeno da telo pripada **Mladanu (Stajko) Mavrić** iz Velike Hoče/Hoce e Madhe.

Mladen Mavrić je nestao 12. oktobra 1999. godine. Njegov brat navodi:

Dvanaestog oktobra oko 9:30 moj brat je krenuo za Orahovac u srpski deo grada u nabavku robe za svoj kafić u Hoči. Stigao je u Orahovac, obavio kupovinu i oko

¹¹⁴ Obdukcioni nalaz, 10.12.2002, Kancelarija za nestala lica i forenzičku medicinu OMPF-UNMIK.

¹¹⁵ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 120/2003, KCKiM.

¹¹⁶ Obdukcioni nalaz, 04.12.2002, Kancelarija za nestala lica i forenzičku medicinu OMPF-UNMIK.

¹¹⁷ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 121/2003, KCKiM.

¹¹⁸ Izjava svedoka S.S, 21. oktobra 2005. Baza podataka FHP.

¹¹⁹ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 223/2003, KVKiM.

12:00 sati je krenuo nazad. Prijatelj mi je potvrdio da ga je video kako autom napušta srpski deo grada. Kući nije došao. Odmah smo prijavili KFOR-u.¹²⁰

12.2. Posmrtni ostaci NN729Body3A i NN729Body3B nađeni su u Orahovcu/Rahovec. DNK metodom utvrđeno je da pripadaju **Stojanu (Serafin) Stankoviću** i njegovoj ćerci **Branki (Stojan) Stanković**.¹²¹

Prema podacima MKCK¹²² oni su poslednji put viđeni viđeni 17. maja 1999. godine u Prištini/ Prishtine. Sin Stojana Stankovića, Z.S. navodi da su mu otac i sestra nestali negde oko Orahovca/Rahovec. Oni su iz sela Nakarade, u blizini Kosova Polja/Fushe Kosove, došli u Prištinu i odatle krenuli za Orahovac/Rahovec, na sahranu sestri i zetu. U svojoj izjavi, Z.S. navodi:¹²³

Moj otac i moja sestra Branka su 17. maja 1999. godine pošli iz sela Nakarade za Orahovac na sahranu mojoj sestri Slađani Stanković koja je ubijena 10. maja, sa njenim mužem Srećkom. Njihova tela našli su seljaci iz Orahovca koji su išli u šumu po drva. Ubijeni su iz vatrenog oružja. Pošto se moji otac i sestra nisu vratili kući do sutradan, ja sam otišao u Prištinu na autobusku stanicu da se raspitam šta se dešava. Tada je dovežen jedan izrešetan autobus, koji je išao na relaciji Priština-Đakovica-Orahovac. Čuo sam da su 22 osobe kidnapovane. To je autobus kojim su moji otac i sestra išli za Orahovac. Od tada nisam ništa uspeo da saznam o ocu i sestri sve do dana kada su me iz Koordinacionog centra zvali da dođem po tela u Gračanicu. U obdukcionom nalazu piše da mi je otac nađen prerezanog grla, a sestra ubijena iz vatrenog oružja iz blizine. Sahranili smo ih na Gračaničkom groblju.

12.3. U selu Kramovik/Kramovik nađeni su posmrtni ostaci FMN01/001B, za koje je utvrđeno da pripadaju **Stanoju (Đuro) Stevanović**, izsela Jastrebac.¹²⁴

Stanoje je nestao 14. juna 1999. godine u selu Jošanica/ Jashanice¹²⁵, opština Kline/ Kline zajedno sa svojom suprugom Dragicom¹²⁶, čije je telo takođe identifikovano.

13. Peć/ Peje

13.1. Telo zavedeno pod brojem UNID2002-107-3, za koje je kasnije utvrđeno da pripada **Radoti (Vuksana) Gojković**, rođenom 1929. godine, pronađeno je u selu Radavac/ Radavc, u julu 1999. godine. Telo je ekshumirano 18. aprila 2002. godine od strane UNMIK-ovog tima, koji je izvršio i prvu obdukciju ovog tela 10. maja 2002. godine u Orahovcu/Rahovec. U izveštaju se ne navodi uzrok smrti.¹²⁷ Nakon što je izvršena DNK analiza čiji je nalaz bio pozitivan, tim Biroa za ekshumaciju i identifikaciju KCKiM je izvršio reobdukciju posmrtnih ostataka 17. februara 2003. godine prilikom koje je utvrđeno da se sa velikom verovatnoćom

¹²⁰ Izjava svedoka M.M, 3. septembra 2000. Baza podataka FHP.

¹²¹ Lista predatih tela od 2000. do septembra 2005. UNMIK/OMPF.

¹²² *Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu*, MKCK, 2001.

¹²³ Izjava svedoka Z.S., oktobar 2005. Baza podataka FHP.

¹²⁴ Lista predatih tela od 2000. do septembra 2005., UNMIK/OMPF.

¹²⁵ *Nestale osobe u vezi sa sukobim na Kosovu*, MKCK, 2001

¹²⁶ Vidi: paragraf 5.9.

¹²⁷ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM, KCKiM.

može utvrditi da je smrt nastupila nasilno, kao posledica povreda nanetih dejstvom tupih mehaničkih predmeta.¹²⁸

Identifikacija DNK metodom, antemortem podaci i prepoznavanje garderobe od strane rodbine su potvrdili da je reč o Radoti Gojkoviću, koji je nestao 15. juna 1999. godine u Peći/Peje.

Prema podacima Udruženje kidnapovanih i nestalih na Kosovu i Metohiji, Radota je ostao na Kosovu, nakon povratka Albanaca iz izbeglištva, smatrajući da nikada nikome zlo nije ni pomislio. Porodica je izbegla u Podgoricu 12. juna 1999. godine i par dana su imali kontakt sa Radotom. Prema kasnijim saznanjima porodice, Radota je držan u zatvoru u zgradi škole "Vuk Karadžić". Njegova kćerka Angelina je saznala od patologa KCKiM, koji je obavio obdukciju da je njen otac zverski ubijen i da na njega nije trošen metak. Polomljene su mu noge i ruke, karlica, slomili su mu i odneli čak i protezu u kojoj je imao neke zlatne zube.¹²⁹

13.2. Telo označeno sa KW04/001B, za koje je kasnije utvrđeno da pripada **Petru (Mihajlo) Lazoviću**, ekshumirano je na groblju u Peći/Peje 21. juna 2000. godine a obdukovano 13. jula 2000. godine u Orahovcu od strane istražitelja Haškog tribunala. Prilikom obdukcije je utvrđeno da su uzrok smrti rane u gornjem delu leđa i grudni, nanete vatrenim oružjem.¹³⁰ Reekshumacija je obavljena na groblju Dulje u Suvoj Reci/Duhareke a po rezultataima reobdukcije utvrđeno je da je smrt bila nasilna i da je nastupila usled povreda po život važnih organa u grudnom košu izazvanih dejstvom projektila ispaljenih iz ručnog vatrene oružja.¹³¹ DNK metodom je utvrđeno da je ovo telo pripadalo Petru Lazoviću.

Petar Lazović, penzioner iz Peći/Peje nestao je 28. juna 1999. godine u Peći/Peje. Njegov sin J.L. je u svojoj izjavi FHP-u:

Majka i sestra su otišli iz Peći 14. juna, a brat i ja 27. juna. Otac je ostao u gradu. Sa ocem smo se čuli poslednji put 27. juna u 9:00 časova kada smo ga pre nego što smo krenuli u Srbiju zvali iz Patrijaršije. On je rekao da ništa ne brinemo i da je on razgovarao sa komšijom Ferdijem koji je bio pripadnik OVK i da mu je on rekao da ništa ne brine i da nije bilo razloga ni da mi napuštamo Peć. Otac je odlično govorio albanski. Od tada se ocu gubi svaki trag. Brat je dolazio sa popovima u Peć, on je radio-amater. Razgovarao je sa komšijama Albancima i Muslimanima, Suljom Keljendijem, Omerom, Đemailom, Nusretom, Fatom i Zemirom. Rekli su mu da ne znaju šta se sa ocem dogodilo. Kada su primetili da ga nema u stanu, pomislili su da je otišao u Patrijaršiju, nisu mogli da veruju da je nestao, da je kidnapovan. Verujem kao i komšije da za to nije odgovoran niko od Pećanaca. Dva meseca posle očevo nestanka, saznali smo da nam je kuća zapaljena.¹³²

O nestanku Petra Lazovića, FHP-u je govorio i jedan njegov poznanik M.R:

¹²⁸ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 115/2003, KCKiM.

¹²⁹ "Mrtvog ga oterali iz Metohije", *Oteta istina*, list Udruženja kidnapovanih i nestalih lica na Kosovu i Metohiji, br.4, strana 27, 2005.

¹³⁰ Obdukcioni nalaz, 21.07.2000, MKTJ.

¹³¹ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 133/2003, KCKiM.

¹³² Izjava svedoka J.L, 23. maj 2000. godine. FHP, dokumentacija.

Tog čoveka sam dobro poznao, jer je bio šef računovodstva u Okružnom zatvoru u Peći i kasnije u KPD Dubrava u Istoku. Bio je penzionisan. Bio je veoma pošten covek, koji se nikome nije zamerio ni za šta. Mnogo mi je žao ako se nešto njemu moglo desiti. Sasvim sam siguran da taj čovek nikome nije učinio nikakvo zlo. Ako je nastradao, mogao je nastradati samo od ekstremnih ljudi koji ne žele dobro nikome.¹³³

13.3. Telo FWA01/002B ekshumirano je na pravoslavnom groblju u selu Belo Polje/ Bellopoje 13. maja 2003. godine a obdukciju je obavio tim OMPF-a u Orahovcu 31. jula 2003. Prema nalazu patologa uzrok smrti je rana od vatrenog oružja naneta u predelu grudnog koša.¹³⁴ Identifikacija je izvršena klasičnom metodom i utvrđeno je da telo pripada **Nebojši Jankoviću**.

Nebojša (Radomir) Janković je ubijen posle 18. juna 1999. godine u Peći/Peje. Njegova majka B.J. je FHP-u izjavila da je Nebojša tog dana krenuo na najavljeni miting kosovskih Srba na kome je trebalo da govori patrijarh Pavle. Pošto se Nebojša nije vratio kući, majka i brat su krenuli u potragu za njim. Obišli su grad i u razgovoru sa nekim poznanicima saznali su da je Nebojša viđen ispred zatvora kako priča sa tri lica u uniformi, od kojih je jedan identifikovan kao Đerđ Beriša/ Gjergj Berisha iz Đakovice/Gjakove. Odmah su prijavili njegov nestanak. Majka je pokušala da se raspita i u Glavnom štabu OVK ali su oni odbili da joj pomognu. Zatim se obratila vladici Amfilohiju Radoviću ali ni on nije mogao da joj pomogne. B.J je 23. juna 1999. godine saznala da je njen sin Nebojša pronađen mrtav:

Jedva su mi moji priznalida je Nebojša pronađen u zgradi zatvora, ubijen. Imao je na sebi farmerke i crvenu majicu. Nebojša je pronađen mrtav u fotelji, u kancelariji šefa računovodstva. Nisu me obavestili kako je ubijen, da li ima vidljivih tragova mučenja. Nabavili smo sanduk u koji je moglo da stane Nebojšino ukočeno telo, u sedećem položaju. Samo je jedan njihov lekar rekao da je mrtav već 8-10 dana, što nije moglo da bude tačno, jer je nestao 18. juna 1999. Sanduk je ostao u zgradi zatvora, do sahrane, 24. juna 1999. Italijani su se ponudili da prebace telo do Vitimirice. Nažalost, toga dana je pronađena masovna grobnica kod Vitimirice, pa je nastala panika kod naroda. Kolona Srba je kretala iz Patrijaršije za Srbiju, samo su na nas čekali, uslova za sahranu nije bilo, pa smo oti[li i mi, nadajući se da će Italijani da sahrane moga sina. Saznala sam kasnije da je sahranjen uz pomoć sveštenih lica iz Patrijaršije, istovremeno kada i Srbin Marković iz Peći. Njegovo telo je nađeno isto u zatvoru, pa su sahranjeni 26. juna 1999. na groblju, uz veliku pucnjavu, koja je nastala u Belom Polju. Do naše grobnice nisu ni došli, Italijani su polegali po zemlji, a Nebojšu su sahranili u neku praznu grobnicu, na domak mesta, gde se desila pucnjava. Nekoliko dana su nanosili zemlju, jer je sanduk Nebojšin bio veliki, obzirom da je sahranjen u sedećem položaju, a grobno mesto plitko.¹³⁵

13.4. Telo FWA 001/001B, pronašao je i ekshumirao tim OMPF-a 13. maja 2003. godine na pravoslavnom groblju u selu Belo Polje/ Bellopoje. 31. jula 2003. godine urađena je obdukcija u Orahovcu. Patolog je zaključio da je uzrok smrti rana naneta vatrenim oružjem u predelu glave, te da je smrt nastupila usled razorenja mozga i višestrukih preloma kostiju

¹³³ Izjava svedoka M.R, novembar 1999. godine. FHP, dokumentacija.

¹³⁴ Obdukcioni nalaz, 12. avgust 2003, Kancelarija za nestala lica i forenzičku medicinu OMPF-UNMIK.

¹³⁵ Izjava svedoka B.J, 15. april 2000. godine. FHP, dokumentacija.

lobanje.¹³⁶ Telo **Radosava (Milivoje) Markovića** identifikovala je porodica prepoznavanjem odoce.

Radosav je ubijen 23. juna 1999. godine u Peći/Peje¹³⁷ O ubistvu Radosava Markovića, FHP-u je izjavu dala njegova kćerka R.M:

Moj otac Radosav Marković se 1. juna 1999. godine nalazio u svom stanu u Nemanjinoj ulici. Tu smo bile moja majka Darinka i ja. Bilo je kasno popodne, moj otac je izašao iz stana da bi se informisao o situaciji i da se raspita da li bismo i kako mogli otići iz Peći. Ispred zgrade je bilo dosta ljudi tih dana, i pričalo se o tome, već su postojale pretpostavke da će se vojska povući i da neće biti bezbedno za Srbe. Otac se više nije vratio u stan. Nismo znali šta je sa njim do 23. juna. Majka nije smela napuštati stan, od 1. do 23. juna nije izlazila nigde. U međuvremenu, majka je odlučila da napusti Peć, ja sam takođe otišla iz Peći 13. ili 14. juna, ne sećam se dobro. Iz priče moje majke znam da je 23. juna u popodnevrim satima začula buku koja je dolazila ispred zgrade. Tu se sakupio jedan broj Albanaca, a bila su tu i nekolicina predstavnika italijanskog KFOR-a. sakupljeni ljudi su uzvikivali euforično, pobedonosno, izgledalo je kao da hoće da uđu u zgradu. Majka je baš tog dana planirala da oputuje iz Peći. Spakovala je najosnovnije stvari i krenula do komšije koji je sa suprugom živeo preko puta naše zgrade, koji je trebalo da je prevezu do Srbije. Kada je izašla, primetila je telo u plastičnoj vreći koje je ležalo ispred zgrade. Bilo je to telo mog oca, majka ga je prepoznala, i videla je krv u predelu glave. Pokušala je tada da uzme telo, ali joj predstavnici KFOR-a to nisu dozvolili. Htela je takođe da kupi sanduk da bi ga mogla sahraniti, ali nije mogla preći do dela grada gde se nalazilo mesto gde su se sanduci prodavali. Znam da su sveštenik Miljko iz pečke Patrijašije i još jedan čovek po imenu Šaranović sahranili mog oca 4-5 dana posle toga (znam da je bio ponedeljak) na groblju u Peći. Od sveštenika Miljka smo posle 4-5 meseci dobili papir sa pečatom na kome je pisalo da je otac sahrajen na pečkom groblju. Šaranović mi je ispričao da su oni samo nasuli nekoliko vreća zemlje preko tela, jer se nije mogla izvesti sahrana zbog toga što je bilo nebezbedno, pucali su na njih. 13. avgusta 2003. godine preuzeli smo telo mog oca. Preuzeli smo ga u Merdarama, išla su moja dva brata. Sahranjen je u Arandelovcu. Otprilike nedelju dana nakon toga, dobili smo očevu garderobu, uprkos tome što nam je rečeno da ćemo telo i garderobu dobiti zajedno. To je možda bio najteži trenutak za moju porodicu. Na kraju, posle 15 dana, zvali su nas da bi se uradila analiza DNK. Analiza je urađena u Beogradu. Nismo još uvek dobili pismene rezultate analize. Napominjem da smo saznali od komšija iz Peći da se telo mog oca od 23. juna do dana sahrane nalazilo u Okružnom zatvoru u Peći, koji se nalazio preko puta naše zgrade. Tu se takođe nalazilo i telo Janković Nebojše (oko 35 godina) koji je takođe ubijen.¹³⁸

13.5. Telo TK01/001B ekshumirano je na polju u selu Raušić/ Raushiq 11. septembra 2000. godine a obdukovano 16. septembra 2000. godine u Orahovcu/Rahovec od strane MKTJ. Uzrok smrti je rana naneta vatrenim oružjem u predelu glave. Lobanja je bila razorena ali je identifikovana ulazna rana na levoj strani. Telo je ekshumirano u beloj plastičnoj vreći prelomljeno na pola, dok su se u samoj kesi nalazile dve lobanje, jedna koja je pripadala ovom telu i još jedna. MKTJ je naveo i izjavu Muharema Krasnićija/ Muharrem Krasniqi da

¹³⁶ Obdukcioni nalaz, 11. avgust 2003, Kancelarija za nestala lica i forenzičku medicinu OMPF-UNMIK.

¹³⁷ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 204/2003, KCKiM.

¹³⁸ Izjava svedoka R.M, 20. 10 2005. godine. FHP, dokumentacija.

je za vreme rata sahranio dva obezglavljena tela u jednoj vreći na toj lokaciji za vreme oružanih sukoba.¹³⁹ DNK metodom je utvrđeno da telo pripada **Aleksandru (Gavrilo) Jašoviću**.

Aleksandar Jašović, po zanimanju ekonomista, radio je kao pomoćnik direktora "Beobanke". Aleksandrova porodica, žena i petoro dece su napustili Peć 13. juna i otišli u Srbiju. Ne želeći da napusti Kosovo, Aleksandar nije pošao sa njima. U kući pored njegove, ostali su supruga njegovog brata sa dva sina. Njegov rođak M.J. u izjavi FHP-u govorio je o okolnostima Aleksandrovog nestanka:

U kući blizu njega ostali su snaja i dva bratanca. Oni su ga poslednji videli, mislim da su mi rekli 20. juna. Oni su mi ispričali da su Aleksanda dva dana pre nego što je nestao na ulici uhvatili pripadnici OVK. Zatvorili su ga u neku kuću, batinali i ispitivali. Nakon kraćeg vremena, istog dana su ga oslobodili, ali su mu zapretili da mora odmah da napusti Peć inače će ga ubiti ako ga ponovo uhvate. Aleksandar ipak nije hteo da napusti grad. Tog dana, 20. juna, pošao je da obiđe kuće svojih rođaka koji su napustili Peć. Više se nije vratio.¹⁴⁰

13.6. Pod brojem FTA01/002B, 24. oktobra 2002. godine, ekshumirano je telo, kasnije identifikovano klasičnom i DNK metodom kao telo **Nedžada (Zeno) Hajdarpašića**. Brojem FTA01/001B bilo je označeno telo, kasnije identifikovano kao telo **Safeta (Fehim) Šabovića**. Kao uzrok smrti Safeta Šabovića navedene su rane nanete vatrenim oružjem u predelu glave i leđa.¹⁴¹ Njegovo telo je takođe identifikovano primenom klasične i DNK metode.

Nedžad Hajdarpašić i Safet Šabović nestali su 17. juna 1999. godine kod mesta Jablanica, u povratku iz Crne Gore. Nedžad i Safet, radnici firme UNIONIK iz Peći, prema izjavama svedoka FHP-a, tokom bombardovanja NATO radili su u Baru u Crnoj Gori, jer nisu želeli da budu mobilisani. Kada su snage KFOR-a došle na Kosovo, Nedžad i Safet su zajedno sa Osmanom Sejđovićem krenuli belim automobilom marke "Jugo", pečke registracije u Peć. Prema rečima svedoka FHP-a koji su kontaktirali sa Osmanom Sejđovićem, kod mesta Kule su se susreli sa vojskom, koja se povlačila sa Kosova. Kako je svedocima FHP-a rekao Sejđović Osman, Nedžad i Safet su zadržani od vojske i oduzet im je automobil, dok su njega pustili.¹⁴²

¹³⁹ Obdukcioni nalaz, 19.09.2000, MKTJ.

¹⁴⁰ Izjava svedoka M.J. 23.03.2000. Baza podataka FHP..

¹⁴¹ Potvrda o identifikaciji 17.11.2003, UNMIK/ OMPF.

¹⁴² Izjava svedoka A.H.i M.Š. 16. decembra 1999. Baza podataka. FHP.

14. Priština/ Prishtina

14.1. Groblje Dragodan

14.1.1. Telo Kristine Rašković je ekshumirano na groblju Dragodan pod brojem JA 042/015B. Identifikovano je klasičnom metodom identifikacije¹⁴³ i ponovo sahranjeno u decembru 2000. godine u severnoj Mitrovici.¹⁴⁴

14.1.2. Telo Mulići Rame/ Muliqi Rama, Albanca oženjenog Romkinjom, identifikovano je prepoznavanjem.¹⁴⁵

14.1.3. Telo Petrije (Rade) Piljević, umotano u crnu lešnu vreću i označeno sa JA 042/038B, ekshumirao je tim MKTJ 10. juna 2000. Obdukcijom, 18. jula 2000. godine, utvrđeno je da je smrt nastupila usled rana nanetih vatrenim oružjem koja se nalazila u predelu grudi i stomaka. Pored toga, u telu je pronađen i projektil.¹⁴⁶ Telo Petrije Piljević je identifikovano klasičnom metodom. odnosno porodica je identifikovala garderobu i nakit na Merdaru, gde je i izvršena predaja posmrtnih ostataka 15. avgusta 2001. godine.

Petrija (Rade) Piljević je nestala zajedno sa komšijom Zoranom Đošićem 28. juna 1999. godine, oko 16:00 časova. Po rečima njenog sina Dragana, Petrija je oteta iz svog stana u Prištini. KFOR-u su otmicu prijavili supruga nestalog Zorana i komšinica Srpkinja S.J. koja je videla komšinicu Albanku Adeljinu Ismailji/ Adelina Ismaili sa tri pripadnika OVK ispred vrata Petrijinog stana. Zoranova supruga je videla šest osoba kako ulaze u Petrijin stan. Zoran Đošić je pokušao da pomogne Petriji ali je i on tada odveden. Petrijin sin raspolaže informacijom da su mu majka i komšija odvedeni u stan br.25, odakle su se čuli jauci i pozivi u pomoć. Kasnije su prebačeni u stan br.8, vlasništvo komšinice Adeljine/Adeline, a iz njenog stana su odvedeni oko 22:00 časa u nepoznatom pravcu.¹⁴⁷

14.1.4. U novembru 2001. godine na Institutu za sudsku medicinu u Prištini/ Prishtine obavljene su obdukcije dva tela JA042/013B i JA042/016B, koja je prethodno pregledao tim MKTJ. Prilikom obdukcije kojoj su prisustvovali predstavnici KCKiM, utvrđeno je da je uzrok smrti osobe, čije je telo dobilo oznaku JA042/013, ubodina na vratu i grudnom košu, dok je u slučaju osobe sa oznakom tela JA042/016 smrt nastupila usled tupe traume grudnog koša. Klasičnom identifikacijom utvrđeno je da su u pitanju Romi, **Gafur (Envera) Fazliju** (JA042/13) i **Avdija (Kurte) Čelić** (JA042/16).¹⁴⁸

Gafur (23) i Avdija (52), iz sela Preoce/ Preoc, oteti su 3. jula 1999. godine, kada su se vraćali iz Prištine u Preoce. Oni su zajedno sa još dvojicom Roma, G.F i I.Č angažovani da pomognu pri iseljenju starije Srpkinje iz Prištine. U povratku u svoje selo, primetili su grupu od četiri albanska mladića koja ih je jedno vreme pratila. Svedoci FHP-a su ove mladiće prepoznali, jer se grupa Albanaca ranije okupila u zgradi odakle su iseljavali stvari. U

¹⁴³ Lista vraćenih tela do marta 2004. UNMK/OMPF.

¹⁴⁴ Lista vraćenih tela do marta 2004. UNMIK/OMPF.

¹⁴⁵ Lista vraćenih tela do marta 2004. godine. Kancelarija za nestala lica i forenzičku medicinu OMPF-UNMIK

¹⁴⁶ Obdukcioni nalaz, 18. jul 2000, MKTJ.

¹⁴⁷ "Otmice i nestanci ne-Albanaca na Kosovu", Fond za humanitarno pravo, Beograd, 2001. godine, str.183-184.

¹⁴⁸ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 19. 11 2001, KCKiM.

jednom trenutku ispred njih je stao automobil marke Zastava 101 a za njim i automobil marke Lada, u kojima su sedeli albanski mladići koji su ih pratili. Tada su se četvorica Roma razdvojila i počeli da beže, dok su Albanci izašli iz kola i počeli da trče za njima. Na jednu stranu su potrčali G.F i I.Č, dok su Gafur i Avdija krenuli prema kružnom toku. Kada su izgubili napadače iz vida, G.F i I.Č su se okrenuli da potraže Gafura i Avdiju ali njih više nije bilo. Sreli su patrolu KFOR-a kojoj su pokušali da prijave incident ali albanska devojka, prevodilac koja je bila sa njima je odbila da prevede. Tada su svedoci FHP-a otišli u Mikronaselje/ Mikronasel gde se sreli dve devojke, Srkinje koje su ih odvele do jednog mladića koji je znao engleski jezik da im pomogne. Zajedno su otišli do pripadnika KFOR-a koji su ih saslušali, ali su im rekli da ne smeju da napuštaju svoje pozorno mesto. G.F i I.Č su otišli u selo Preoce, ne usuđujući se da odu do sedišta KFOR-a u hotel «Grand» i prijave incident.¹⁴⁹

14.1.5. Posmrtni ostaci JA032/009 ekshumirani su 5. januara 2000. godine u Prištini. Telo je ponovo ekshumirano 11. jula 2002. godine, na groblju Dragodan, zajedno sa još deset tela. Obdukcija je obavljena odmah po ekshumaciji, 12. jula 2002. godine. Prema izveštaju o obdukciji, koja je obavljena 5. januara 2000. godine, smrt su prouzrokovale multipne povrede lica, vrata i grudnog koša, nastale u saobraćajnoj nesreći. Ponovnu obdukciju obavio je tim KCKiM 12. jula 2002. godine, koji je utvrdio da je smrt prirodno nastupila. Utvrđeni su postmortem prelomi rebra od II do X na desnoj strani grudnog koša, na 3 cm od grudne kosti. Obdukcijom je utvrđeno da su prelomi nastali najverovatnije ili tako što je nakon nastupanja smrti vršena spoljna masaža srca ili usled grubog manipulisanja telom prilikom transporta od bolnice do groblja.¹⁵⁰

Klasičnom metodom, prepoznavanjem odeće porodica je prepoznala da je reč o **Milki (Vukota) Đilas**. Porodica je prepoznala njenu garderobu na izlaganju odeće u Rudaru 14. aprila 2002. godine. Prema podacima FHP-a Đilas Milka je umrla u bolnici u Prištini, 30. juna 1999. godine, i kasnije je sahranjena kao N.N. lice na groblju u Prištini.

14.1.6. Telo **Gordane (Nikola) Đurić** je pronađeno (oznaka tela JA 041/021B) 27. avgusta 1999. godine u Podujevu, i sahranjeno na groblju Dragodan u Prištini. Rađene su tri obdukcije, prva 2.septembra 1999. godine od strane patologa Instituta za sudsku medicinu u Prištini, druga 23. juna 2000. godine od strane istražitelja MKTJ i treća 12. jula 2002. godine od strane tima KCKiM. Prema podacima kojima raspolaže FHP, prilikom prve obdukcije je utvrđeno da je smrt nastupila nasilno usled zadavljenja, kao i silovanje pre smrti ali ne sa sigurnošću. Telo je drugi put ekshumirano na groblju Dragodan 10. juna 2000. i tom prilikom te druge obdukcije 23. juna 2000. godine, koju su obavili istražitelji MKTJ, nije bilo moguće utvrditi uzrok smrti.¹⁵¹ Treća ekhumacija je obavljena 11. jula 2002. godine a obdukcija 12. jula 2002. godine od strane tima KCKiM. Konačnom obdukcijom tela Gordane Đurić nije bilo moguće utvrditi uzrok smrti, ali su forenzičari prihvatili zaključak prve obdukcije da je smrt nastupila nasilno usled zadavljenja.¹⁵² Telo Gordane Đurić je identifikovano klasičnom metodom. Porodica je prepoznala na osnovu odeće, izloženeu Rudaru 15. aprila 2002. godine.

Gordana Đurić, Romkinja, nestala je 25. avgusta 1999. godine u selu Belo Polje/ Bellopoje, opština Podujevo/ Podujeve.

¹⁴⁹ Izjava svedoka G.F i I.Č. 17. avgust 2000. godine. FHP, dokumentacija.

¹⁵⁰ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM, KCKiM.

¹⁵¹ Obdukcioni nalaz, 25. jun 2000, MKTJ.

¹⁵² Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 12. jul 2002, KCKiM,

O okolnostima njenog nestanka njen brat je FHP-u dao izjavu u kojoj je naveo:

Moja sestra Gordana Đurić živela je sa mnom, sa majkom Leposavom, bratom Draganom, i sestrama Jelenom i Milenom. Ona je bila pesnikinja, pisala je i objavljivala knjige i često je putovala, posećivala književna udruženja. Inače nije imala običaj da nam govori gde ide, pa tako ni ovog puta majci nije ništa rekla, ali bi se uvek javila. Ja sam došao 22. ili 23. avgusta kući, ne sećam se dobro. Moja porodica slavi Veliku Gospojinu, i znam da sam došao nekoliko dana ranije da se pripremim za slavu. Tada je moja sestra bila odsutna već tri – četiri dana, tako mi je rekla majka. Nije se javila kući, što nije bio njen običaj. Čekali smo dva – tri dana, a onda smo se počeli ozbiljno brinuti. Naročito smo se zabrinuli što se nije javila da nam čestita slavu, što ona nikad ne bi zaboravila. 25. avgusta ja sam otišao u šabački SUP da prijavim njen nestanak. Tada sam razgovarao sa policajcem Lazićem, koji je poznao moju sestru. On mi je rekao da ne veruje da joj se nešto dogodilo, da je verovatnije da je ona negde otputovala. 31. avgusta, kako se Gordana nije javljala, ponovo sam otišao u SUP. Ponovo sam razgovarao sa Lazićem, i on mi je predložio da obiđem sve njene prijatelje i poznanike koji žive u Šapcu. Tražio sam je 10-15 dana, obišao sam šest-sedam šabačkih opština, ali nisam našao ništa. Posle toga sam prijavio njen nestanak. Njene fotografije su poslate svim stanicama MUP-a i uporedo sa tim ja sam lično krenuo da tražim moju sestru. Sa mnom je išao brat Dragan i jedan komšija Ćira Nenadović. Obišli smo čitavu Srbiju. Obilazio sam stanice milicije, a strahujući da je moja sestra možda oteta, obilazio sam i kafiće, kafane, noćne barove po Srbiji i Makedoniji. Obilazili smo i po Vojvodini. Kasnije sam krenuo u potragu za njom po okolnim zemljama, pa sam tako išao u Rumuniju, Austriju, Mađarsku i Bugarsku. U Albaniju smo poslali dopis faksom jednom Udruženju Roma da se Gordana traži. Prijavili smo njen nestanak Crvenom Krstu u Makedoniji, u Skoplju, 26. septembra 2001. godine. U Večernjim Novostima otprilike svake tri nedelje izlazio je oglas da se traži Gordana. Ta je potraga neprekidno trajala do 2002. godine. Posle Makedonije sam dobio poziv da odem u Merdare gde je bilo organizovano prepoznavanje odeće i predmeta nestalih. Otišao sam tamo više da bih bio siguran da ništa nisam propustio u traženju, ali nisam verovao da ću tamo nešto naći. Iako je moja sestra nekoliko puta, tokom 1996. i 1997. godine išla na Kosovo, u Prištinu, u posetu tamošnjem Udruženju, nisam pretpostavio da je i sada tamo otišla. Prepoznao sam sestrinu suknju i bluzu. To je bilo veoma potresno za mene. Morao sam da dam izjavu predstavnicima međunarodnih organizacija koji su me tamo pozvali. Oni su mi rekli da je ona pronađena, negde na Kosovu, blizu administrativne granice sa Srbijom, udaljeno oko 30 km. Naveli su njenu visinu i težinu, dužinu kose. U obdukcionom izveštaju prof. Dobričanina piše da je imala polomljena rebra, vilicu, a oko vrata modar otisak, kao od žice, sa kojom je najverovatnije bila zadavljena.¹⁵³

14.1.7. Telo Radeta (Nikola) Budimira, u lešnoj vreći, nađeno je na groblju Dragodan. Ekshumaciju i obdukciju tela (JA041 008B) je obavio tim MKTJ 19. juna 2000. godine i tom prilikom tim nije nogao da utvrditi uzrok smrti.¹⁵⁴

¹⁵³ Izjava svedoka Ž.J, 26. oktobar 2005. Baza podatka FHP.

¹⁵⁴ Obdukcioni nalaz, 25. jun 2000, MKTJ.

Telo Radeta Budimira je ponovo ekshumirano 11. jula 2002. godine a obdukcija je izvršena 12. jula 2002. godine. Zbog jakostepenih truležnih promena ostataka leša i zbog nedostajućih delova tela, pre svega glave, nije bilo moguće odrediti uzrok smrti, ali su patolozi utvrdili da okolnosti slučaja, kao i prethodni i sadašnji obdukcioni nalaz, sa dosta verovatnoće ukazuju na nasilnu smrt uzrokovanu povredama. Na predelu desnog poprečnog nastavka I i II kičmenog pršljena nalazili su se prelomi nastali usled dejstva zuba sitnih glodara.¹⁵⁵ Identifikacija posmrtnih ostataka izvršena klasičnom metodom a DNK analizom je potvrđeno da telo označeno sa JA041/008 pripada **Radetu Budimiru** iz Prištine.

Rade Budimir je poslednji put viđen u Prištini, 1. avgusta 1999. godine, oko 10:00 časova kada je ispratio strica i strinu koji su odlazili za Srbiju. Rade je trebalo sutradan da ode u Blace [Srbija], gde se nalazila njegova supruga Olivera, i da odatle, preko planine Kopaonik putuju za Beograd. Sutradan, brat njegove supruge je otišao da ga isprati, ali Radeta nije zatekao u stanu. Bilo mu je čudno što ga nema pa je pitao u komšiluku da li je neko video Radeta, ali niko nije znao ništa.¹⁵⁶

Petog avgusta, brat Radetove supruge je otišao u stan u kojem je Rade boravio i tamo je zatekao četvoricu mlađih Albanaca, koji su mu rekli da su se uselili u stan jer su vrata bila otvorena a oni nisu imali gde da budu. Pokazali su mu stari cilindar brave koju su promenili i u kojoj je stajao Radetov ključ, tvrdeći da su zatekli cilindar sa ključem. Dogovorili su se da će napustiti stan ako Oliverin brat dokaže da je stan njegov. Sa Radetovim bratom Dušanom su prijavili slučaj KFOR-u, sa kojima su i sačekali četvoricu albanskih mladića. Pripadnici KFOR-a su priveli mladiće ali od njih ništa nisu saznali.

14.1.8. Telo JA042/003B, za koje je kasnije utvrđeno da pripada **Vojislavu (Vukoje) Timotijeviću**, prvi put je ekshumirano 10. juna 2000. godine a obdukovano od strane istražitelja MKTJ 6. jula 2000. godine. Drugi put je telo ekshumirano na groblju Dragodan 19. avgusta 2002. godine a obdukovano u Orahovcu 7. septembra 2002. godine od strane tima UNMIK/OMPF-a, u prisustvu tima KCKiM.

Prilikom prve ekshumacije i obdukcije je utvrđeno da su uzrok smrti višestruke frakture lobanje, rebara, karlice i leve noge, koje su verovatno nastale kao posledica udaranja i šutiranja, kako je patolog MKTJ zaključio.¹⁵⁷ Prilikom druge obdukcije, utvrđeno je da je uzrok smrti povreda mozga, dok su prelomi kostiju naneti tupinom teškog i zamahnutog mehaničkog oruđa a prema lokalizaciji i izgledu nastali su najverovatnije usled pada sa visine.¹⁵⁸ Identifikacija tela je izvršena klasičnom metodom, poređenjem antemortem i postmortem podataka i tom prilikom je utvrđeno da je u pitanju Vojislav Timotijević.

Vojislav Timotijević je nestao verovatno pre 13. ili 14. jula 1999. godine (terminus ante quem), iz bolnice u Prištini, gde se nalazio na lečenju. Kada je supruga otišla da ga poseti, rečeno joj je da je Vojislav pobeo iz bolnice.¹⁵⁹ Njegovo telo je pronađeno u naselju Dardanija u Prištini. Pretpostavlja se da je bežeći pred kidnaperima skočio sa visoke zgrade ili da su ga bacili sa visine.

¹⁵⁵ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 12. jul 2002, KCKiM.

¹⁵⁶ Izjava svedoka D.B. 6. avgust 1999. Baza podataka. FHP.

¹⁵⁷ Obdukcioni nalaz, 10. jul 2000, MKTJ.

¹⁵⁸ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 30/2002, KCKiM

¹⁵⁹ 'Otmice i nestanci ne-Albanaca na Kosovu', FHP, Beograd, 2001. str.158.

14.1.9. Ekshumacija i obdukcija posmrtnih ostataka JA041/016B, JA041/019B i JA041/030 drugi put su izvršene od strane MKTJ u junu 2000. godine.. Ponovna ekshumacija i obdukcija su izvršene u Orahovcu od strane tima OMPF-a u prisustvu tima KCKiM. Prema nalazima patologa uzrok smrti osobe čiji su posmrtni ostaci označeni sa JA041/016B je bilo razorenje mozga,¹⁶⁰ uzrok smrti osobe čije je telo prilikom ekshumacije dobilo oznaku JA041/019B je predvajanje kičmene moždine i iskrvavljenosti iz velikih krvnih sudova u predelu desne strane vrata¹⁶¹ a uzrok smrti osobe JA041/030B bilo je razorenje mozga.¹⁶² Tela su identifikovana klasičnom metodom i utvrđeno je da telo JA041/ 016B pripada **Arifu (Braima) Rami**, , telo JA041/ 019B **Šefkiji (Ljame) Rama**, i telo JA041/030B **Ademu (Sadri) Ram**. Arif, Šefkije i Adem su nestali 1. oktobra 1999. godine u Obiliću.

14.1.10. Telo **Šabić Dimitrija**, zavedeno pod brojem JA 041 / 11B, ekshumirano je 10. juna 2000. godine na groblju Dragodan, prilikom koje je utvrđeno da se telo nalazilo umotano u beloj lešnoj vreći. Prvu obdukciju je obavio, 19. juna 2000. godine, 19. juna 2000. godine, tim MKTJ. Telo je ekshumirano u veoma oštećenom stanju sa nekompletnim skeletnim ostacima. Velika oštećenja kostiju su po nalazima forenzičara bila prouzrokovana životinjskim odgrizima, što je ukazivalo na to da je telo neko vreme bilo izloženo pre nego što je sahranjeno. Prilikom ove obdukcije nije utvrđen uzrok smrti. Uz telo je pronađena lična karta na ime Dimitrije Šabić.¹⁶³ Telo je ponovo ekshumirano 11. jula 2002. godine i obdukovano 12. jula 2002. godine od strane tima KCKiM. Prema obdukcionom nalazu, uzrok smrti je nasilan, i smrt je nastupila usled obimnih povreda glave verovatno snažnim dejstvom tupog mehaničkog oruđa, neisključujući mogućnost dejstva vatrenog oružja.¹⁶⁴ Telo je identifikovano upotrebom klasične i DNK metode.

Dimitrije (Milan) Šabić je nestao je 16. jula 1999. godine, na putu prema poslu. Iako su ga kolege Albanci sa kojima se družio upozoravale da ne dolazi na posao, jer su bolnicu zauzeli pripadnici OVK, Dimitrije je nastavio da radi. Dan pre nego što će nestati, Dimitrija je kolega Havolli Ruxhaj upozorio da ga je prijavio policiji OVK zbog krađe automobila. On je naime ostavio Dimitriju svoj automobil za vreme bombardovanja ali su mu taj automobil oduzeli pripadnici Vojske Jugoslavije. Dva dana po Dimitrijevom nestanku, supruga i kćerka su pronašle automobil i vratile ga Ruxhdaj. Nakon što su pronašle automobil i čoveka koji je prijavio Dimitrija, zatražile su od njega da im pomogne da oslobode Dimitrija, ali ih je on samo uputio na štab OVK, preko puta škole Hasan Prishtina. Ni supruga ni kćerka se nisu usudile da uđu u štab OVK, pa su slučaj prijavile KFOR-u i MKCK-u.¹⁶⁵ Krajem septembra 2000. godine u Gračanici, na preliminarnoj identifikaciji oko 250 tela, supruga je prepoznala njegovu garderobu.¹⁶⁶

14.1.11. Za telo označeno sa LEP01/001B, pronađeno u Kačaniku, utvrđeno je da pripada **Velimiru (Sretenu) Radojković**. Po podacima FHP, prvu ekshumaciju i obdukciju tela obavio je tim OEBS-a pre 17. jula 2001. a drugu ekshumaciju, sa groblja u Dragodanu, i obdukciju je obavio tim OMPF-a u prisustvu tima KCKiM. 2. novembra 2002. u Orahovcu.

¹⁶⁰ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 37/2002, KCKiM

¹⁶¹ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 38/2002, KCKiM.

¹⁶² Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 39/2002, KCKiM.

¹⁶³ Obdukcioni nalaz, 25. jun 2000, MKTJ.

¹⁶⁴ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 12. jul 2002, KCKiM.

¹⁶⁵ Izjava svedoka R.Š, 6. maj 2000. godine. FHP, dokumentacija.

¹⁶⁶ "Otmice i nestanci ne-Albanaca na Kosovu", Fond za humanitarno pravo, Beograd, 2001. godine, str.185.

Nije utvrđen uzrok smrti.¹⁶⁷ Patolozi su zaključili da je glava verovatno odsečena jer nedostaje u celosti zajedno sa prvih pet vratnih pršljenova. Identifikacija je izvršena upotrebom klasične i DNK metode i tada je potvrđeno da je u pitanju Velimir Radojković.

Velimir Radojković je otet je u blizini graničnog prelaza Đeneral Janković, između SRJ i Makedonije, dok je prevezio građevinski materijal za Prizren. Njegov kolega je listu Politika izjavio da su Radojkovića otela četvorica naoružanih Albanaca, koji su vozili automobil marke mercedes bez registarskih tablica.¹⁶⁸

14.1.12. Telo pod brojem JA041/015B ekshumirano je na Dragodanu i kasnije identifikovano kao **Islam (Islam) Kadriu**, Rom koji je nestao 30. avgusta 1999. godine u selu Đurkovec/ Gjurkoc, opština Štimlje/ Shtime. Njegovo telo je identifikovano klasičnom metodom.

14.1.13. Telo označeno sa JA III/2/1 je jedno od prvih ekshumiranih i obdukovanih tela. Za ovo telo je kasnije utvrđeno da je u pitanju **Ljubiša (Trajana) Pirić**. Telo je pronađeno u mestu Ugljare/ Uglare. Prema obdukcionim nalazima tima MKTJ od 7. avgusta 1999. godine uzrok smrti su mnogobrojni prelomi lobanje, nastali kao posledica jakog dejstva tupe mehaničke sile.¹⁶⁹ Kasnijom DNK analizom je utvrđeno da posmrtni ostaci pripadaju Pirić Ljubiši iz sela Vrbovac u opštini Vitina.

14.1.13. Na groblju Dragodan u Prištini, ekshumirano je telo označeno sa JA041/013B, koje je kasnije identifikovano kao **Đorđe (Nikola) Cvijanović**. Ekshumacija ovog tela, uvijenog u kesu u kojoj se nalazila garderoba, je obavljena 10. juna 2000. godine a obdukcija 22. juna 2000. godine od strane tima MKTJ. Prvom obdukcijom je utvrđeno da je smrt bila nasilna i nastupila usled razorenja tkiva mozga dejstvom projektila ispaljenih iz ručnog vatrenog oružja. Na lobanji i na leđima su utvrđene po dve rane od projektila. Forenzičar je utvrdio da je na preminulog pucano otpozadi, dok je klečao ili čučao.¹⁷⁰ Ponovnu ekshumaciju i obdukciju tela je obavio tim KCKiM 11. i 12. jula 2002.godine, potvrđujući nalaze tima MKTJ.¹⁷¹ Identifikacija tela je izvršena primenom klasične i DNK metode.

Đorđe Cvijanović je nestao 6. oktobra 1999. godine. Živeo je u prištinskom naselju Sunčani breg, radio je kao automehaničar u preduzeću «Ibar-Lepenac». U svojoj izjavi FHP-u njegova supruga A.C. navodi, da je 6. oktobra, Đorđe dogovorio iseljenje iz svog stana koji je zamenio sa svojim prijateljem, Albancem, po imenu Ramadan Ramadani. Po dogovoru, Đorđe Cvijanović je krenuo iz svog stana da sačeka autoprevoznika koji je dolazio iz Smedereva, i od tada mu se gubi trag. Njegova supruga je slučaj prijavila KFOR-u i MKCK-u.¹⁷² U drugoj izjavi datoj FHP-u, supruga Đorđa Cvijanovića je izjavila da je saznala da je njen suprug ubijen 2. novembra, kada se na poziv majora KFOR-a Štajnera sastala sa njim u Merdare. O tom susretu, svedok A.C. navodi:

Rekao mi je da su Đoku našli 6. oktobra oko pet po podne na putu za Glogovac, da je ubijen sa pet metaka u glavu i da je sahranjen na hrišćanskom groblju na Dragodanu. Ja sam se potpuno izgubila. Počela sam da urlam, izletela sam iz kola i vrištala i

¹⁶⁷ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 43/2002, KCKiM.

¹⁶⁸ 'Otmice i nestanci ne-Albanaca na Kosovu', FHP,, 2001. godine, str.228.

¹⁶⁹ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 3/2001, KCKiM..

¹⁷⁰ Obdukcioni nalaz, 22. jun 2000, MKTJ.

¹⁷¹ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 12. jul 2002, KCKiM

¹⁷² Izjava svedoka A.C. 21.oktobar 1999. FHP.

proklinjala. Milutin, koji je bio sa mnom, nije znao šta se dešava. Uspeo je samo da uzme broj pod kojim su ga sahranili na Dragodanu: 1161. Ništa mi drugo nisu dali. Ni Djokina dokumenta, a rekli su mu da su ga po tome identifikovali. Ni zapisnik obdukcije, ništa... Ovaj Štajner je pošao za mnom i tražio moje podatke da može da zaključi slučaj. Svašta sam mu rekla i rekla sam mu da će moje podatke dobiti na Haškom sudu, kad budem tužila i njega, i KFOR, i UNMIK, i Kušnera. Dvadeset i šest dana ja njih zovem svaki dan po pet puta dnevno, a on mi kaže da su Djoku sahranili jer nisu mogli nikoga da nadju. Moja majka je do 21. oktobra svaki dan išla u KFOR da se raspituje za Đoku. Sada moram da vidim kako ću da prebacim telo. Hoću Đoku bar pristojno da sahranim.¹⁷³

14.1.14. Telo UNID 2000-0124 je nađeno 6.maja 2000. u naselju Vranjevac u Prištini i sahranjeno je kao N.N. lice na groblju Dragodan, broj grobnog mesta 637. Druga ekshumacija je izvršena 18. avgusta 2002. godine, a obdukciju je obavio tim OMPF-a u prisustvu tima KCKiM, 7. septembra 2002. u mrtvačnici u Orahovcu. Prilikom obdukcije je utvrđeno da je smrt nasilna i da je verovatno nastupila usled razorenja mozga na način koji nije mogao biti utvrđen jer su nedostajale kosti lobanje i I vratni pršljen. Od tela su ostali očuvani koštani ostaci, na kojima su ustanovljeni brojni prelomi. Kako je zaključeno, svi ovi prelomi su po svom intenzitetu upućivali da su naneti zaživotno tupinom teškog i jako zamahnutog mehaničkog oruđa.¹⁷⁴ Kasnije klasičnom identifikacijom i DNK analizom je utvrđeno da posmrtni ostaci pripadaju **Miodragu Mašuloviću**.

Miodrag Mašulović je bio je zaposlen kao šef obezbeđenja u preduzeću Kosmet – Tehna, i bio pripadnik rezervnog sastava MUP-a- Srbije. Miodrag je otet u naselju Vranjevac u Prištini 12. juna 1999. godine, gde se našao da bi se sa devojkom dogovorio oko iseljenja u Srbiju. Prema izjavi koju je FHP-u dala njegova majka K.M, jedna poznanica joj je rekla da je Miodrag je otet na raskrsnici koja vodi ka Vranjvcu. Svedok navodi:

Jedna žena, Srpkinja R.J. nam je tog dana javila da je videla kako je Miško kidnapovan. Njena kuća se nalazi pored raskrsnice koja vodi ka Vranjvcu, kod osnovne škole "Zejnel Hajdini", čula je pucnjavu i izašla na prozor da vidi šta se dešava. Pripadnici OVK su stajali na raskrsnici i zaustavljali sva kola koja su prolazila tuda. Miško je naišao svojim kolima, pored njega je bio još neki čovek, koga ona ne nepoznaje. Tog čoveka su odmah ubili, a Miška su izveli iz kola i uveli u školu. Kola sa ovim mrtvim čovekom su odvezli na drugu stranu. Neki od njih su bili u uniformama OVK, a neki u civilu."¹⁷⁵

Kasnije su porodici javili da su njegovo telo videli ispred pomenute škole i majka je otišla da izvrši identifikaciju ali među telima koja je KFOR odneo u prištinsku bolnicu nije bilo Miodragovo telo. Majka je u svojoj kasnijoj izjavi FHP-u navela da je od jednog čoveka čula priču koju mu je ispričao jedan Albanac iz naselja Vranjevac. Taj mu je rekao da je njenog sina ubio čovek po imenu Remi iz Podujeva, koji je u tom događaju predvodio veću grupu ljudi.¹⁷⁶

14.1.15. Telo JA042/047 za koje je kasnije utvrđeno da pripada **Vojislavu (Novica) Antoviću** pronađeno je 29. decembra. 1999. godine u selu Ljubovac kod Vrbice. Prva

¹⁷³ Izjava svedoka A.C. 3. novembar 1999. Baza podataka FHP.

¹⁷⁴ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 29/2002, KCKiM.

¹⁷⁵ Izjava svedoka M.K. 6. april 2000. godine. FHP, dokumentacija.

¹⁷⁶ Izjava svedoka M.K. 3. maj 2001. godine. FHP, dokumentacija.

obdukcija njegovog tela je izvršena 4. januara 2000. godine, a zatim ponovo 21. jula 2000. godine od strane haških istražitelja. Potom je telo sahranjeno na groblju Dragodan u Prištini, odakle je ponovo ekshumirano 11. jula 2002. godine i obdukovano od strane tima KCKiM.. Kao uzrok smrti navodi se razorenje moždanog tkiva izazvano dejstvom projektila ispaljenog iz ručnog vatrenog oružja. Utvrđeno je postojanje ulazne rane projektila na čeonj kosti okruglog oblika i izlazne rane projektila na potiljačnoj kosti glave. Utvrđen su i defekti na II i III grudnom pršljenu, koji je takođe identifikovan kao posledica dejstva projektila iz ručnog vatrenog oružja. Ulazna rana projektila na grudnom košu je identifikovana sa prednje desne strane grudnog koša, dok se projektilni kanal koji je prolazio kroz grudnu duplju završio u mekom tkivu leđa gde je pronađen projektil.¹⁷⁷ Identifikacija tela je izvršena klasičnom i DNK metodom.

Vojislav Antović je nestao 23. decembra 1999. godine u Zvečanu/ Zvecan.¹⁷⁸ Porodici je rekao da putuje u Srbiju da obavi neki posao i od tada mu se gubi svaki trag.¹⁷⁹

14.1.16. Telo JA041/52B, DNK metodom identifikovano kao **Mirko (Stanojko) Jović**, prvi put je ekshumirano na groblju Dragodan 10. juna 2000. godine, i to je obavio tim MKTJ-a. Prema nalazu tima, smrt je nastupila usled višestrukih rana nanetim vatrenim oružjem u predelu glave i tela.¹⁸⁰ Nakon dobijanja pozitivnog rezultata DNK analize, tim KCKiM je izvršio ponovnu ekshumaciju 3. februara 2003. godine i obdukciju 18. februara 2003. godine. U svom izveštaju o obdukciji, tim KCKiM navodi da je smrt bila nasilna i da je nastupila usled razorenja tkiva mozga, izazvanog dejstvom projektila ispaljenog iz ručnog vatrenog oružja. Ulazna rana projektila prečnika oko 8 mm se nalazila u nivou leve potiljačne kosti a izlazna u nivou desne čeone kosti.¹⁸¹

Mirko Jović je kidnapovan u Gnjilanu zajedno sa još dve žene 12. jula 1999. godine, ispred ulaza u zgradu u kojoj je živio.¹⁸² Njegova supruga M.J. je FHP-u izjavila sledeće:

Tri Albanca zaustavili su mog muža 12. jula 1999. između 18:00 i 18:30 sati na ulazu zgrade. Sa njim su se zatekle Stojanka i Zagorka. Sva trojica su nosili crne farmerke i crne košulje. Od oružja imali su "duge devetke". Dvojicu od njih trojice je prepoznao i imenovao kao Adnana, profesora iz iste zgrade i Sulja Sylja Adem, takodje iz istog ulaza. Na srpskom jeziku su mu rekli da ga moraju odvesti na informativni razgovor. Sve troje, Mirko, Stojanka i Zagorka, sprovedeni su autom, koje je vozio Sylja Adem, do internata. Po dolasku u internat trojica Albanaca su razgovarala sa vojnikom koji je stajao na ulazu internata. Vojnik je rekao da komandant trenutno nije tu, da Mirka treba zadržati, a da se dvije žene mogu pustiti. Mirko je odveden hodnikom uz stepenice, dok su njih dvije ostale da stoje da vojnikom koji je stajao na ulazu u internat. On im je pretio oružjem, i bez ispitivanja ih je posle 15 do 20 minuta ih je pustio. Ja sam nakon otmice u njegovim pantalonama koje je dan prije otmice imao na sebi, našla pisamce sledeće sadržine: «Ako se meni nešto desi, obratite se Ademu i Adnanu iz naše zgrade i Ćazi iz susedne privatne kuće».¹⁸³

¹⁷⁷ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 12. jul 2002, KCKiM.

¹⁷⁸ Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001.

¹⁷⁹ "Otmice i nestanci ne-Albanaca na Kosovu", Fond za humanitarno pravo, Beograd, 2001. godine, str.91.

¹⁸⁰ Obdukcioni nalaz, 25. jun 2000. godine, MKTJ.

¹⁸¹ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 116/2003, KCKiM.

¹⁸² Njihov identitet je poznat Fondu za humanitarno pravo. Izjava svedoka M.J, 6. avgust 2000. godine i izjava svedoka O.J, 22. novembar 2001. godine. FHP, dokumentacija.

¹⁸³ Isto.

14.1.17. Telo zavedeno pod brojem JA042/023B, ekshumirano je 10. juna 2000. godine na groblju Dragodan u Prištini. Telo je pronađeno u selu Matičane kod Prištine i nalazilo se u lešnoj vreći, odakle je preneto na Dragodan. Obdukciju je izvršio, 11. jula 2000. godine, tim MKTJ, koji je utvrdio da je smrt nastupila usled ubodnih rana. Telo je bilo kompletno obučeno, sa vezanim člancima ruku i nogu i imalo je povez na očima. Na grudima su nađene tri ubodne rane promera oko 3,5 cm, tri izlazne rane na levom delu leđa i jedna u predelu vrata, koje je žrtvi nanetla kako je forenzičar utvrdio, osoba koja mu je klečala na grudima. Pronađena su i dva kaiša, kojim su bili vezani zglobovi ruku i članci na nogama, električna žica oko vrata i tkanina vezana oko vrata.¹⁸⁴ Telo je ponovo ekshumirano u Prištini 9. aprila 2003. godine i isti dan je obavljena obdukcija u Orahovcu. Prilikom ove obdukcije potvrđeni su svi nalazi tima MKTJ.¹⁸⁵ DNK metodom je utvrđeno da se radi o posmrtnim ostacima **Dragoljuba Vasića** iz Prištine.

Dragoljub Vasić je odveden iz svog stana, u ulici Roberta Gajdija br.27, u noći između 17. i 18. jula 1999. godine. Njegov rođak Miomir Đukić, koji je sledećeg dana došao da poseti Dragoljuba je zatekao prazan stan. Prema izgledu stana, Miomir je zaključio da je Dragoljub spavao kada su otmičari ušli u stan.¹⁸⁶

14.1.18. Telo zavedeno pod brojem JA032/018B ekshumirao je tim MKTJ pre 28. maja 2000. godine (terminus ante quem). U izveštaju o obdukciji, tim je naveo da je uzrok smrti rana naneta u predelu vrata vatrenim oružjem. Na vratu su identifikovali izlaznu ranu i frakturu, koja je nastala antemortem, a na kostima ruke tragove životinjskog glodanja, nastali postmortem. Na telu je pronađen i konopac oko članaka.¹⁸⁷ Telo je ponovo ekshumirano i obdukovano od strane tima KCKiM, koji je utvrdio, kao i tim MKTJ, da je smrt nastupila nasilnim putem usled povreda vratnih i grudnih organa dejstvom projektila ispaljenih iz ručnog vatrenog oružja.¹⁸⁸ DNK analizom je utvrđeno da posmrtni ostaci pripadaju **Ivanu Čeliću**.

Ivan Čelić, inženjer po zanimanju, zaposlen na ugljenokopu "Belačevac", poslednji put je viđen 14. juna 1999. godine u Prištini. U svojoj izjavi Fondu za humanitarno pravo njegova supruga V.Č. navodi:

Moj suprug Ivan je kidnapovan 14. juna 1999.godine, u sred dana, kada se kolima vraćao iz hotela "Grand" kući, posle 14:00 časova. Za vreme NATO napada nije bio mobilisan, imao je radnu obavezu. Dolaskom KFOR-a i UÇK-a, 12. juna 1999.godine, pripadnici UÇK-a su upali na teren površinskog kopa "Belačevac". Nije radio od tada. Toga dana, 14. juna, pozvao ga je direktor Krnetić, oko 13:00 časova, ostavivši preko mene poruku, da se vide u 14:00 časova u hotelu "Grand", radi dogovora, šta sa radnicima dalje. Suprug je stigao vrlo brzo iza toga, pa sam mu prenela poruku. Otišao je malo kasnije kolima. Pri povratku će doneti hleb. Tako smo se dogovorili. To je bilo poslednje naše viđenje. Čekala sam ga celo po podne. Potražila sam uveče vozača direktora Krnetića i saznala da je otišao u Arandjelovac. Oko ponoći sam se čula i sa njim. Kazao mi je da se nisu sreli u hotelu, jer je on

¹⁸⁴ Obdukcioni nalaz, 14. jul 2000, MKTJ.

¹⁸⁵ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 129/2003, KCKiM.

¹⁸⁶ "Otmice i nestanci ne-Albanaca na Kosovu", Fond za humanitarno pravo, Beograd, 2001. godine, str.176.

¹⁸⁷ Obdukcioni nalaz, 28.05 2000, MKTJ.

¹⁸⁸ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 130/2003, KCKiM.

otišao u Dobro selo. Rekao mi je još da ne brinem, možda su kola u kvaru. Od tada se nismo čuli. Kažu da je na novom zadatku. I na ovom je bio samo 6-7 meseci. Poslat je iz Beograda. Od poznanika sam saznala kasnije, da je moj suprug, bio u "Grandu", čekao direktora, pa na kraju pošao kući, rekavši da ide da kupi hleb. Znači, od hotela do kuće, na putu do nas, nestao je. Prijavila sam nestanak KFOR-u, SUP-u, Centru za mir i toleranciju, CK, Crkvi, Izvršnom veću Srbije. Do danas nema podataka o njemu. Meni i deci pomogle su komšije Albanci. Ostala sam do 24. juna u stanu, kada sam prinuđena da ga napustim, jer je počeo pritisak Albanaca na nesrpski živalj da napuste stanove. Komšije Albanci su mi kupovali hleb i hranu. Iz OVK su saznali da sam u stanu. Čula sam kako se interesuju ko mi donosi hleb.«Idi jedno vreme, pa dođi» savetovale su me komšije. Tako sam i otišla.

To me je podsetilo na vreme kada su Albanci odlazili za vreme NATO napada. U zgradu su ulazili milicioneri i terali Albance iz stana. Ljudi su obezglavljeni napuštali stanove, ne stigavši ni kola da upale, noseći bebe u naručju, sa kesama u rukama. Tako sam i ja sad otišla.¹⁸⁹

14.1.19. Telo zavedeno pod brojem JA041/003B ekshumirali su, 10. juna 2000. godine na groblju Dragodan u Prištini, forenzičari MKTJ. Obdukcijom, u Orahovcu 17. juna 2000. godine, tim MKTJ je utvrdio da je uzrok smrti projektilna rana u glavi. Unutar mekog moždanog tkiva lobanje identifikovani su projektili, kao i višestruke frakture na lobanji. Pronađena su lična dokumenta, ali su bila isuviše uništena da bi ijedan podatak bio čitljiv.¹⁹⁰ Drugu ekshumaciju, 18. maja 2003. i obdukciju 22. maja 2003. godine, uradio je tim KVKiM. Nalazi oba tima su saglasni.¹⁹¹ Upotrebom klasične i DNK metode je utvrđeno da telo pripada **Vlajku Antiću**.

Vlajko Antić je nestao 14. avgusta 1999. godine u Prištini.¹⁹²

14.1.20. Telo zavedeno pod brojem JA042/031B je ekshumirano je 10. juna 2000. godine na groblju Dragodan u Prištini. Obdukciju su izvršili, 13. jula 2000. godine u Orahovcu, forenzičari MKTJ. Tim nije mogao da utvrdi uzrok smrti ali je pretpostavio sa velikom mogućnošću da smrt nije bila prirodna jer je nađena žica za struju sa plastičnim izoliratorom oko vrata žrtve dok su na odeći pronađeni tragovi vatre.¹⁹³ Reekshumacija ovog tela je izvršena 19. maja 2003. godine a obdukcija 22. maja 2003. godine u Orahovcu. Tom prilikom, tim KCKiM je došao do istih nalaza kao i tim MKTJ.¹⁹⁴ DNK metodom je utvrđeno da telo pripada **Velimiru Iviću**.

Velimir Ivić je odveden iz svoje kuće 7. jula 1999. godine.¹⁹⁵

14.1.21. Telo zavedeno pod brojem JA041/33B je ekshumirano je 10. juna 2000. godine na groblju Dragodan u Prištini a obdukcija je izvršena 28. juna 2000. godine u Orahovcu. Tim MKTJ je utvrdio kao uzrok smrti rane od vatrenog oružja u leđni deo grudnog koša.¹⁹⁶ Tim

¹⁸⁹ Izjava svedoka V.Č. 27. novembar 1999. Baza podataka FHP..

¹⁹⁰ Obdukcioni nalaz, 25. maj 2000, MKTJ.

¹⁹¹ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 134/2003, KCKiM.

¹⁹² Isto.

¹⁹³ Obdukcioni nalaz, 14. jul 2000, MKTJ.

¹⁹⁴ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 135/2003, KCKiM.

¹⁹⁵ Spisak kidnapovanih i nestalih lica na Kosovu i Metohiji – Vlada Republike Srbije.

¹⁹⁶ Obdukcioni nalaz, 29. jun 2000, MKTJ.

KCKiM je izvršio ponovnu obdukciju 17. jula 2003. godine, i došao do istih zaključaka kao i tim MKTJ.¹⁹⁷ Primenom klasične i DNK metode utvrđeno je da telo pripada **Draganu Stojkoviću**.

Dragan (Radomir) Stojković, po zanimanju arhitekta, posle rata počeo je da radi za KFOR. Poslednji put je viđen 23. avgusta 1999. godine.

14.1.22. Telo Milovana (Marko) Vukmirovića je identifikovano u martu 2004. godine. Tim OMPF-a je ekshumirao telo na groblju Dragodan u februaru 2004. Patolog KCKiM je utvrdio da je uzrok smrti rana naneta vatrenim oružjem u potiljak.¹⁹⁸ Milovan Vukmirović je viđen poslednji put 9. oktobra 1999. godine u selu Stanovce/ Stanofc, opština Vučitrn/ Vushtri.

14.1.23. Telo petnaestogodišnjeg Aleksandra i njegovog oca Dimitrija (Jovana) Milenkovića ekshumirana su na Dragodanu pod oznakama JA-042/35/005 i JA-042/034/004. Aleksandar i Dimitrije Milenković su ubijeni 16. juna 1999. godine.

Prema podacima, iznetim u časopisu *Oteta istina*, porodica Milenković se u junu 1999. godine sklonila u stan Dimitrijevih roditelja, u bezbedniji deo Obilića. Sredinom juna 1999. godine on se sa sinom Aleksandrom uputio u svoj stan da pokupi neke najosnovnije stvari. Njih dvojicu i dvojicu izvesnih Pavlovića, kao i Dragana Prokića i još jednog komšiju zarobili su Albanci. Porodica je znala da su Aleksandar i Dimitrije ubijeni odmah ispred stana. Nakon kratkog uviđaja, pod izgovorm da Opština nema para da ih sahrani oni su istog dana odneti u Institut za Sudsku medicinu u Prištinu i tu im se gubi svaki trag. Kako je navedeno u članku, prema nalazima koji su dobijeni obdukcijom, njih dvojica su ubijeni vatrenim oružjem.¹⁹⁹

14.1.24. Telo Svilana (Rade) Zafirovića ekshumirano je na groblju Dragodan pod oznakom JA042-018B. Identifikovano je DNK metodom. Svilan Zafirović je nestao 2. januara 2000. godine u Kosovskoj Mitrovici/ Mitrovice.

14.1.25. Telo oca i sina, Voimira (Ljuba) Živića i Dragana (Voimir) Živića ekshumirana su na Dragodanu. Identifikovani su uz pomoć DNK-a metode.

Prema podacima MKCK, obojica su poslednji put viđeni 8. jula 1999. godine, kada su krenuli u selo Stare Rujce da obiđu kuću koju su napustili u junu mesecu.

O okolnostima njihovog nestanka, FHP-u je izjavu dala Draganova majka::

10. juna 1999 oko 10:00 sati, Vojimir i Dragan pošli su Draganovom «Zastavom 101», bele boje, preko sela Suvi Dol u Stare Rujce da obiđu svoju kuću iz koje su u junu 1999. izbegli, da obiđu stoku i pokose travu. Kada se taj dan nisu vratili, ja sam sa rođakom, zetom i KFOR-om krenula u selo Stare Rujce. Tom prilikom smo na našoj njivi, koja se nalazi oko 200 m od sela Stare Rujce, pored reke Sitnić, našli džakove za travu, jednu torbu, nekoliko šerpi sa hranom i jedan balon vode. Ja sam se odmah potom obratila našim prvim albanskim komšijama. Oni nisu hteli da razgovaraju sa mnom. Drugi komšija, Albanac, Hajdini Ašim, mi je rekao da uopšte nisu trebali da dolaze, i da je čak za Albanace došlo veoma opasno vreme. Rekao je

¹⁹⁷ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 202/2003, KCKiM.

¹⁹⁸ DANAS, 15. mart 2004.

¹⁹⁹ *Oteta istina*, list Udruženja kidnapovanih i nestalih lica na Kosovu i Metohiji, br. br.1, str. 25, 2004.

da će sve doći na svoje mesto. Ja inače i dan danas često vidim belu zastavu od mog sina u Lipljanu, iako sam prvi put kada sam videla auto slučaj prijavila KFOR-u. Mene je strah da zaustavim vozača.²⁰⁰

14.1.25. Na groblju u Dragodanu ekshumirano je telo pod oznakom JA041-010B, za koje je DNK metodom utvrđeno da pripada **Ratku (Svetozar) Đorđeviću** i telo pod oznakom JA041-010B, za koje je utvrđeno da pripada **Ljubiši (Lazar) Dobrosavljeviću**. U zapisniku o obdukciji tela Ljubiše Dobrosavljević navodi se da je Ljubiša ubijen vatrenim oružjem u predelu grudnog koša.²⁰¹

U dokumentu MKCK-a navodi se da je Ratko Đorđević nestao u Podujevu, dok se za Ljubišu navodi da je mesto nestanka nepoznato.²⁰² Ljubiša je bio kondukter a Ratko vozač u firmi "Polet" iz Uroševca. 2. maja 1999. godine, njih dvojica su vozili pripadnike Vojske Jugoslavije iz Uroševca za Kruševac. Viđeni su u Nišu kada su se praznim autobusom vraćali za Uroševac, zatim na Partizanskom putu prema Kačaniku, gde su sirenom pozdravili drugog vozača autobusa. Nakon toga krenuli su prema srpskim selima u opštini Štrpce i u tom su prostoru nestali. Autobus koji su vozili registarskih tablica UR-111-81 nikada nije pronađen.

Prema navodima sina Dobrosavljević Ljubiše, Slađana, porodica je preuzela telo bez glave:

Primili smo umesto tela samo desetak kostiju, njegov kaiš, pantalone i prsluk kondukterski sa džepovima, sa rupama od metaka. Raspitivao sam se gde je nađeno telo moga oca kod UNMIK-a. U potvrdi o smrti piše Graštica, Priština. Ne znam ni da li je to selo ili šuma, da li tamo može da prođe autobus. Dobio sam objašnjenje da je telo moga oca našao 22. avgusta 1999. vojnik danskog KFOR-a u tom selu Graštica, opština Priština, i da je telo odneto u Prištinu, u kapelu Kliničko-bolničkog Centra. Posle dva do tri dana sahranjeno je pod oznakom N.N na Dragodanu.. Kada sam pitao da li je nađen autobus, ništa nisam uspeo da saznam. Ni da li je nađen i vraćen «Poletu» ili kako se sada zove «Kosovo transu» ili nije nikada nađen.²⁰³

14.1.25. Telo **Miloša (Trajko) Arsića** ekshumirano je na groblju Dragodan pod oznakom JA041/001. Identifikovano je klasičnom metodom. Poslednji put je viđen 26. juna 1999. godine u selu Matičane/ Matiqan, opština Priština/ Prishtine. Njegov sin je u svojoj izjavi FHP-u naveo:

Za vreme incidenta u selu su živele 3 ili 4 srpske porodice. Desetak dana pre samog incidenta direktor škole u Matičanu pretio je mom ocu. Govorio mu je da mora da napusti selo, da Srbi tu više ne mogu da žive, da im se crno piše ako ostanu. Moj otac mu je samo odgovorio da on nikada neće napustiti selo. 26. juna 1999 moj otac je kao i svaki dan otišao na njivu, koja se nalazi oko 100 m od kuće, i isterao jednu kravu na pašu. Oko 18:00 sati krava se sama vratila kući. Moja majka je mislila da je moj otac svratio kod svojih komšija. Kada je to večer saznala da Mile taj dan nije bio kod komšija, telefonom mi je javila da sledeći dan slučaj prijavim KFOR-u. Moja majka, kao i ostali Srbi bojali su se da izadju na njivu i potraže ga. Takodje nisu smeli da pitaju nikoga od albanskih komšija da li oni znaju nešto o Miletovoj sudbini. Kada

²⁰⁰ Izjava svedoka 2. septembar 2000. godine. FHP, dokumentacija.

²⁰¹ Potvrda o smrti, KC KiM.

²⁰² Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2001.

²⁰³ Izjava svedoka S.D, 1. novembar 2005. godine. FHP, dokumentacija.

sam sledeći dan prijavio slučaj KFOR-u objasnio sam im tešku situaciju na selu i zbog toga ih zamolio da me prate u selo da potražimo oca. Oni su to odbili."²⁰⁴

14.1.26. Telo Bardhyl (Ali) Jahja, Albanca ekshumirano je na Dragodanu u Prištini. On je nestao 1. jula 1999. godine u Prištini.

U vezi sa njegovim nestankom, svedok V.V je izjavila sledeće:

Bardi je moj prvi komšija. Stanujemo u XV ulazu u "Kičmi ". On je oženjen Srpkinjom iz Kraljeva i imaju sina i kćerku. Radio je kao rukovodilac u "Feroniklu" u Prištini. Njegova žena se zove Nevena, Nena. Kad je počelo bombardovanje, hteo je da skloni ženu i decu u Srbiju. Jedna ćerka mu je hendikepirana, zbog dečije paralize. Kod Leposavića ga je matretirala vojska. Nisam sigurna da li vojska ili policija. Nisu mu dali da izađe sa Kosova. Pričao nam je da su ga udarali i vređali. Morao je da se vrati sa ćerkom koja je doživela šok, sinom Petritom od 19 godina i ženom. Bili su kod nas u stanu jedno tri- četiri dana. Preko nekih svojih veza uspeo je da prebaci porodicu za Srbiju. Posle toga se dobrovoljno prijavio u rezervni sastav vojske. Dobio je uniformu i radio u obezbeđenju Javnog tužilaštva. Nikada se nije izjašnjavao o nacionalnosti, majka mu je Srpkinja a otac Albanac. Pre jedno mesec i po, krstio se i promenio ime u Branislav Andrejević. Negde tri-četiri dana pre 1. jula 1999 godine, na naš sprat je došlo šest Albanaca u civilu, naoružanih pištoljima. Pet muškaraca i jedna žena. Pretili su Srbima da se odmah ise le jer će biti ubijeni. Pretstavljali su se kao UÇK. Videla sam ih kroz špijunku i čula šta su govorili. Lupali su na sva vrata na spratu. Prvo su se okomili na stan našeg drugog komšije sa leve strane, Mila Karelića. Kad je otvorio vrata uhvatili ga za gušu i izbacili napolje. Pretili su mu "ako se ne makne odavde, sve će pobiti i spaliti. Bardhyl je izašao i oni ga pitaju imali ovde još neki srpski stan? On im je rekao "nema, ovo je moj i ovaj, pokazujući na naš stan" koji se nalazi do njegovog stana. Mile je otrčao onako bos i pozvao KFOR. Kad su vojnici došli, mene su zvali da prevodim. Zaključali smo zajednička vrata na trećem spratu. Sutradan, dolaze na sprat njih šestoro, takođe u civilu. Jednog plavog, nabijenog sa crnim prslukom sam dobro zapamtila. Prošla sam pored njih. Napravili su špalir. Stajali su u hodniku i nešto pričali sa Bardhyl. Ja sam ga pogledala u oči ali on nije pokazivao nikakav znak da me prepoznaje. Bio je vrlo ozbiljan. Razumem albanski i čula sam kad su rekli da moraju da ga vode u štab da im da neku izjavu. On im je rekao da sve što ih zanima može tu, da im kaže ali su oni insistirali da pođe sa njima. Komšijama Albancima, koji su se okupili, kao publika, naredili su strogo "imrena, imrena", kao uđite, uđite unutra. Ušla sam u stan i rekla mom ocu šta sam videla. Nismo smeli da izađemo iz stana. Komšija Mile je video da je Bardhyl ušao u stan, vrlo brzo izašao iz njega, zaključao vrata i pošao sa njima. Oni su ga sproveli do dole. Više ga nismo videli niti smo čuli bilo šta o njemu. Njegova žena, kao da je osetila nešto i sutradan nas je zvala jedno deset puta telefonom iz Kraljeva. Na kraju smo morali da je kažemo da su ga odveli ovi iz UÇK-a. Prema nekim drugim informacijama Bardhyl je viđen dok su ga sprovodili u pratnji UÇK na sastanak koji je održan u zgradu "Eksimkosa", početkom avgusta, gde je ispitivan u vezi svog poslovanja sa Srbima. Bardhyl je bio rukovodilac za spoljnu trgovinu u "Feroniklu". Po informacijama koje je V.V. dobila od profesora na elektrotehničkom fakultetu, G. P., Bardhyl je ubijen ali to nije mogla da saopšti njegovoj porodici.²⁰⁵

²⁰⁴ Izjava svedoka V.A, 18. avgust 2000. godine. FHP, dokumentacija.

²⁰⁵ Izjava svedoka V.V, 29. jul 1999. godine. FHP, dokumentacija.

14.1.27. OMPF je na groblju Dragodan ekshumirao tri tela, jedno sa oznakom YKA06/001B, kasnije identifikovan kao **Goran (Ljubomir) Jovanović**, telo sa oznakom YKA03/001B, za koje je identifikacijom utvrđeno da je u pitanju **Radovan (Trajka) Dajić**, i telo YKA10/001B za koje je utvrđeno da pripada **Miodragu (Ilije) Mitroviću** Tim /OMPF-a nije utvrdio uzrok smrti ni za jedno od ova tri tela.²⁰⁶

Goran Jovanović, Radovan Dajić i Miodrag Mitrović su zajedno nestali 30. jula 1999. godine u selu Dobrcane/ Miresh u opštini Gnjilane/ Gjilan. O okolnostima njihovog nestanka svedok FHP-a B.J je izjavila sledeće:

Moj brat, Goran Jovanović, krenuo je 30. jula sa prijateljem Radovanom Dajićem i Miodragom Mitrovićem za Srbiju. Zakasnili su malo za polazak konvoja te su u koloni od šest automobila krenuli računajući da će se priključiti konvoju usput. U Gnjilanu je kolona napadnuta od strane civila. Prvih pet automobila je gađano kamenjem i neki su bili i povređeni. Moj brat sa prijateljem je bio u zadnjem automobilu. Na njih je gomila napala. Otvorili su vrata kola i izvukli ih svu trojicu napolje. Odvedeni su u nepoznatom pravcu a kola su uzeli neki civili koji su učestvovali u kidnapovanju. Ovaj napad na kolonu se dogodilo u Gnjilanu kod Dobrčana'.²⁰⁷

O istom događaju, svedok I.P izjavio je:

Moj šurak Miodrag je 29. jula na praznik Blage Marije, krenuo sa svojim prijateljima Radovanom i Goranom, automobilom marke "Jugo 45", crvene boje, prištinske registracije, ka Bujanovcu u Srbiji. Na putu, kod sela Dobrčane, kako nam je ispričao jedan poznanik koji je to video ispričao, zaustavili su ih pripadnici OVK, izveli iz kola i odveli peške u pravcu brda, kroz šumu, preko obližnje rečice. Otmičari su, kako nam je ovaj čovek ispričao, koji je takođe tuda prolazio putem, imali na uniformama jasne oznake OVK. On je i prepoznao jednog od otmičara, kaže da je to sin izvesnog doktora Fitije iz Vitine. Od tada im se gubi svaki trag."²⁰⁸

FHP-u se javio i svedok same otmice, koji je prisustvovao odvajanju i batinjanu Radovana, Gorana i Miodraga. Prema svedočenju K.M, Radovan, Goran, Miodrag i još petoro Srba su svi zajedno krenuli iz Vrbovca u 5:30 časova ujutru. O daljim događanjima, K.M. je FHP-u rekao sledeće:

U selo Dobrčane stigli smo oko 6:30. Na samom ulazu u selo, pored prve kuće, bila je postavljena barikada od tri betonska bloka. Pored barikade su stajala šestorica muškaraca, od kojih su trojica nosila maskirne uniforme OVK, dok su druga trojica bila u civilu. Svi su imali oko 25 godina. Iza ove barikade, u centru sela, video sam da je put bio potpuno blokiran. Na desnoj traci bila su dva kamiona i metalne barikade, dok su na levoj traci bila naslagana tri reda džakova peska preko kojih su bile postavljene metalne barikade. Tu je stajalo tridesetak naoružanih muškaraca u crnim odelima. Jedan od njih je nosio crnu masku preko lica. Vojnik OVK na prvoj barikadi dao nam je znak rukom da se zaustavimo. Iz automobila u kome su putovali A.B, K.S i K.M. sa porodicom, jedan pripadnik OVK izveo je A.B, i pokušao da ga odvede na

²⁰⁶ Lista predatih tela Srba od septembra 2004. do kraja 2004. godine, UNMIK/OMPF.

²⁰⁷ Izjava svedoka, B.J, 20. mart 2000. godine. FHP, dokumentacija.

²⁰⁸ Izjava svedoka I.P, 3. april 2000. godine. FHP, dokumentacija.

levu stranu ulice. U tom trenutku, K.S. je naglo dodao gas, a A.B. se otrgao od Albanca i uskočio u prikolicu. Zaobišli su obe barikade vozeći se pored puta. Albanci su otvorili vatru za njima, ali su oni uspeli da pobegnu. Dvojica vojnika OVK potom su iz kola izveli Radovana, Gorana, Miodraga i Ljubišu i odveli ih na levu stranu puta. Drugi muškarac u civilu, puniji, smeđe kose i tamnijeg tena, naredio je jednom od dvojice vojnika da odveze njihova kola. Dvojica vojnika su V.S, K.D, B. i mene takođe izveli iz kamiona, pretresli, oduzeli lična dokumenta i novac. Zatim su nam stavili plastične lisice na ruke i povelili na levu stranu puta. Tu sam video petoricu ili šestoricu pripadnika OVK, kako šutiraju Radovana, Gorana, Miodraga i Ljubišu, koji su ležali pored puta. Njihove lične karte su bile pobacane oko njih. Kada nam je onaj puniji Albanac naredio da sednemo na zemlju, dvojica ili trojica vojnika su počela da šutiraju V.S. Udarala su ga u glavu, leđa i stomak. Mene je potom jedan vojnik počeo naizmenično da udara pendrekom i nogom u glavu. Tukli su nas tridesetak minuta. Nisu ništa pitali, samo su nam govorili da smo i mi to radili njihovoj braći i sestrama. Dok su nas tukli, primetio sam da nekoliko vojnika OVK, gurajući ih i šutirajući, odvoze Radovana, Gorana, Miodraga i Ljubišu, levo, u prvu sporednu ulicu u kojoj sam naknadno video 5-6 kuća i na kraju ulice reku. U trenutku, kada su vojnici prestali da nas tuku, na prvoj barikadi sam primetio šleper vranjske registracije i putnički automobil marke jugo. Šleper su pripadnici OVK zadržali na barikadi, dok su jugo pustili da prođe nakon što su sa krova automobila uzeli jedan dečiji bicikl. Potom su nam naredili da ustanemo i krenemo prema kamionu. Jedan vojnik nam je nožem presekao plastične lisice kojima su nam bile vezane ruke i pustili su nas da uđemo u kamion. Iz kamiona sam video kako vojnici malo pomeraju barikade, i daju nam znak da nastavimo put.²⁰⁹

14.1.28. DNK metodom je utvrđeno da telo YKA02/001B pripada **Slaviši (Miroslava) Izderiću**. Telo je ekshumirao tim OMPF-a. Tim nije utvrdio uzrok smrti.²¹⁰ Slaviša Izderić je poslednji put viđen 14. juna 1999. godine u Prištini/ Prishtine. Njegov otac je o okolnostima njegovog nestanka rekao:

Slaviša je svirao u vojnom orkestru u Prištini. Za vreme Nato agresije bio je sa svojim orkestrom u podrumskim prostorijama Sportskog centra «Boro i Ramiz». Tu ih je bilo sedam ili osam muzičara koji su čuvali opremu orkestra. Dana 13. juna 1999. godine oko 9:30 časova u podrumske prostorije centra došao je Slavišin prijatelj Krnjić Rade, koji ga je zamolio da mu kolima prebaci neke stvari iz Vranjevca u Prištinu. Slaviša je od svog kolege iz orkestra Dejana Stankovića, pozajmio putnički auto marke «Opel-askona», boja trule višnje, registarske oznake PR-203-21, i zajedno sa Krnjić Radetom krenuo prema Vranjevcu. Tamo su na putu, prema svedočenju Radeta Krnjića bili izloženi vatrenim dejstvima pripadnika OVK, koji su oko 10:00 časova hicima iz automatskog oružja osuli paljbu na automobil u kome su bili Slaviša i Rade. Vatra je otvorena na strani gde se nalazio Slaviša, i prema nekim saznanjima, bio je ranjen sa tri hica po nogama i dva do tri hica po telu. Rafal je delimično zakačio i Radeta Krnjića koji je, iako ranjen, uspeo da se izvuče iz auta, i da u obližnjoj kući kod Ikonije Marković potraži spas. Tu je prema izjavi same Ikonije, sa kojom sam lično vodio razgovor u Prištini 23. juna 1999. godini, u Prištini, Rade privremeno zbrinuo, i nakon ukazane pomoći i presvlačenja, uputio prema Prištini, gde je slučaj prijavio vojnim vlastima u Prištini. U momentu kada je pucano na

²⁰⁹ Izjava svedoka M.K, 21. avgust 2000. godine. FHP, dokumentacija.

²¹⁰ Lista predatih tela Srba od septembra 2004. do kraja 2004. godine, UNMIK/OMPF.

automobil, Slaviša je bio u vojnoj uniformi, dok je Rade bio u civilnoj odeći. Slaviša je sa sobom imao i pištolj marke CZ-99 koji je službeno koristio. Odmah sam nakon saznanja koje sam dobio od Vojnog odseka, otišao za Prištinu, gde sam 23. juna 1999. godine slučaj prijavio KFOR-u ali tamo niko nije hteo da me primi, već su me upućivali u pokrajinski Crveni krst. Od nadležnih iz Komande gde je Slaviša službovao, dobio sam uverenje o okolnostima pod kojima je nastupilo ranjavanje Slaviše, iako je njihova istražna ekipa izašla nakon četiri sata od momenta kada se incident dogodio gde nisu naišli na nijedan trag, već su konstatovali da se Slaviša samovoljno udaljio iz svoje jedinice. Nije mi dostupna ni izjava Radeta Krnjića koju je dao šefu orkestra potpukovniku Dmitru Nikolovu i komandantu prištinskog garnizona pukovniku Filipoviću."²¹¹

14.1.29. Telo Dragoljuba (Novica) Slavkovića ekshumirano je na groblju Dragodan sa oznakom YKA60/008BP.OMPF nije utvrdio uzrok smrti.²¹² Dragoljub Slavković je nestao 22. juna 1999. godine u Lipljanu/ Lipjan. O njegovom nestanku FHP-u je izjavu dala njegova supruga:

22. juna oko 6:30 sati moj muž je svojim kolima, marke «Jugo» crvene boje, prizrenskih registracija, otišao na posao. Kada je stigao u Lipljan, ostavio je kola kod sestre Smiljić Slavice, jer je imao organizovan prevoz do fabrike. Oko 16:00 sati se vratio sa posla. Uzeo je od sestre svoja kola i krenuo nazad za Rabovce. Kući nije nikada stigao. Dva dana posle otmice, 24. juna, njegova sestra, Smiljić Slavica je od svoje dobre prijateljice Albanke saznala da ga je ona videla u naselju Mostini, predgradje Lipljana, u trećoj kući sa desne strane od česme, koja se vidi sa puta, kada se ide od Lipljana prema Rabovcu. Oism, Dragoljuba, ona je rekla da su tu kuću dovedeni, i Djukić Miodraga i Vasić Mladena, Srbi iz Rabovca oteti 22. juna. Prema njenim navodima, sva trojica su dovežena Dragoljubovim autom, crvenim jugom. U kući su držani dva dana i potom su odvezeni preko pruge u pravcu sela Glogovce."²¹³

Do istih informacija je došao i brat nestalog Dragoljuba:

Moj brat Dragoljub je kidnapovan 22. juna 199. godine, na putu na izlazu iz Lipljana ka Rabovcu. Bio je sam u automobilu, «Jugo 45», registracije PR 607-55, crvene boje. Vraćao se iz Lipljana u selo i dogovorio se sa jednim prijateljem, Mikijem Stanojevićem iz Rabovca, da ga Miki sačeka na raskrsnici na izlazu iz Lipljana pa da idu zajedno u selo. Dragoljub je kasnio pa je Miki pomislio da neće doći po njega i krenuo je pešice za selo. Tako je video kada je Dragoljub naišao. Pored puta je bio parkiran kombi «Ford-Eskort», crvene boje, registarskih oznaka UR 385-51, vlasništvo Šelja Nezira, i jedan «Golf» crvene boje, registarskih oznaka PR 123-999. U tim kolima su se nalazili pripadnici OVK. Zaustavili su Dragoljuba, izvukli iz kola i uveli u njihov «Golf». Bilo ih je petorica, svi u uniformama. Odveli su ga do jedne kuće na izlazu iz Lipljana u ulici Mostine. To je videla jedna žena, Srpkinja, sa prozora jer tu stanuje, to nam je kasnije ispričala. Sa prozora je videla kako ga uvode u tu kuću. Istog dana, na toj raskrsnici oko 10:00 časova ujutru, isti pripadnici OVK su kidnapovali i Đukić Miodraga i Vasić Mladena, radnike iz sela Rabovac. Oni su putem prolazili u «Fići» žute boje. I oni su uvedeni u tu kuću. U 16: 30 časova, 15 minuta nakon što je Dragoljub doveden, sva trojica su izvedena iz kuće. Bili su

²¹¹ Izjava svedoka M.I, 7. jun 2000. godine. FHP, dokumentacija.

²¹² Lista predatih tela Srba od septembra 2004. do kraja 2004. godine, UNMIK/OMPF.

²¹³ Izjava D.S, 30. avgust 2000. godine. FHP, dokumentacija.

vezani, ubacili su ih u kombi (Ford) i odvezli u pravcu sela Topličane. Išli su sporednim putevima. Sutradan je kod našeg oca, Novice, došao jedan prijatelj Albanac, Murat Zaskoki, star 76 godina i rekao da je juče kidnapovan i njegov sin. Kidnapovala ga je OVK, jer se družio sa srpskim polcajcima. Hteo je da razgovara sa njim kako da se dogovore da oslobode decu. Murat je otišao kod komšije Budakov Sulja, za koga je znao da ima veze sa OVK i zapretio mu da mu oslobodi sina u roku od 24 časa. Muratov sin je oslobođen posle 5 dana. Rekao je mom ocu da će brat biti oslobođen. Rekao je da su svi bili zatvoreni negde u blizini sela, ali se plašio da više priča. Početkom avgusta 1999. godine, Murat se dogovorio sa OVK da plate otkup za mog brata. To je rekao mom ocu. Dvojica od odgovornih u OVK su se složili, jedan od njih je i izvesni «Beg» iz sela Glogovac kod Lipljana, dok se treći Agim Tašali, iz sela Gadimlje, nije složio. Agimova porodica je u zavadi sa Muratovom porodicom, između njih su bila neka ubistva i zato je odbio da prihvati otkup za mog brata. Tako nisu mogli da oslobode brata. Albanci, komšije koji su članovi OVK, rekli su mom ocu da je brat dobro i da je blizu. Kada bi viknuo odavde, rekli su mu, sin bi ga čuo. Od tada se bratu gubi svaki trag. Pokušao sam sa policijom KFOR-a da pronađem brata. Dvojica iz KFOR-a su mi mnogo pomagali, jedan je bio iz Engleske, Irac po nacionalnosti, a drugi Škot. Oni su uhapsili pripadnike OVK iz sela, priveli su i Bega, ispitali su ih, ali nisu ništa uspeli da saznaju niti da nađu dokaze da su oni učestvovali u kidnapovanju, pa su ih oslobodili.²¹⁴

14.1.30. Tim OMPF-a je na groblju Dragodan ekshumirao telo JA042/026, za koje je je utvrđeno da pripada **Ramadan (Adem) Berisha**.²¹⁵ Tim OMPF-a nije utvrdio uzrok smrti, ali je naveo da postoje dokazi o povredama koje su bile nanete vatrenim oružjem.²¹⁶ Ramadan Berisha je rnestao u avgustu 1999. godine u selu Bresje/ Bresje, opština Kosovo Polje/ Fushe Kosove.

14.1.31. Tim OMPF-a je na groblju Dragodan ekshumirao telo YKA58-001B i prilikom obdukcije utvrdio da je uzrok smrti rana nanetu vatrenim oružjem u glavu.²¹⁷ Tim KCKiM je došao do istog zaključka.²¹⁸ DNK metodom utvrđeno je da pripada **Nikoli (Radovana Ristić) Martinoviću**.

Nikola Martinović je poslednji put viđen 28. avgusta 1999. godine u selu Tulare, opština Medveđa. O okolnostima pod kojima je Nikola nestao, FHP-u je izjavu dao njegov otac Radovan:

Posle povlačenja vojske i policije ostali smo u Prištini. Jednog dana, ne znam tačno, sedao sam na terasi i pred kuću je došao jedan Albanac. Pozvao me je da nešto porazgovaramo i prišao sam do metalne ograde. Ubrzo su se pojavila još dvojica i tad su svi zajedno počeli da urlaju, psuju i prete. Uveli su me u kuću i počeli da udaraju i batinaju čime su stigli. Polomili su mi viličnu kost sa obe strane lica, i slomili su mi jedno rebro. Zatim su me izvukli napolje, bio sam sav krvav. Rekli su mi da imam dva sata da se izgubim i otišli su. Moj sin Nikola nije tada bio kući. Otrčao sam do kuće komšije Ljubiše Delevića i rekao sam im da beže jer će doći Albanci i nagrditi ih sve. Ja sam pobeo na Mašinski fakultet gde su bili KFOR-ovci, jer sam mislio da ću tamo biti siguran. Međutim, oni nisu bili tamo. Sišao sam u

²¹⁴ Izjava svedoka D.S, 17. april 2000. godine. FHP, dokumentacija.

²¹⁵ UNMIK/OMPF Lista predatih tela od 2000. do septembra 2005.

²¹⁶ Lista predatih tela Srba od septembra 2004. do kraja 2004. godine, UNMIK/OMPF.

²¹⁷ Potvrda o identifikaciji, 18. mart 2005. UNMIK/OMPF.

²¹⁸ Potvrda o smrti, 25. mart 2005, Institut za sudsku medicinu Medicinskog fakulteta u Prištini.

dvorište fakulteta odakle sam video da KFOR ulazi u moje dvorište, jer im je neko verovatno javio za incident. Pretrčao sam nazad do dvorišta, koje je bilo 50 m od fakulteta. Rekao sam im preko prevodioca, Albanke, šta se dogodilo i šta mi je zaprećeno. Rekli su mi da će patrola češće prolaziti ulicom i otišli su. Moj komšija, Luan, Turčin iz Prizrena koji je držao tekstilnu radnju "Lirija", spasao me je. Zamolio sam ga da pronade Bucu, mog prijatelja Albanca, da bi se on uselio u moju kuću. Buca je doveo rođaka od njegove žene koji se sa porodicom odmah uselio. Tada je stigao i Nikola, rekao sam mu da je bolje što nije bio kući. Te večeri smo pobjegli. Prvu noć odlaska smo prenoćili u selu Banjska kod Vučitrna, a u Kraljevo smo stigli sledećeg dana pre podne. Nakon tri dana od odlaska stigli smo u Čačak. U Čačku smo ostali sedam dana, i onda je Nikola prvi put pokušao da pobjegne u Prištinu. Imao je mnogo drugova Albanaca i mislio je da mu ništa neće biti. Milicija ga je vratila iz Rudara, dokle je bio stigao. Drugi put smo otišli zajedno za Petrinje. Tamo smo bili desetak dana možda. Ja sam pomagao bratancu da kosi, a Nikola ostao u kući da doručkuje. Bilo je vreme kupina, i rekao sam mu da može da ide malo putem da nabere koju. Nisam hteo da ga teram da radi. Tog dana je i nestao. Nije ga bilo do tri sata, i nekako sam znao da je pobjegao. Tog jutra je otišao kod snaje, istuširao se, spremio, i rekao joj da ide malo oko reke. Mi nismo videli kad je on izašao. Snajka nam je sve ispričala i pošto ga nije bilo, znali smo da je pobjegao. Otišao sam do komšije kako bi kolima otišli do punkta na mestu Tulare, ali bilo je kasno pa nismo otišli. Ipak, na punktu Tulare je radio jedan naš poznanik koji je poznavao mog sina. Rekao nam je da je Nikolu video tog dana u svojoj popodnevnoj smeni. Kada je čuo da se uputio u Prištinu pokušao je da ga odgovori. Nije uspeo i tu su se pozdravili. Nikola je najverovatnije zaobišao punkt i otišao ka Tularima i za Prištinu. Tu mu se gubi svaki trag. Pokušavao sam da preko nekoga u Prištini, njegovih drugova, saznam šta je sa njim bilo, ali nisam uspeo. Jednom prilikom sam kasnije čuo od Baneta Vujačića koji živi blizu Beograda, da su Nikolu u Prištini nepoznata lica izvela iz kafane i odvela u nepoznatom pravcu. Istu priču mi je potvrdio i moj poznanik iz Prištine, Albanac Sait, koji me je jednom prilikom zvao u Čačak da me pita da li ću da prodam kuću u Prištini. Moj sin je pronađen blizu groblja na bregu iznad Prištine. Bio je nag i ubijen metkom u čelo. Imao je želju da se vrati, imao je mnogo drugova Albanaca, nisam mogao da ga odgovorim.²¹⁹

14.1.32. Na groblju Dragodan u Prištini, OMPF je ekshumirao telo JA042/036/009.²²⁰ Obdukcijom, stručnjaci KCKiM-a su utvrdili da je smrt nastupila usled prostrela grudnog koša, i da je uzrok smrti ubistvo.²²¹ Nakon identifikacije DNK analizom obavio, utvrđeno je da je u pitanju telo **Zorana (Sarafin) Došića**. Zoran Došić je nestao je 28. juna 1999. godine u Prištini/ Prishtine. O nestanku Zorana Došića FHP-u je izjavu dao njegov sin I.Đ:

Dana 28. juna 1999. godine moj otac Zoran je otišao u stan kod Stane Joksimović koja je živela na poslednjem spratu zgrade da odnese lekove. Dok je bio u stanu kod komšinice začuli su viku i pozive u pomoć iz susednog ulaza, iz stana Piljević Petrije. Pošto na poslednjem spratu zgrade postoje vrata koja vode preko krova do drugog ulaza i Petrijinog stana, koja je živela isto na poslednjem, devetom spratu u susednom ulazu, prešao je do tamo u nameri da odbrani komšinicu od napadača. Napadači, više njih, bili su u crnim uniformama zajedno sa komšinicom Adelinom Ismailji i trećom komšinicom čijeg se imena ne sećam. Prema rečima komšinice Stane Joksimović, oni su tom prilikom odvedeni prvo u stan Adeline Ismailji, a kasnije su izvedeni iz zgrade, stavljeni u neka kola i odvezeni u nepoznatom pravcu. Za sve to vreme moja majka Milunka bila je u našem stanu. Kad je komšinica Stana došla da joj ispriča šta

²¹⁹ Izjava svedoka R.R, 19. oktobar 2005. godine. FHP, dokumentacija.

²²⁰ UNMIK/OMPF Lista predatih tela od 2000. do septembra 2005.

²²¹ Potvrda o smrti, 25. mart 2005, Institut za sudsku medicinu Medicinskog fakulteta u Prištini.

se desilo, obe su čule dva pucnja u razmaku od 3-5 minuta. Četiri ili pet dana pre nego što su oca kidnapovali, čovek po imenu Abedin, iz Podujeva, napisao je svoje ime na vratima našeg stana i provalio u stan. Kada se moj otac vratio sa posla i pokušao da uđe u stan nije mogao, jer je ovaj postavio mašinu za veš i tako blokirao vrata. Kada je čuo da neko gura vrata, on je uzeo moje cipele, ostavio svoje opanke i iskočio preko terase (mi smo živeli u prizemlju). Isti taj čovek je 4-5 dana posle kidnapovanja mog oca, došao kod moje majke u nameri da joj otme stan. Tada je pobacao na krevet bombe i pištolj. Moja majka je tada izletela iz stana i zvala KFOR. U martu 2000. godine moja majka je napustila Prištinu i došla u Srbiju. Tada se za oca još nije ništa znalo. KCKiMnas je obavestio da je telo moga oca nađeno i da je urađena DNK analiza.²²²

14.1.33. Telo JA042/039/005/006 ekshumirao je tim OMPF na groblju u Dragodanu. Na osnovu identifikacije utvrđeno je da pripada **Milanu (Stevanu) Radiću**. Milan Radić, izbeglica iz Hrvatske, poslednji put je viđen 25. juna 1999. godine u Prištini/ Prishtine, u hotelu «Božur» u Prištini.²²³

14.1.34. Na groblju Dragodan UNMIK/OMPF je ekshumirao je telo **Safeta (Ramadan) Azemija**, po nacionalnosti Roma, Safet Azemi je nestao u aprilu u Kosovskoj Mitrovici. Svedok R.A je FHP-u ispričao šta porodica zna o nestanku Safeta:

Cela porodica je živela u Kosovskoj Mitrovici. Safet je radio privatn posao. Dok je trajalo bombardovanje bili smo blokirani, niko nije imao mogućnosti da radi. Jedva smo se snalazili za hranu. Safet je izašao da kupi hranu porodici. Naišao je jedan beli kombi, ljudi iz kombija susu ga uhvatili, tukli i nakon toga ga uvukli u kombi. Od tog dana, u aprilu 1999. mi smo prijavljivali nestanak i policiji i vojsci. Posle deset dana od nestanka saznali smo da su u belom kombiju bili neki Albanci. Čitava porodica je zbog toga bila uništena. Nismo mogli da izađemo na albansku mahalalu da ga tražimo, bojali smo se, a on nije ni kriv ni dužan za tu sudbinu. I onda kad se vojska i policija povukla, toga dana smo se povukli i mi, došli smo u Podgoricu. Majka kao majka, razbolela se od toga, dobila šećernu bolest. Uništena. Zbog sina je umrla, evo tri godine.

Posle šest godina zvali su nas iz Beograda i rekli da su našli moga brata, mrtvog u masovnoj grobnici u Prištini, u Dragodanu. Čitava porodica je bila u šoku.²²⁴

15. Priština: Pravoslavno groblje

15.1. Tela 1399 i 1400 pronašli su pripadnici KFOR-a u julu 1999. godine u selu Gornja Pakaštica u opštini Podujevo. Tela su bez obavljene obdukcije stavljena u plastične transportne vreće i preneti na pravoslavno groblje u Prištini. Obdukcija je rađena u Institutu za sudsku medicinu u Prištini 19. novembra 2001. godine.

Obdukcijom tela 1399 utvrđeno je da je uzrok smrti nasilan. Telo je ekshumirano u beloj plastičnoj transportnoj vreći, unutar koje se nalazila još jedna vreće plave boje. Utvrđeno je da je smrt nastupila usled povreda po život važnih organa grudnog koša (srca i pluća)

²²² Izjava svedoka I.Đ, 19. oktobar 2005. godine. FHP, dokumentacija.

²²³ "Otmice i nestanci ne-Albanaca na Kosovu" Fond za humanitarno pravo, Beograd, 2001. godine, str.155.

²²⁴ Izjava svedoka R.A, 27. oktobar 2005. godine. FHP, dokumentacija.

snopom projektila olovnih kuglica (dramlije) ispaljenih iz lovačkog ručnog vatrenog oružja (lovačke puške). Na telu je pronađena ulazna rana na sapunifikovanoj koži leve prednje strane grudnog koša naneta snopom dramlija, koje su pronađene utisnute u koži. U kanalu rane pronađen je deo filcanog čepa patrona. Uz kičmeni stub desno pronađena je izlazna rana, odnosno više rupičastih defekata u prečniku 70 x 45 mm. Obdukcijom je utvrđeno da je na osobu pucano na rastojanju između usta cevi i tela u momentu ispaljivanja do 2,5 m.²²⁵

Obdukcijom tela 1400 utvrđeno je da je uzrok smrti nasilan. Telo je ekshumirano u beloj plastičnoj transportnoj vreći u kojoj se nalazila još jedna pocepana plava vreća. Obdukcijom je utvrđeno da je smrt nasilna i da je nastupila usled razorenja moždanog tkiva izazvanog dejstvom projektila ispaljenih iz ručnog vatrenog oružja. Kostii lobanje su bile mnogostruko izlomljene. Pri rekonstrukciji izlomljenih kostiju lobanje u levom temenom predelu i na granici desnog čono-temenog predela, a na međusobnom rastojanju od 7 cm nađen je po jedan defekt kosti kružnog oblika – ulazne rane sa skoro ravnim ivicama na spoljašnjem a kraterstim odlomom na unutrašnjem listu kosti. Nisu pronađeni posebni identifikacioni parametri i lični predmeti. Od garderobe na glavi je pronađena beretka mrke boje, sa rascepom i defektima oko ivica u ukupnom prečniku od 35 x 20 mm. U kapi su pronađeni i sitniji delovi kostiju i malo ljigave braonkasto-sivkaste guste kašaste mase.²²⁶ Klasičnom metodom je utvrđeno da tela pripadaju **Milosavi i Miladinu Kostiću**.

Prema podacima KCKiM, Milosava i Miladin Kostić ubijeni su 22. juna 1999. godine u dvorištu svoje kuće u selu Gornja Pakaštica, opština Podujevo, od strane pripadnika OVK, koji su nakon ubistva zapalili kuću. Sahranjeni su nedaleko od svog doma a jula 1999. godine, nakon dojave od strane lokalnih čobana da se oseća neprijatan miris, pripadnici KFOR-a su iskopali tela i ponovno ih sahranili na pravoslavnom groblju u Prištini.²²⁷

15.2. Telo zavedeno pod brojem FZJ01/001B, za koje je klasičnom i DNK metodom utvrđeno da pripada **Kosti (Stanko) Jaciću**, ekshumirao je OMPF na pravoslavnom groblju u Prištini 6. septembra 2002. godine. Obdukciju je uradio 23. septembra 2002. godine u Orahovcu OMPF, u prisustvu tima KCKiM. Telo je bilo sahranjeno ispod drvenog krsta sa natpisom Kosta Jacić, broj 1272 i nalazilo se u beloj plastičnoj vreći, bez odeće na sebi, osim dve bolničke pidžame koje su se nalazile na stomaku. U kesi su se pored tela odraslog muškarca nalazili i ostaci dva novorođenčeta, sa trakama za ruku i štipaljka za pupčanik. Utvrđen je da je uzrok smrti, iskrvavljenost kao posledica povreda u predelu prednjeg dela trbuha nanetih komadima eksplozivnog oruđa, najverovatnije ručne bombe. Na telu je uočeno prisustvo dve rane na prednjem delu trbuha sa gazom prilepljenom na rane flasterom.²²⁸

Kosta (Stanko) Jacić je poslednji put viđen 17. jula 1999. godine. Povređen je ispred svoje kuće bombom, prebačen u bolnicu u "Bondstilu" a odatle u Prištinu gde je i umro.

15.3. Na osnovu DNK analize utvrđeno je da telo FAK01/003B, ekshumirano na pravoslavnom groblju, pripada **Draganu (Milutinu)Jaćimoviću**. Patolog OMPF-a koji je obavio obdukciju tela utvrdio je da je smrt nastupila od rana nanetih vatrenim oružjem u vrat

²²⁵ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 10/2001, KCKiM.

²²⁶ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 9/2001, KCKiM.

²²⁷ Isto.

²²⁸ Obdukcioni nalaz, 2. novembar 2002, Kancelarija za nestala lica i forenzičku medicinu OMPF-UNMIK.

i grudi.²²⁹ Dragan Jaćimović jenestao je 9. jula 1999. godine u Gnjilanu/ Gjilan. Svedok V.J. je u svojoj izjavi FHP-u navela:

Moj muž Dragan Jaćimović nestao je 9. jula 1999. godine. On je oko 13:00 časova krenuo iz Šilova do Gnjilana da kupi namirnice za kuću. Krenuo je sa svojim kolegom Milutinom Trajkovićem, iz Šilova. U Gnjilanu su ga otela tri lica, Milutin je bio neposredni svedok događaja. Moj muž je parkirao svoj automobil «Ford Taunus» ispred pošte u Gnjilanu, u ulici 7. jula. On je stajao pored automobila, čekao je Milutina koji je otišao u prodavnicu. Prišle su mu tri osobe, tražile su mu ključeve od kola. Nije hteo da im da ključeve, pa su ga oni počeli udarati, uvukli su ga u kola i odvezli u pravcu Internata. To je bilo u 14:30 časova. Znam da se jedan kidnapier zove Begzad Basha. On je sedam dana vozio naša kola. To je video Draganov otac. Milutin ga je takođe prepoznao. Za drugu dvojicu kidnapera ne znam ništa. Milutin mi je istog dana rekao da je Dragan otet. Šest godina smo moja porodica i ja tražili Dragana. Prvo smo prijavili policiji, KFOR-u, a kasnije i svim međunarodnim organizacijama. Nikakvu informaciju nismo dobili. Moje mišljenje je da se niko od njih zapravo nije hteo angažovati oko našeg slučaja. 6. aprila 2005. godine pozvali su me Bojan Petrović i Bilja iz Gračanice. Oni se bave potragom i ekshumacijom nestalih. Zvali su me telefonom oko podne i rekli da će doći kod mene. Kada su došli, sutradan, rekli su mi da je Dragan pronađen na Dragodanu kod Prištine. Rekli su da je to sigurno on, prema DNK analizi. Dragan je bio čovek koji se nije nikom zamerio, imao mnogo prijatelja, i nije hteo da ode sa Kosova jer je mislio da ga niko neće dirati. Govorio je da se ne plaši, jer nije nikome ništa našao učinio.²³⁰

16. Opština Priština

16.1. Na teritoriji opštine Priština ekshumirana su dva tela. Za telo, S-123-2000, stručnjaci Instituta za sudsku medicinu u Nišu su utvrdili da su uzrok smrti ustreline u predelu glave.²³¹ DNK metodom je utvrđeno da je u pitanju telo **Zorana Rajčića**, nestalog 13. juna 1999. godine u Prištini. Bio je pripadnik MUP-a Srbije. O okolnostima njegovog nestanka, FHP-u je izjavu dala njegova supruga S.R:

Trinaestog juna 1999. godine moj suprug Zoran, pripadnik MUP-a, vraćao se sa posla sa mojim bratom Draganom Dimitrijevićem da bi uzeo uniformu i da bi se posle toga vratio na posao. Do kuće nikada nije stigao. U naselju Vranjevac išli su privatnim kolima «Jugo 45» sive boje. Kada su već skoro stigli do kuće, komšije preko puta izašle su sa maskama na glavi i pucali iz automatskog oružja. Po svedoku, Radisavi Jovanović, koja je ceo događaj videla, jedan od njih je ušao u kola i pomerio supruga koji je bio za volanom malo u stranu i odvezao kola iza školskog dvorišta škole «Zeni Hajdini». Ona nije više ništa videla. Prethodnog dana, 12. juna, videla je sa terase kako su iza te iste škole samo sa druge, vidljive strane, ubili mog oca Milutina Dimitrijevića. Mom mužu i bratu se od tada gubi svaki trag. 2002. godine, SUP Priština me je zvao da preuzmem telo mog muža u Nišu, ua Institutu za sudsku medicinu, bez ikakvih dokaza o identifikaciji. Telo je već bilo spakovano, ali ja nisam

²²⁹ Potvrda o smrti, 8. decembar 2004. godine, UNMIK/OMPF.

²³⁰ Izjava svedoka V.J., 27. oktobar 2005. godine. FHP, dokumentacija.

²³¹ Potvrda o smrti, 16. decembar 2004, Zavod za sudsku medicinu u Nišu.

htela da ga preuzmem bez DNK analize. Tako se odustalo od peruzimanja tela. 16. decembra 2004., kada su stigli nalazi DNK analize, preuzela sam Zorana.²³²

16.2. Telo FGG006/INV/03 ekshumirano je u selu Graštice/ Grashtice. Tim OMPF-a, koji je obavio obdukciju, utvrdio je da su uzrok smrti rane nanete vatrenim oružjem u glavu.²³³ DNK metodom je utvrđeno da posmrtni ostaci FGG006/INV/03 pripadaju **Zoranu Nedeljkoviću**. On je nestao 20. avgusta 1999. godine u Prištini/ Prishtine. O njegovom nestanku FHP-u je zjavu dao svedok S.N:

Trećeg juna 1999. godine, Albanci u uniformi OVK upali su u moju kuću u Prištini. Na ulazu u kuću, jedan mi je udario šamar. Kad su ušli u kuću rekli su da će nas sve pobiti, ukoliko u roku od pet minuta ne napustimo kuću. Sa porodicom sam napustio kuću u datom roku, ponevši sa sobom samo najnužnije stvari. Ovo smo prijavili KFOR-u koji je zabeležio našu prijavu. Otišli smo kod brata da prenoćimo. Sutradan kad sam došao sa KFOR-om do kuće, kuća je bila opljačkana. Tako da sam posle svega ovoga morao sa porodicom da napustim Prištinu istog dana. Prema informacijama koje smo dobili od nekih prijatelja kuća je posle dva dana od našeg odlaska zapaljena. U Prištini je ostao moj brat Zoran sa suprugom Slavicom. Supruga mu je radila u hali «Boro i Ramiz» gde je smešten KFOR, tako da su imali nekakvu sigurnost. Brat je skoro sve vreme bio u stanu dok je Slavica odlazila na posao pod pratnjom. 19. avgusta 1999. godine, Zoran je izašao da kupi nešto u obližnjoj radnji i tu mu se gubi svaki trag. Zgrada gde živi moj brat se nalazi kod «Kvantaške pijace» u Prištini. Slavica, njegova supruga, za to vreme je bila na poslu. Kad je videla da nema Zorana prijavila je KFOR-u i policiji UNMIK-a, ali oni nisu mogli ništa da joj pomognu. Od nekih komšija Albanaca saznala je da su Zorana na ulici napala četvorica u uniformama OVK i da su ga uvukli u neka kola. Od tada mu se gubi svaki trag.²³⁴

17. Prizren/ Prizren

17.1. Groblje Tusus

17.1.1. Prvo identifikovano i predato telo ekshumirano na groblju Tusus u opštini Prizren bilo je telo pravoslavnog monaha u manastiru Svetih Arhangela kod Prizrena **oca Haritona (svetovno ime Radoslav Lukić)**. Oca Haritona su 15. juna 1999. godine zaustavila i otela nepoznata uniformisana lica dok je vozio automobil marke Golf, tamno metalik boje, registarskih oznaka PZ 120-91. Otmicu je posmatrao i fotografisao nemački novinar, koji je vladiku Artemija obavestio o incidentu. Prema podacima FHP-a, predstavnicima OEBS-asu krajem 2000. godine sveštenicima u manastiru Gračanica doneli katalog posmrtnih ostataka neidentifikovanih tela koja su pronađena i oni su u katalogu prepoznali mantiju i brojanicu oca Haritona. Prilikom tog susreta sa predstavnicima OEBS-a, sveštenici su saznali da je telo oca Haritona iskopano iz individualne grobnice u prigradskom naselju Prizrena Tusus. Telo

²³² Izjava svedoka S.R, 20. oktobar 2005. godine.

²³³ Lista predatih tela Srba od septembra 2004. do kraja 2004. godine, UNMIK/OMPF.

²³⁴ Izjava svedoka S.N, 22. februar 2000. godine. FHP, dokumentacija.

nije imalo glavu.²³⁵ Nakon identifikacije klasičnom metodom, telo je predato monaškom bratstvu manastira Gračanica 11. novembra 2000. godine²³⁶.

17.1.2. Telo HP79/001B, za koje je klasičnom i DNK metodom utvrđeno da pripada **Momčilu (Milosava) Ristanoviću** pronađeno je na groblju Tusus u Prizrenu 10. avgusta 2000. godine. Obdukciju su uradili stručnjaci MKTJ, 18. avgusta 2000. Uzrok smrti je ustrelna rana od metka u predelu potiljka. Na telu je pronađena još jedna projektilna rana na levoj slabini i projektil kalibra 7,62 mm koji je završio u kičmenom kanalu. Projektilni pravac je išao s leva prema udesno. Prilikom prve ekshumacije pronađeni su lična karta, vozačka dozvola i zdravstvena knjižica na ime Ristanović Momčilo, u malom crnom plastičnom novčaniku.²³⁷ Druga ekshumacija je izvršena na groblju Dulje u Suvoj Reci/Suhareke 29. avgusta 2002. godine. Autopsija je izvršena u Orahovcu/Rahovec od strane OMPF-a 7. septembra 2002. godine u prisustvu tima KCKiM. Podaci o uzroku smrti iz prvog i drugog obdukcionog nalaza se poklapaju. Na telu je identifikovana ulazna rana ustreline u potiljačnom predelu a izlazna u predelu čela, kao i ustrelna rana u predelu leve slabine sa projektilom u kičmenom kanalu u visini V slabinskog pršljena, kao i projektil koji se tu nalazio.²³⁸

Prema navodima Momčilove supruge S.R. Momčilo je odveden 17. juna 1999. godine iz svog stana u Prizrenu. Od komšija je saznala da su Muhamed Krasniqi i još jedan muškarac u crnoj uniformi OVK ušli u njihov stan, i izveli vezanog Momčila i ugurali ga u kombi parkirani ispred zgrade. U stan se uselio Muhamed Krasniqi sa još jednim čovekom. Sa ulaznih vrata je skinuta pločica sa njihovim prezimenom i postavljena pločica sa znakom «OVK». U izjavi koju je dala FHP-u 21. maja 2001. godine, Momčilova supruga je izjavila da je obavestena da je telo njenog supruga pronađeno na groblju Tusus kod Prizrena, avgusta 2000. godine i da je ponovo sahranjen na groblju u Suvoj Reci.²³⁹

17.1.3. Tela oca i sina, **Abdullaha (Osman) Caca** (HP64/002) i **Abedina (Abdullah) Caca** (HP64/001), Roma iz Prizrena ekshumirana su na groblju Tusus. Tela su identifikovana DNK metodom.²⁴⁰ Abdulah Caca i njegov sin Abedin nestali su 18. jula 1999. godine u selu Dušanovo/ Dushanove, gde su držali kovačku radnju. Njihov nestanak nije registrovan u dokumentu MKCK-a o nestalim licima. O okolnostima njihovog nestanka, FHP-u je S.C. je izjavila:

Moj muž Abdullah i sin Abedin nestali su tog dana [18. jula] otišli za selo Dušanovo, gde su na periferiji sela imali kovačku radnju.. Međutim, nisu se vratili. Mislila sam da su našli neki posao i da su ostali da rade. Pošto se nisu vratili do kasno u noć, bila sam zabrinuta i nisam oko sklopila. Sutradan, pošla sam u Dušanovo da ih potražim u radnji, ali oni nisu bili tu. Radnja je bila opljačkana i ništa od alata nije ostalo. Raspitivala sam se okolo ne bi li nešto saznala o njima. Neka deca koja su se igrala pored radnje, njihova imena ne znam, rekoše mi da su predhodnog dana, negde oko 11:00 časova njih odvela 4 nepoznata lica. Ispričali mi da su sa jednim džipom došli

²³⁵ "Otmice i nestanci ne-Albanaca na Kosovu" Fond za humanitarno pravo, Beograd, 2001. godine, str.233.

²³⁶ Lista vraćenih tela do marta 2004. godine. Kancelarija za nestala lica i forenzičku medicinu OMPF-UNMIK

²³⁷ Obdukcioni nalaz, 22. avgust 2000, MKTJ.

²³⁸ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM, KCKiM.

²³⁹ Izjava svedoka S.R. 21. maja 2001. godine. FHP, dokumentacija.

²⁴⁰ Lista vraćenih tela do marta 2004. godine. Kancelarija za nestala lica i forenzičku medicinu OMPF-UNMIK

četvorica, da su dvojica bili u uniformi UČK-a, da su imali naočare i bili naoružani, dok su druga dvojica bili civili. Mom mužu i sinu naredili su da svojim putničkim automobilom marke «Renault 4» krenu iza džipa. Zapazili su da su oba vozila bila bez registarskih oznaka i da su pošli prema glavnom putu koji vodi za Landovicu i Đakovicu. Od tada više nemam nikakvih tragova o njima. Ne znam ko i zašto su ih odveli. Znam da nisu nigde bili umešani i da ništa loše nisu učinili. Raspitivala sam se više puta u Štabu UČK-a u naselju »Culhan« u Prizrenu. Razgovarala sam sa osobom koga su zvali komandant Baša/ Basha. Rekla sam mu da su ih odvela lica koji su bili u uniformi UČK-a i zatražila da mi kaže šta je sa njima. Odgovorio mi da oni ne znaju ništa o njima i da se uniforma UČK-a zloupotrebljava i da je ono postalo "brlog" (prljavština). Izrazio je sumnju da ga nisu uzeli "Shkije"²⁴¹ ili kriminalci iz Albanije. Obećao da će me obavestiti ukoliko nešto saznaju. Posle izvesnog vremena, ponovo sam se obratila u štabu UČK-a u Prizrenu i razgovarala sa izvesnim Osmanom. On mi je takođe rekao da o njima nemaju nikakvu informaciju i da UČK-a nije imao razloga da ih uzima. Jer da su imali razloga onda bi nam spalili kuću i mene odveli. Dodao je ako neko bude tražio novac da pronađe moga muža i sina da ne dam i da ih o tome odmah obavestim. Njihova imena nisu objavljena u knjizi MKCK-a o nestalim licima."²⁴²

17.1.4. Telo zavedeno pod brojem HP77/001B, za koje je DNK analizom utvrđeno da pripada **Iliji (Stanislav) Iliću**, ekshumirano je 10. avgusta 2000. godine i obdukovano od strane istražitelja MKTJ 17. avgusta 2000. godine u Orahovcu/Rahovec. Prilikom obdukcije utvrđeno je da je smrt nastupila usled projektilne rane u predelu glave. Pored tela su pronađene metalne lisice i 9 gumenih rukavica.²⁴³ Ekshumacija ovog tela je ponovo izvršena na groblju Dulje/Duhel u Suvoj Reci/Suhareke 8. aprila 2003. godine a obdukcija 9. aprila 2003. godine od strane tima KCKiM. Prilikom ove obdukcije potvrđeni su svi nalazi MKTJ.²⁴⁴

Ilija Ilić je radio u vodovodu. Otet je 14. juna 1999. godine u Prizrenu. Tog dana je grupa pripadnika OVK upala u njegovu kuću tražeći oružje. Kada im je Ilija predao oružje koje je imao, pripadnici OVK su ga odveli sa sobom. Od tada mu se gubi svaki trag.²⁴⁵

17.2. Pravoslavno groblje: Prizren

17.2.1. Telo FQA19/001B ekshumirano je 28. oktobra 2002. godine na pravoslavnom groblju u Prizrenu. Obdukciju je izvršio tim OMPF-a u Orahovcu/Rahovec 11. decembra 2002. godine. Patolog OMPF-a, kao i KCKiM koji je prisustvovao obdukciji, nisu bili u stanju da odrede uzrok smrti.²⁴⁶ DNK analizom je utvrđeno da telo pripada **Danici Cucurević**. Ona je nestala 20. avgusta 1999. godine u Prizrenu.

17.2.2. Telo FQA21/001B, identifikovano je klasičnom metodom kao telo **Durke (Trifun) Nešić**, ekshumirao je tim OMPF-a 28. oktobra 2002. godine a obdukovano na pravoslavnom

²⁴¹ Pogrdni naziv za Srbe na Kosovu.

²⁴² Izjava svedoka S.C. 28. jul 2000. godine. FHP, dokumentacija.

²⁴³ Obdukcioni nalaz, 24. avgust 2000, MKTJ.

²⁴⁴ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 128/2003, KCKiM.

²⁴⁵ "Otmice i nestanci ne-Albanaca na Kosovu", Fond za humanitarno pravo, Beograd, 2001. godine, str.222.

²⁴⁶ Obdukcioni nalaz, 13. decembar 2002, Kancelarija za nestala lica i forenzičku medicinu OMPF-UNMIK.

groblju u Orahovcu u prisustvu članova tima KCKiM 10. decembra 2002. godine. Prema zaključku patologa OMPF- a uzrok smrti nije mogao biti utvrđen jer nisu pronađene povrede i defekti koji bi mogli ukazati na siguran uzrok smrti.²⁴⁷

17.2.3.Telo FQA30/001B je ekshumirano 28. oktobra 2002. godine na pravoslavnom groblju u Prizrenu. Obdukciju je izvršio OMPF u prisustvu članova tima KCKiM u Orahovcu 11. decembra 2002. godine. Kao uzrok smrti navedena je ubodna rana u grudi ostrim predmetom.²⁴⁸ Klasičnom metodom identifikacije, kao i u slučaju njegove supruge utvrđeno je da ovo telo pripada **Jezdimiru Nešiću**.

Jezdimir i Đurka Nešić su nestali 12. avgusta 1999. godine u Prizrenu.

17.2.4.Telo FQA24/001B ekshumirano je na pravoslavnom groblju u Prizrenu 28. oktobra 2002. godine a obdukovano u Orahovcu/Rahovec 10. decembra 2002. godine od strane OMPF-a. Zbog stanja telesnih ostataka nije bilo moguće utvrditi uzrok smrti.²⁴⁹ Upotrebom klasične i DNK metode je izvršena identifikacija tela i utvrđeno je da je u pitanju **Radivoje (Radoš) Drakulović**.

Radivoje Drakulović, Srbin iz Prizrena poslednji put je viđen 24. jula 1999. godine u Prizrenu. Njegova kćerka V.J. je u svojoj izjavi FHP-u izjavila da je čula od rodake iz Prizrena da su 24. jula 1999. godine pripadnici OVK proterivali Srbe iz grada i da ih je zbog toga KFOR smestio u neke barake. Radivoje je jednog dana izašao da obiđe svoj stan i više se nije vratio. Njegova kćerka je kasnije od nekih poznanika dobila neproverene informacije da joj je otac ubijen, ali su verzije o njegovom ubistvu bile različite. Kćerka je čula da joj je otac ubijen puškom, zatim da je zaklan ili udavljen.²⁵⁰

17.2.5. Telo FQA27/001B, ekshumirano na pravoslavnom groblju u Prizrenu 28. oktobra 2002. godine, obdukovano je od strane OMPF-a 12. novembra 2002. godine u Orahovcu/Rahovec, u prisustvu članova tima KCKiM. Patolog je kao uzrok smrti naveo ranu nanetu vatrenim oružjem u predelu glave.²⁵¹ DNK metodom je utvrđeno da je u pitanju **Gordana (Ljubiše) Jovanović**. Gordana Jovanović i njen suprug Krsta ubijeni su u svom stanu, 25. jula 1999. godine u 15:30 časova. Njihov sin Đ.J. je u svojoj izjavi Fondu za humanitarno pravo rekao:

Ja sam pokušao nekako da se evakuišem iz Prizrena, dok za moje roditelje nije bilo mogućnosti, jer nije bilo mesta u autobusima koji su prebacivali stanovništvo iz grada. Ostali su toga dana u Prizrenu, nadajući se da će biti smešteni u prizrenskoj Bogosloviji, ali su oni ipak najverovatnije, jer je Bogoslovija bila prepuna ljudi, otišli u svoj stan i tamo boravili sve do dana kada su i ubijeni u stanu 25. jula 1999.god, u 15:30 časova. O ubistvu svojih roditelja saznao sam preko sveštenika Ilije Šmigića, koji se nalazio u Prizrenu i koji je nakon njihovog ubistva, uz prisustvo KFOR-a

²⁴⁷ Obdukcioni nalaz, 17. decembar 2002, Kancelarija za nestala lica i forenzičku medicinu OMPF-UNMIK.

²⁴⁸ Obdukcioni nalaz, 18. decembar 2002, Kancelarija za nestala lica i forenzičku medicinu OMPF-UNMIK.

²⁴⁹ Obdukcioni nalaz, 15. decembar 2002, Kancelarija za nestala lica i forenzičku medicinu OMPF-UNMIK.

²⁵⁰ Izjava svedoka V.J, 4. novembar 1999. godine. FHP, dokumentacija.

²⁵¹ Obdukcioni nalaz, 19. decembar 2002, Kancelarija za nestala lica i forenzičku medicinu OMPF-UNMIK.

obavio sahranu, gde sam takođe dobio i neku vrstu uviđaja koju je KFOR obavio u stanu gde su i ubijeni, u kome je konstatovano da su ubijeni tupim predmetom.²⁵²

Telo njenog supruga **Krste (Đorđe) Jovanovića**, takođe je ekshumirano u opštini Prizren. Njegovo telo je prilikom ekshumacije dobilo oznaku FQA12-001B.

17.3. Tela supružnika **Rade (Nikola) Marković i Stojadina (Stamenko) Markovića** ekshumirana su u Prizrenu. U listu Udruženja kidnapovanih i nestalih lica na Kosovu i Metohiji navedeno je da su Rada i Stojadin Marković ubijeni u svom stanu 21. avgusta 1999. godine a ekshumirani u oktobru 2002. godine. Prema navodima ovog lista, oboje su ubijeni vatrenim oružjem u predelu grudnog koša.²⁵³

17.4. Prema navodima u časopisu Udruženja nestalih i kidnapovanih, identifikovana tela **Živka i Slavka Gogića**, oca i sima sahranjena su na pravoslavnom groblju u Prizrenu. Obdukcija njihovih posmrtnih ostataka obavljena je 2000. godine nakon što ih je KFOR pronašao na lokaciji oko Prizrena, i tom prilikom je utvrđeno da su Gogići ubijeni vatrenim oružjem iz neposredne blizine.

17.5. Telo FQA16/001B, za koje je utvrđeno da pripada **Nikoli (Vojislav) Radivojeviću**, ekshumirano je u Prizrenu. Patolog OMPF-a je prilikom obdukcije utvrdio da je smrt nastupila usled rana nanetim vatrenim oružjem u predelu grudnog koša.²⁵⁴ Srpski stručnjaci su došli do sutog nalaza.²⁵⁵ Svedok FHP-a, sin Nikole Radivojevića V.R je u svojoj izjavi naveo:

Živeo sam u Dušanovu sa ocem Nikolom i majkom Radmilom. 12. juna 1999. godine kada su MUP i Vojska napustili Prizren, srpsko stanovništvo počelo je da napušta Prizren, iako je tadašnji predsednik opštine (zvali su ga Čanče) zadržavao ljude da ne idu. U Dušanovu je bilo oko 65 srpskih kuća tada. S obzirom da ja tada još uvek nisam bio u vojsci, i da moji roditelji i ja nismo nikome ništa učinili, rešili smo da ostanemo. Prizren je blizu albanske granice, i tih dana veliki broj Albanaca koji su se vraćali iz Albanije prošli su kroz Prizren. Veliki broj ljudi tih dana je prolazio kroz grad, samim tim doživljavali smo velike neprijatnosti, s obzirom da smo Srbi. Komšije iz Dušanova, koji su živeli u prvoj kući do naše, kada su se vratili iz Albanije tražili su da im ustupimo kuću, pošto je njihova bila zapaljena. Čovek koji nam je to tražio zove se Besnik Ahmetaj. 13. juna došao je drugi komšija, jedan od braće Kastrati, zvao se Dac. Ta braća Kastrati bili su poznati po tome što su se okupljali u kafani «Skenderbeg», trgovali su oružjem. Zovu se Dac, Skender, Fadilj, Ismet i Redzhep. Dac nam je uzeo oba automobila, pod izgovorom da mu trebaju da dovede porodicu iz Albanije, i da je bolje da ih uzme on, nego UČK. Nikada nam ih nije vratio. U pitanju su bili «Toyota Celica» i «Zastava 101». Uznemiravali su nas i danju i noću, dolazili su ispred kuće, govorili da se selimo, neki od njih su čak sa torbama pokušavali da uđu. 13. juna došao je čovek po imenu Muharem, bio je iz Landavice, koji je sve vreme bio u Dušanovu. Njegova oba sina bila su u UČK. Došao je sa mlađim sinom, tražili su nam oružje. Mi smo imali lovačku pušku i pištolj tetejac, i to smo im dali. Sutradan je došla grupa od njih četvoro u crvenom «Golfu» bez tablica. U kuću su ušla trojica, četvrti je ostao u kolima. Dvojica su bila

²⁵² Izjava svedoka Đ.J., 30. maj 2000. godine. FHP, dokumentacija.

²⁵³ *Oteta istina*, list Udruženja kidnapovanih i nestalih lica na Kosovu i Metohiji, br. 1. str. 8, 2004.

²⁵⁴ Potvrda o smrti, 1. avgust 2005. godine, UNMIK/OMPF.

²⁵⁵ Potvrda o smrti, 2. avgust 2005. godine, Institut za sudsku medicinu Medicinskog fakulteta u Prištini.

u uniformama. Bili su iz jedinice Isen Tropoja. Treći, koji je bio bez uniforme, mislim da je bio brat jednog našeg komšije iz Dušanova, preziva se Pagarusha. I oni su tražili oružje. Našli su samo jednu pušku koja je pripadala mojoj babi, udovici, iz XIX veka, koju sam ja rasklopio. Taj čovek Pagarusha mi je rekao da nikoga ne zovemo, da se on i ja «slučajno ne sretnemo», a ako njima bude trebalo nešto, doći će oni sami. Dao mi je neki papir na kome je nazvrljao da je kuća pretresena, na albanskom. Što je vreme više prolazilo, napadi na nas su postali učestaliji. Otišli smo do KFOR-a, čiji se kontingent nalazio nadomak naše kuće, preko magistralnog puta na poljoprivrednom dobru Progres, da zatražimo pomoć. Čovek sa kojim sam razgovarao uputio me je na jednog Albanca, koji je navodno mogao da nam pomogne. Ne mogu da se setim imena tog Albanca. Iako sam mu objašnjavao da nemam auto i da nema načina da odem do centra Prizrena osim ako me KFOR ne odveze, on nije hteo da mi pomogne. Rekao mi je da oni nisu taksisti. Do centra me je odveo rođak jednog od komšija, zove se Stajki. Nisam uspeo ništa da saznam niti da dođem do tog čoveka. 25. juna 1999. su nas intenzivno uznemiravali. Pozvali smo KFOR da nam pomognu. Došao je jedan kombi oko oko 17-18 časova, i predložili su da se ja negde sklonim. Ja sam tražio da i moji roditelji idu sa mnom, ali oni nisu hteli. Tako sam otišao kod strica koji je živio u centru Prizrena. Od 25. do 27. juna moji roditelji i ja intenzivno smo se čuli telefonom. Znam da je na naše insistiranje 27. juna KFOR doneo papir na kome je pisalo da je kuća pod njihovom zaštitom, i taj su papir okačili na vidno mesto, na prednjem delu kuće. Istog dana uveče kidnapovali su oca. Prema priči majke, naišla su kola tamne boje, bez tablica, iz kojeg su izašla tri lica, dok je četvrti sedeo u kolima. Nosili su maske, bili su obučeni u crno. Preskočili su kapiju, otac i majka u tom trenutku bili su ispred kuće, na verandi. Oca su počeli da psuju, da ga vređaju, a onda su krenuli da ga tuku. I majku su dvaput udarili kundakom, tako da je ona pala u kanal za navodnjavanje u dvorištu. Oca su odveli do kola i stavili u gepek, a onda se odvezli u pravcu centra grada. Majka me je odmah pozvala iz komšijske kuće preko puta, pošto nije smela da ostane sama u našoj kući. Čim sam čuo šta se desilo, otrčao sam do zgrade nekada saobraćajne milicije, a tada sedišta KFOR-a. Oni su me odvezli u Dušanovo. Stigli smo u 21.45. U kući nije bilo nikoga, otišao sam do komšije i tamo našao majku. Molio sam predstavnike KFOR-a da obiđemo tri lokacije u Dušanovu gde sam pretpostavljao da otac može biti, nisu pristali. Tada smo im dali očevu fotografiju, ličnu kartu i ostale dokumente koje smo imali. Narednih 25 dana neprekidno smo tražili oca. Najčešće smo zvali KFOR, ali od njih nikakve informacije nismo dobili. Kada nam se javio jedan stričev prijatelj, Drago Ognjenović, rekao nam je da je čuo da je otac ubijen. Ponovo smo pozvali KFOR i rekli šta smo čuli. Tek tada su nam rekli da je otac zaista ubijen, i to na Vinogradskom putu. KFOR ga je pronašao sutradan posle otmice, i sahranio na pravoslavnom groblju. Iz toga zaključujem da su oni tokom svih dvadeset pet dana naše potrage za ocem znali šta se sa njim dogodilo, ali nisu hteli da nam kažu. Od očeve otmice majka i ja smo živeli kod strica. Posle nekoliko dana tražili smo od KFOR-a da nas doveze do kuće da je obiđemo. Nekoliko dana su odbijali, tvrdeći da nemaju vozila. Napokon su pristali da dođu i da nas povezu 3. jula. Prethodni dan su rekli da će doći u 10h, a došli su tek u 13h. Kada smo stigli, kuća je bila opljačkana, kako smo saznali od komšija, sat ili dva pre nego što smo stigli. Od 29. jula do 7. septembra živeli smo u Bogosloviji u Prizrenu, a 7. septembra smo otišli sa Kosova. 2001. godine sam dobio sam poziv da odem u Rudare na sastanak sa predstavnicima UNMIK policije. Razgovarao sam sa jednom ženom Nemicom, koja mi je rekla da je

otac ubijen vatrenim oružjem, da ima dve prostrelne rane u predelu grudi. Tražio sam da vidim slike sa uviđaja, i na njima se videlo to što je opisala.²⁵⁶

18. SUVA REKA/Suhareke

Na privremenom groblju u selu Dulje, opština Suva Reka/Suhareke sahranjeni su neidentifikovani posmrtni ostaci osoba pronađenih na različitim lokacijama na Kosovu. Svako telo je sahranjeno u pojedinačnom grobnom mestu i označeno brojem. Prvu grupu posmrtnih ostataka je sahranio 2000. godine Haški tribunal. Lokacija je proširena telima koja je pronašao OMPF na različitim lokacijama na Kosovu.

18.1. Posmrtni ostaci označeni sa NB01/001BP za koje je DNK analizom utvrđeno da pripadaju **Ljubiši (Borislava) Nedeljković**, ekshumirani su 9. avgusta 2000. godine na polju u selu Samodraža/ Samadrexhe. Ekshumaciju i obdukciju je izvršio tim MKTJ. Zbog stanja u kome je pronađeno telo nije bilo moguće odrediti uzrok smrti. Pronađeni su ostaci kostiju na kojima su uočeni tragovi životinjskih ugriza, razbacani po polju, u prečniku oko 5/ 6 metara, ostaci lobanje bez vilice, nekoliko kostiju, dva zuba, jedna kožna jakna u kojoj su se nalazile kosti obe ruke (na jakni je bila etiketa «BAYDUR TEKS»), jedna kožna cipela i ostaci farmerki i dukserice.²⁵⁷ Telo je ponovo ekshumirano 20. februara 2003. godine na groblju Dulje u blizini Suve Reke/Suhareke i obdukovano 4. marta 2003. godine od strane tima KCKiM. Prilikom ove obdukcije je utvrđeno da se ne može sa sigurnošću utvrditi neposredan uzrok smrti ali da obdukcioni nalaz i okolnosti slučaja ukazuju na nasilnu smrt izazvanu dejstvom projektila ispaljenih iz ručnog vatrenog oružja a moguće i tupinom mehaničkog oruđa.²⁵⁸

18.2. Ljubiša Nedeljković je rođen 1957. godine u Đakovici. Nestao je zajedno sa majkom Lepasavom 11. juna 1999. godine u Suvoj Reci/Suhareke. O njegovom nestanku, njegov brat S.N je u svojoj izjavi FHP-u naveo:

Dana 11. juna, kada su se povlačili policija i vojska, rešili smo svi cela porodica da napustimo Suvu Reku. Moj rođeni brat Ljubiša, bio je rezervista u vojsci i čuvao je školu u Suvoj Reci, srednju školu «Novi Život», gde je vojska čuvala municiju i naoružanje. On nije hteo da napusti položaj, jer je hteo da čeka naređenje, i da se povuče kasnije sa vojskom. Mi smo otišli sa moto-kultivatorom, troje dece, supruga i ja. Prenoćili smo u Raški, u jednoj osnovnoj školi, a sledećeg dana smo stigli u Kragujevac. Majka Lepasava je ostala sa Ljubišom, jer nije ostao niko da mu kuva. Trajković Planka, koja je pre dve godine sahranila brata u Kragujevcu, a koja i dalje živi u Lipljanu, ispričala mi je da je kod nje dolazio neki Petković Nikola da kupi njenu kuću u Suvoj Reci, sa njim je dolazio i rom, Kadri Beriša. Planka je tom prilikom pitala Berišu da li zna nešto o Lepasavi i Ljubiši, na šta joj je on odgovorio da je Ljubiša otet i odveden nekuda ka Orahovcu, dok je Lepasava ubijena u kući, i da ju je on lično sahranio u Suvoj Reci. Beriša je tad takođe rekao da su Ljubišu odveli Ekrem Berisha, od oca Milita, i Muhamed Berisha, od oca Asllana. Slučaj sam prijavio svuda, KFOR-u, UNMNIK-u, haškim istražiteljima i Tribunalu, a podneo sam i tužbu sudu u Prizrenu zbog krivičnog dela terorizma i zločina protiv čovečnosti. Inače, zaboravio sam da kažem, da je Ljubišu video Bojan Trajković,

²⁵⁶ Izjava svedoka V.R, 28. oktobar 2005. godine.FHP, dokumentacija.

²⁵⁷ Obdukcioni nalaz, 23. avgust 2000, MKTJ.

²⁵⁸ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 119/2003, KCKiM.

aktivan vojnik koji se povlačio sa Košara, pred kućom u Suvoj Reci. Pitao ga je da krene odmah, ali je Ljubiša rekao da će ostati dok se vojska ne povuče. I majka Leposava je bila tada u kući. Davao sam krv za DNK analizu. Tako je i utvrđeno da telo pripada **Ljubiši Nedeljković**. Prepoznao sam neke njegove stvari. Ljubišu sam preuzeo 26. marta 2003. godine, a sahranio sam ga sledećeg dana na groblju u Malim Pčelicama u Kragujevcu. O majci Leposavi dan-danas ne znam ništa. Vojska se nije zvanično oglašavala povodom incidenta. Pripadao je komandi u Leskovcu.²⁵⁹

18.3. Telo ZY01/001BP pronađeno je 1. novembra 2000. godine u Podujevu/ Podujeve. Ekshumacija je obavljena septembra 2003. godine na groblju Dulje u Suvoj Reci-Suhareke a obdukovano 10. septembra 2003. godine. DNK metodom utvrđeno je da je telo pripadalo **Jovanu (Krstu) Lazarević**, rođenom 1912. godine u Skadru u Albaniji. Na osnovu obdukcionog nalaza, uzrok smrti nije mogao biti utvrđen sa sigurnošću, ali je na osnovu okolnosti slučaja zaključeno da se radi o ubistvu.²⁶⁰ Prema izjavi svedoka R.P. FHP-u R.P, Jovana Lazarevića su oteli pripadnici OVK zajedno sa suprugom Ljubicom (75) u noći između 13. i 14. juna 1999. godine.²⁶¹

18.4. Telo FHK06/001B ekshumirano je prvi put 9. februara 2000. godine u selu Miruša/ Mirushe, opština Uroševac/ Ferizaj i zatim sahranjeno na groblju Dulje u Suvoj Rec-Suharekei. Reekshumacija je izvršena 5. avgusta 2003. godine a reobdukcija sutradan, 6. avgusta 2003. godine. Prema podacima KCKiM kao uzrok smrti navedeno je da obdukcioni nalaz u sklopu okolnosti slučaja sa jasnoćom ukazuje da je smrt u konkretnom slučaju nastupila usled razorenja mozga i povreda po život važnih organa grudnog koša nanetih projektilima ispaljenim iz ručnog vatrenog oružja.²⁶² DNK identifikacijom je utvrđeno da je ovo telo pripadalo **Todoru (Radmila) Živkoviću**.

Todor Živković je nestao je 2. avgusta 1999. godine u južnom delu Kosovske Mitrovice. Poslednji put je viđen na pravoslavnom groblju.²⁶³

18.5. Telo UNID 2002/092/1/3/4 ekshumirano je septembra 2003. godine na groblju Dulje u Suvoj Reci-Suhareke. Prethodno je pronađeno 8. aprila 2002. godine u selu Klinavac, opština Klina/Kline. Prema podacima KCKiM pretpostavka je da se radi o ubistvu.²⁶⁴ DNK metodom utvrđeno je da je u pitanju **Radojica Vidić**, koji je nestao 20. juna 1999. godine u selu u kome je živeo.

18.6. Poslednje predato telo od ekshumiranih kosovskih Srba do decembra 2003. godine je telo zavedeno pod brojem UNID 2002/107/1. Telo je pronađeno 18. aprila 2002. godine u Peći/Peje, ekshumirano na groblju Dulje/Duhel u Suvoj Reci/Suhareke i obdukovano 24. novembra 2003. godine. Kao uzrok smrti navedeno je da je smrt nastupila usled razorenja mozga projektilima ispaljenih iz ručnog vatrenog oružja.²⁶⁵ DNK metodom utvrđeno da je u pitanju telo **Milivoja Jerinića**.

Milivoje (Simo) Jerinić je nestao je 14. juna 1999. godine u Peć/Pejei. Njegov sin S.J je o okolnostima njegovog nestanka izjavio:

²⁵⁹ Izjava svedoka S.N, 19. oktobar 2005. godine. FHP, dokumentacija.

²⁶⁰ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 10. septembar 2003, KCKiM.

²⁶¹ Izjava svedoka R.P, 20. oktobar 2000. godine. FHP, dokumentacija.

²⁶² Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 206/2003, KCKiM.

²⁶³ "Otmice i nestanci ne-Albanaca na Kosovu", Fond za humanitarno pravo, Beograd, 2001. godine, str.89.

²⁶⁴ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM, KCKiM.

²⁶⁵ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 228/2003, KCKiM.

Moj otac je nestao u našoj kući sa komšijama Radetom Gojkovićem, Zogovićem i ostalima 14. juna 1999. Tog dana sam ga poslednji put video. Posle tog datuma, 17. juna na kontrolnom punktu Kula, policajci Bukomirić i Bulatović, koji su krenuli da izvuku svoje rođake, ubijeni su i sve veze sa Peći su prekinute. Pop Miljko Korićanin je pokušao da izvuče mog oca, ali mu nisu dozvolili Albanci koji su se okupili oko škole "Xhemail Kada". Od tada se mome ocu gubi svaki trag. Tek 5 godina kasnije saznali smo njegovu sudbinu i preuzeli njegovo telo u decembru 2003. godine i sahranili ga u Čačku. Na potvrdu Instituta za sudsku medicinu u Prištini piše da je telo moga oca nađeno 10 km od Peći prema Kuli na izlazu za Crnu Goru. To mesto se zove Radavac. Tu je nađeno telo i Radeta Gojkovića i još jedno telo, nekog mladog čoveka, koji je navodno bio obešen. Telo su odatle preneti na lokaciju u Suvoj Reci i sahranjena pod nekim brojem.²⁶⁶

18.7. Telo majke i kćerke, **Živke i Gordane Stanković** ekshumirana su na groblju Dulje/Duhel u Suvoj Reci/Suhareke. One su ubijene 28. juna 1999. godine u selu Gajre/Gajre, opština Kačanik/ Kacanik. O ovom događaju FHP-u je govorio svedok D.S:

27. juna 1999 oko 16:00 sati moja kćerka Gordana, moja supruga Živka i ja krenuli smo kod našeg komšije, Sime Ilića, jer smo mislili da je za sve nas Srbe sigurnije da budemo na jednom mestu. Do komšijine kuće išli smo pešice. Na putu do kuće, oko 250 m dalje od naše kuće, susrela su nas dva Albanaca, koji su se vozili u autu Jovana Jankovića, takodje iz sela Stari Kačanik. Jedan je nosio šarenu UÇK uniformu, dok je jedan bio u civilu. Obojica su bila naoružana automatskim puškama. Zaustavili su kola i pitali nas na albanskom jeziku da li smo Srbi. Kada smo rekli da jesmo, naredili su nam da sednemo u kola. Odvezli su nas u školu u selu General Janković. U školi sam vidio oko osam uniformisanih i naoružanih UÇK vojnika. Nosili su šarene uniforme sa UÇK znakom a jedan vojnik je imao crvenu traku oko ruke. Od oružja su imali pištolje. Ni jednog od njih nisam prepoznao. U školi smo sprovedeni u jednu učionicu na prvom spratu u kojoj smo boravili do mraka. Nije nas niko ništa ispitivao. Potom su nas tri muškarca sprovedli do šume Gajre, više sela General Janković, dvojica su imali uniformu, dok je jedan bio u civilu. Nisam mogao da vidim lica trojice vojnika jer je bilo mračno. Kada smo stigli u šumu vojnici su nam vezali oči, naredili su nam da kleknemo i podignemo ruke oko glave. Stajali su nama iza leđa. Pucali su prvo u moju kćerku Gordanu, potom u moju suprugu Živku i na kraju u mene. Ne znam koliko je vremena prošlo kada sam došao svesti. Bio sam svuda krvav. Ja sam bio pogodjen u rame i jedan metak me je okrznuo pored vrata. Vidio sam svoju ženu i kćerku da leže pored mene. Bile su mrtve. Uzeo sam ženinu tašnu i počeo sam da bežim kroz šumu. Ne znam u kojem sam pravcu išao niti u koje sam selo stigao. Prvo čega se sećam je da sam se video sa svojom sestrom u Brestovici.²⁶⁷

18.8. OMPF je ekshumirao tela dvoje supružnika, **Andelka (Kolja) Ristića** i njegove supruge **Jovanke (Milan) Ristić** u selu Široko u Suvoj Reci. Telo Andelka Ristića je prilikom ekshumacije dobilo oznaku YMG41/001B. U potvrdu o smrti UNMIK/OMPF-a, navodi se da su uzrok smrti rane iz vatrenog oružja u glavu.²⁶⁸ Stručnjaci Instituta za sudsku medicinu Medicinskog fakulteta u Prištini su prilikom pregleda posmrtnih ostataka potvrdili nalaze

²⁶⁶ Izjava svedoka S.J, 31. oktobar 2005. godine. FHP, dokumentacija.

²⁶⁷ Izjava svedoka D.S, 26. avgust 2000. godine. FHP, dokumentacija.

²⁶⁸ Potvrda o smrti, 25. novembar 2004, UNMIK/OMPF.

OMPF.²⁶⁹ Jovankino telo je prilikom ekshumacije dobilo oznaku YMG58/001B. Prilikom obdukcije, OMPF nije utvrdio uzrok smrti.²⁷⁰ U potvrdi o smrti Instituta za sudsku medicinu Medicinskog fakulteta u Prištini, navodi se da je uzrok smrti razorenje mozga uzrokovano prosrelom lobanje.²⁷¹

Jovanka i Anđelko Ristić nestali su 14. juna 1999. godine u selu Dvorane/ Dvoran, opština Suva Reka/ Suhareke. Njihov sin, S.R je u svojoj izjavi naveo:

Dana 11. juna 1999, kada je većina stanovnika sela Dvorane krenula ka Srbiji moj otac Anđelko i moja majka Jovanka su ostali u svojoj kući. U selu su ostali još Ristić Mirko i Milevka, i iz sela Popovljane Nisić Lazar i Rosa. Od tada se mojim roditeljima gubi svaki trag, sve do trenutka kada su me pozvali na preuzimanje tela. Na preuzimanju tela, 25. marta 2005. godine, saznao sam da je majka bila zadavljena prethodno maramom koja mi je predata sa ostalim delovima odeće. Marama je bila vezana u čvor i u samom čvoru je bila njena kosa.²⁷²

18.9. OMPF je u selu Široko/ Shiroke, opština Suva Reka/ Suhareke ekshumrao tela oca i sina, **Dragomira (Petar) Đukanovića i Jovica (Dragomir) Đukanovića**. Dragomir Đukanović njegov sin Jovicanestali su, prema podacima MKCK-a, 12. jula 1999. godine u Prizrenu. U listu "Oteta istina" objavljen je članak o okolnostima njihovog nestanka. U članku je navedeno da je Jovica Đukanović 11. juna 1999. godine došao sa suprugom sa Brezovicu da obide oca i majku, Dragomira i Radu. Ujutro su se na vratima pojavili petorica Albanaca pod oružjem, dvojica u crnim uniformama i zahtevali su od Jovice koji je inače bio direktor Hidrometeorološkog zavoda da pođe sa njima na informativni razgovor. Njegovi roditelji su se žestoko tome usprotivili i završilo se na tome da sa njim može da pođe i njegov otac. Odvedeni su u belom mercedesu registracionih oznaka PZ 163-10. Od tada nisu viđeni.²⁷³

19. Štimlje/ Shtime

19.1. OMPF je u selu Rance/Rance, opština Štimlje ekshumirao dva tela, za koje je DNK metodom ustanovljeno da su u pitanju tela **Zvonka Marinkovića i Jevte Petkovića**. Prilikom obdukcije tela Zvonka Marinkovića tim OMPF-a nije utvrdio uzrok smrti.²⁷⁴ Stručnjaci KCKiM-a su prilikom ponovne obdukcije utvrdili prostrel lobanje vatrenim oružjem.²⁷⁵ Na telu Jevte Petkovića, patolozi OMPF su utvrdili da je uzrok smrti rana nanetu vatrenim oružjem u glavu.²⁷⁶

Zvonko (Marko) Marinković i Jevta (Savo) Petković 1937. godine nestali su 24. juna 1998. godine u selu Crnoļjevo/ Carraleve. O okolnostima njihovog nestanka svedok FHP-a, S.M, Zvonkova supruga je navela:

²⁶⁹ Potvrda o smrti, 25. mart 2005, Institut za sudsku medicinu Medicinskog fakulteta u Prištini.

²⁷⁰ Potvrda o smrti, 25. novembar 2004, UNMIK/OMPF.

²⁷¹ Potvrda o smrti, 25. mart 2005, Institut za sudsku medicinu Medicinskog fakulteta u Prištini.

²⁷² Izjava svedoka S.R, 27. oktobar 2005. godine. FHP, dokumentacija.

²⁷³ *Oteta istina*, list Udruženja kidnapovanih i nestalih lica na Kosovu i Metohiji, br. 1. str. 16, 2004.

²⁷⁴ Lista predatih tela Srba od septembra 2004. do kraja 2004. godine, UNMIK/OMPF.

²⁷⁵ Potvrda o smrti, 10. decembar 2004 Institut za sudsku medicinu Medicinskog fakulteta u Prištini.

²⁷⁶ Lista predatih tela Srba od septembra 2004. do kraja 2004. godine, UNMIK/OMPF.

Bila je napeta situacija u selu Suva Reka u vreme kada je Zvonko nestao. Tog dana, 23. juna 1998. godine, Zvonko je bio na službenom putu u Beogradu, i tada se, pred polazak iz Beograda, javio u firmu "Balkan Belt" da su robu utovarili i da će 24. juna 1998. godine krenuti u Suvu Reku. Kolega koji je bio u firmi, obavestio me je tada da se Zvonko javio i da će krenuti. U kamionu su se nalazili Zvonko i vozač, Petković Jevta. Dana 24. juna su krenuli i zaustavili su se u Kruševcu oko dva popodne da ručaju. O tome znam od gazde restorana u Kruševcu. Tu su poslednji put viđeni. Gazda restorana je samo rekao da su se prepirali kojim će putem krenuti, putem Brezovice ili preko Crnoljeva. Mislim da su oni najverovatnije kidnapovani na putu pored sela Crnoljeva, opština Štimlje, jer je većina ljudi koji su kidnapovani i bili u Lapušniku baš na tom mestu oti. Sutradan sam zvala preduzeće, Beograd, gazdu kafane u Kruševcu, opštinu. Posle sam čula da su kidnapovani, najverovatnije su se porodice ljudi koji su takođe kidnapovani raspitivale kod Albanaca. OEBS i ostali su davali prazna obećanja ali nikada ništa nije učinjeno. Od države i firme "Balkan Belt" nisam dobila ništa.²⁷⁷

20. Uroševac/ Ferizaj

20.1. Telo zavedeno pod brojem CCIU 2002/22, za koje je kasnije utvrđeno da je pripadalo **Petru (Vladimira) Krstiću**, ekshumirano je 17. avgusta 2002. godine u selu Kosin, kod Uroševca, u dvorištu njegove kuće. Obdukciju su izvršili pripadnici OMPF-a uz prisustvo članova tima Biroa za ekshumaciju i identifikaciju KCKiM. Na telu nisu nađene povrede koje bi ukazivale na uzrok smrti. Na telu su utvrđeni prelomi svi nastali postmortem, verovatno prilikom ekshumacije kako je zaključio patolog.²⁷⁸ Identifikaciona procedura je bila svedena na najnužnije elemente, budući da se radilo o poznatoj osobi.

Petar (Vladimir) Krstić je bio je zaposlen kao čuvar na poljoprivrednom dobru Uroševac/Ferizaj. Kako je FHP-u izjavila njegova kćerka, Krstić Petar je ubijen u dvorištu svoje kuće 29. juna 1999. godine. U selu Kosin je nakon povlačenja srpske vojske i policije ostalo petoro srpskih stanovnika, koji su trpeli stalno uznemiravanje i maltretiranje od strane pripadnika OVK. Svedok Lj.C. FHP – u je o ovom događaju izjavila:

Tog dana, 29. juna između 19:30 i 20:00 časova, majka je bila u kući i nešto radila u kuhinji, dok je otac bio u dvorištu. Ona nije ništa čula, dok njihova krava nije došla do ulaznih vrata kuće i počela da riče. Kada je izašla u dvorište da vidi šta je bilo sa kravom, videla je da otac leži u dvorištu u lokvi krvi. Bio je zaklan. Nikoga nije bilo u blizini. Pozvala je komšiju Radivoja i kumu Lepku, pa su joj oni pomogli da sahrani oca u dvorištu, bez sanduka. Sutradan su komšija Radivoje i njegova majka napustili selo i otišli u Gračanicu, dok su majka i kuma ostale same u selu. Od ubistva oca, majka se preselila kod kume. Svrćala je kući samo da nahrani životinje, dok nakon nekoliko dana neko nije spalio kuću. Ja za to vreme nisam znala šta je sa roditeljima. Kada sam od nekih prijatelja saznala da se komšija Andrejević i njegova majka nalaze u Gračanici, neprestalno sam zvala telefonom dok ga nisam dobila. On mi je tada ispričao šta se dogodilo. Oko 12. jula, neki pripadnici OVK su odvezli majku i kumu iz sela i ostavili ih na pola puta između našeg sela i Brezovice, odakle su one otišle u Štrpce i zatim u Srbiju.²⁷⁹

²⁷⁷ Izjava svedoka S.M, 21. oktobar 2005. godine. FHP, dokumentacija.

²⁷⁸ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 36/2002, KCKiM.

²⁷⁹ Izjava svedoka Lj.C. 29. januar 2001. godine. FHP, dokumentacija.

20.2.Telo zavedeno pod brojem LL03/001B ekshumirano je na groblju u Uroševcu/ Ferizaj 21. avgusta 2000. godine od strane istražitelja MKTJ. Telo su obdukovali istražitelji MKTJ u Orahovcu 28. avgusta 2000. godine i tom prilikom je utvrđeno da je uzrok smrti projektilna rana u glavi. Pronađena je ulazna rana na levoj strani lobanje, iza zaušne kvrge ali zbog nedostajućih kostiju lobanje (slepoočne, potiljačne i delom temene) na desnoj strani nije pronađena izlazna rana.²⁸⁰ DNK analizom je utvrđeno da je telo pripadalo **Dejanu Jezdiću**. Njegov otac, D.J. je u svojoj izjavi FHP-u naveo:

Posle povlačenja vojskesa Kosova, moj sin Dejan Jezdić, vodnik sa stalnom službom u VJ, dobio je od Vrhovnog štaba naređenje da se iz Beograda ponovo vrati u Uroševac na Kosovo sa još četiri kolege vojnika, ne znam tačno kog čina. Dana 21. juna on kreće iz Beograda za Uroševac. Od tada mu se gubi svaki trag. Što se tiče VJ, to jest sada Vojske SCG, nikada me niko nije kontaktirao niti dao neku novčanu pomoć za koju znam da su druge porodice dobijale. Takođe sam čuo da su druge porodice nestalih i ubijenih vojnika za sve dobijale i dobijaju platu od komande Vojske u kojoj su bili."²⁸¹

20.3.Telo LL03/002B ekshumirano je 21. avgusta 2000. godine na groblju u Uroševcu/ Ferizaj od strane istražitelja MKTJ, koji su obavili i obdukciju 28. avgusta 2000. godine u Orahovcu. Patolog je zaključio da je uzrok smrti razorenje mozga usled projektila i identifikovao dve projektilne rane na lobanji, kao i sam projektil unutar lobanje i jedan van tela. Pronađene su i antemortem frakture na rebrima sa obe strane prouzrokovane tupim mehaničkim predmetom.²⁸² Reekshumacija je ponovo rađena pre 24. novembra 2003. godine na groblju Dulje/Duhel, opština Suva Reka/Suhareke i po njenim rezultatima je uzrok smrti bio istovetan kao i prilikom obdukcije MKTJ.²⁸³ Identifikacija je urađena upotrebom klasične i DNK metode i utvrđeno je da je u pitanju **Bogdan (Jovan) Đokić**, koji je prema podacima KCKiM-a ubijen 25. juna 1999, a prema navodima njegovog sina D.Đ dan ranije, 24. juna 1999. godine u Uroševcu. U svojoj izjavi D.Đ je izjavio:

24. juna 1999. godine oko 20:30 časova, moj otac Bogdan je ubijen u svojoj kući u Uroševcu u ulici Mišarskoj br.3. Moja majka je bila prisutna. Kada je majka došla u Srbiju, dva meseca kasnije, ispričala mi je detalje, od momenta kada smo moj sin i ja napustili Uroševac, 17. juna 1999. godine. Nakon našeg odlaska u dvorište mojih roditelja došli su ljudi u maskirnim uniformama, naoružani, govorili su srpski, uperili su puške u moju majku koja je bila u dvorištu i pitali je zašto ne ide u Srbiju i da li ima još nekoga u kući. Moj otac je tada izašao iz kuće sa uperenim pištoljem za koji je imao dozvolu i pitao: «Šta hoćete, izađite iz dvorišta.» Majka je tada počela da plače i ti ljudi su izašli svi iz dvorišta. Nakon dva-tri dana opet su došli njih trojica isto u maskirnim uniformama sa oružjem ušli u dvorište u kome je majka opet bila sama, dok je otac bio u kući. Pretili su joj oružjem i psovali. Otac je opet izašao sa pištoljem. Komšija iz susedne kuće Niaz Krasniqi je čuo galamu i majčin plač. On je pozvao KFOR i preko vrata od dvorišta od naše kuće razgovarao sa tim ljudima, a majci je rekao da će KFOR doći i da predaju oružje koje imaju u kući, to jest očevo pištolj KFOR-u, kako ih više niko ne bi uznemiravao. Iz KFOR-a je došao gospodin Deni Gri/ Danny Gree, iz američka jedinice, i uzeo pištolj od mog oca i dao mu

²⁸⁰ Obdukcioni nalaz, 30. avgust 2000, MKTJ.

²⁸¹ Izjava svedoka D.J, 24. oktobar 2005. godine. FHP, dokumentacija.

²⁸² Obdukcioni nalaz, 30. avgust 2000, MKTJ.

²⁸³ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 226/2003, KCKiM.

potvrdu o oduzimanju oružja koju ja još imam. 24. juna 1999. godine oko 20:30 časova ponovo su došli u dvorište neki ljudi tako što su preskočili zid oko kuće. Majka i otac su u to vreme kući gledali televiziju. Kad je čuo lomljivu stakla moj otac je izašao na vrata od kuće, koja izlaze na svetlarnik. Moja majka koja je ostala u kući čula je pucanj pa zatim rafalnu paljbu. Kad je prestala rafalna paljba ona je izašla do vrata od kuće i videla oca kako leži. Ona je otrčala plačući do komšije Niaza Krasniqi i on je pozvao KFOR. KFOR je došao i izvršio uviđaj, fotografisao i snimio kamerom. Zatim je KFOR majku od kuće prebacio prvo do opštine Uroševac, tamo su je pitali da li ima blizu nekog od rodbine i kada je ona rekla da sestra moga oca živi u selu Livade, opština Lipljan, odvezli su je kod moje tetke i teče. Sutradan, 25. juna svo troje su došli u Uroševac u opštinu i tražili telo moga oca. Rekli su im da je telo u Domu zdravlja Uroševac. Oni su onda otišli u Dom zdravlja i tražili telo, a tamo su im rekli da je otac već sahranjen od strane komunalnog preduzeća na pravoslavnom groblju u Uroševcu. Iz komunalnog preduzeća su ih odveli do groba. Moj teča je tada od drveta napravio krst i stavio ga na grob. Niko od njih tada nije bio siguran da je u tom grobu zaista sahranjen moj otac.

20.4.Telo Krune (Serafim) Zabunović ekshumirano je u Uroševcu/ Ferizaj, sa oznakom LL04-001B. Patolozi OMPF-a nisu utvrdili uzrok smrti.²⁸⁴ Srpski patolozi su utvrdili da je uzrok smrti unutrašnje iskrvljenje usled ustrela grudnog koša.²⁸⁵ **Kruna Zabunović** je nestala zajedno sa svojim mužem **Aleksandrom Zabunovićem** 15. jula 1999. godine u Uroševcu/ Ferizaj.

O njihovom nestanku, njena kćerka je u svojoj izjavi navela svoja saznanja o okolnostima nestanka njene majke:

16. juna 1999. godine ja i moj brat smo napustili Uroševac i došli u Srbiju. Moja majka i otac su ostali u kući. S obzirom na situaciju u Uroševcu, nije više bilo izvodljivo da se ostane i živi u gradu i dalje. Zbog toga su moji roditelji tražili evakuaciju što im je grčki KFOR i obećao. U tom isčekivanju 15. jula 1999. godine odvedeni su iz kuće od strane ljudi u crnom koji su došli kolima i odvezli ih u nepoznatom pravcu. Čitav događaj posmatrao je sa prozora komšija preko puta naše kuće. Od tada se mojim roditeljima gubi svaki trag. Mamu smo preuzeli 2. avgusta 2005. godine, a o tati se i dalje ništa ne zna. Mama je ekshumirana 21. avgusta 2000. godine sa uroševačkog pravoslavnog groblja, od strane Haškog tribunala. Tada je ekshumirano šest tela. Posle toga su nas pozvali da damo krv na DNK analizu. Tela sa uroševačkog groblja su ponovo sahranjena posle uzimanja uzorka za DNK analizu, u zajedničku grobnicu na groblju u Suvoj Reci. 2003. godine, KCKiM nas je obavestio da je DNK analiza potvrđena. Nadali smo se da će se i tata pronaći. Čekali smo dve godine u nadi da ćemo ih sahraniti zajedno. Na kraju smo ipak preuzeli smo mamu 2. avgusta 2005. Za tatu se još ništa ne zna."²⁸⁶

²⁸⁴ Potvrda o smrti, 21. jul 2005. godine, UNMIK/OMPF.

²⁸⁵ Potvrda o smrti, 2. avgust 2005, Institut za sudsku medicinu Medicinskog fakulteta u Prištini.

²⁸⁶ Izjava svedoka S.Z, 28. oktobar 2005. godine. FHP, dokumentacija.

21. Vitina/ Viti

21.1.Telo Slobodana (Dimitrije) Trajkovića, rođenog 1945. godine, ekshumirano je u selu Klokot/ Kllklot, opština Vitina/ Viti, pod oznakom SGI01-001B. U istom selu, OMPF je ekshumirao telo sa oznakom SGH01-001B, za koje je nakon DNK-a identifikacije utvrđeno da je u pitanju telo **Slobodana (Milan) Marinkovića**. Oni su zajedno nestali 4. jula 1999. godine. U članku koji je objavljen u časopisu *Oteta istina* navodi se da su Slobodan Marinkovića, zajedno sa Stojanom Pekićem i Slobodanom Trajkovićem koji su otišli da pakupe stvari iz kuća 4. jula 1999. godine i netragom nestali. Ispostavilo se da su kod sela Gornji Livač kidnapovani, a 11. septembra iste godine pronađena su njihova tela u selu Ugljare, opština Zubin Potok.

U vreme dok je porodica intenzivno tragala za njim slušali su razne priče o njihovoj sudbini i mogućnosti spašavanja. Na jednu od tih priča su naseli i platili jednom Albancu 12000 maraka da oslobode Slobodana i ne odvedu ga u Albaniju. Nikada ga više nisu videli, niti se Slobodan vratio.²⁸⁷

22. Vučitrn/ Vushtrri

22.1.Telo QD16/001B je ekshumirano 3. avgusta 2000. godine na groblju u selu Nedakovac/ Nedakofc, opština Vučitrn/ Vushtrri od strane istražitelja MKTJ, koji su izvršili i obdukciju u Orahovcu 14. avgusta 2000. godine. Kao uzrok smrti ovog tela navedene su višestruke povrede glave i grudnog koša nanete vatrenim oružjem. Patolog je zaključio da je osoba bila pogođena sa najmanje četiri projektila, dva u glavu i dva u grudi.²⁸⁸ Tim KCKiM je uradio reekshumaciju na groblju Dulje/Duhel u Suvoj Reci/Suhareke 14. avgusta 2002. godine i reobdukciju ovog tela 26. marta 2003. godine i tom prilikom je utvrđeno da je smrt nasilna i da je nastupila usled razorenja moždanog tkiva izazvanog dejstvom projektila ispaljenih iz ručnog vatrene oružja.²⁸⁹ DNK analizom je utvrđeno da je telo pripadalo **Stanku Šaranoviću**.

Slavko je otet 27. juna 1999. godine u Prištini. Njegov prijatelj D.G. je FHP-u izjavio sledeće:

Stanko i ja smo se 27. juna zbog sigurnosne situacije u Prištini dogovorili da prebacimo svoje stvari iz naših stanova u selo Donja Konjuša. Taj dan smo između 11:00 i 12:00 sati proveli u Stankovom stanu (naselje Dardanija) pakujući njegove stvari. Ja sam iz sigurnosnih razloga poveo svog albanskog komšiju (ime sam mu zaboravio, ali je on Ramadanov sin). Kada smo završili sa pakovanjem, nas trojica smo krenuli i moj stan (u ulici Karadjordja Petrovića). Moje stvari su većim delom bile zapakovane. Oko 13:00 sati krenuo sam u selo Donju Konjušu da prebacim Stankove i moje stvari, dok je Stanko sa albanskim komšijom ostao u stanu. Oko 19:00 sati vratio sam se u stan. Zvonio sam, ali mi niko nije otvorio. Na vratima nije bilo tragova nasilja. Potom sam ključem otključao vrata. Odmah sam primetio da je izvršen pretres. Stvari su bile razbacane po celom stanu, ladice su bile izvadjene iz ormara. Nameštaj je bio izpremetan. Otišao sam kod komšije Milovanović Ljubinka da ga pitam da li je možda KFOR pretresao stan. On mi je rekao da nije bio KFOR. Potom sam nazvao Stankovog brata Božu. On mi je rekao da ga je moj komšija Albanac, koji je ostao u stanu sa Stankom nazvao i rekao mu da su između 16:00 i

²⁸⁷ *Oteta istina*, Časopis Udruženja kidnapovanih i nestalih lica na Kosovu i Metohiji, br.4, str. 24, 2005.

²⁸⁸ Obdukcioni nalaz, 17. avgust 2000, MKTJ.

²⁸⁹ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM 137/2003, KCKiM.

17:00 sati u stan došla četvorica nepoznatih Albanaca u civilu. Rekli su Stanku da u roku od 15 minuta napusti stan. Stanko je rekao da to nije njegov stan i da ga ne može napustiti. Potom su ga oni pitali šta on onda radi u tom stanu kada nije njegov. On je rekao da čeka prijatelja da se vrati. Kada su ušli u stan i videli da u stanu sa Stankom boravi jedan Albanac, odmah su ga pretukli i gurnuli niz stepenice u podrum. Stanka su potom odveli kolima. Ja sam potom nazvao mog komšiju Albanca. On nije mogao da govori sa mnom, jer ga je bilo strah. Oko 22:00 sata sam veoma tiho i ne paleći svetla u stanu i na stubištu napustio stan i zgradu. Pošao sam prema svom autu. Tada sam na parkingu pored zgrade primetio jedno auto (Opel Kadet kockica, sive boje, bez tablica) u kome su sedela četvorica muškaraca. Neprimetno sam seo u kola, i ne paleći svetla sam preko trotoara pobeo. Taj isti dan smo Božo (Stankov brat) i ja prijavili KFOR-u Stankov nestanak.²⁹⁰ Njegova supruga M.Š. je kasnije dobijala neke vesti i o svom suprugu i o tome je u svom svedočenju koji je dala FHP-u izjavila:

Prvih petnaestak dana imali smo pouzdane informacije da je živ i da se nalazi u okolini Prištine. Stankov brat Božidar Šaranović prijavio je Stankov nestanak u Crvenom krstu i KFOR-u. Takođe pošto je on u Upravnom odboru Elektroprivrede i ima kontakte i sa Albancima, kontaktirao je te svoje ljude koji su mu to potvrdili. Priča se da je bio u selu Zlatare kod Matičana, u okolini Prištine. Po nekima, tamo je i likvidiran, pošto je navodno u tom selu pronađena grobnica sa oko 40 Srba. Posle toga smo čuli da je u zatvoru kod Lipljana. Najnovije što smo čuli je da je Stanko na granici prema Albaniji, između Djakovice i granice.²⁹¹

22.2. OMPF je na groblju Oslan u Vučitrnu/Vustrri ekshumirao telo QG24/001B, ya koje je kasnije utvrđeno da pripada **Milivoju (Branko) Vukmiroviću**. U dokumentima MKCK nema nikakvih podataka o njegovom nestanku. Prilikom obdukcije, tim OMPF-a je utvrdio da je Milivoje Vukmirović ubijen hicem iz vatrenog oružja u potiljak.²⁹²

23. Lešće: Srbija

23.1. Telo S195/99 pronađeno je juna 1999. godine a ekshumirano je 10. oktobra 2003. godine na groblju Lešće u Beogradu. Obdukcija je urađena na Vojno-Medicinskoj Akademiji u Beogradu. Telo je identifikovano DNK metodom i utvrđeno je da je u pitanju **Zoran (Milutin) Mijatović**, koji je nestao 16. aprila 1999. godine na karauli Košare/ Koshare, graničnom prelazu sa Albanijom, dok se nalazio na redovnom odsluženju vojnog roka u Vojsci Jugoslavije.²⁹³ Njegovo telo je ponovo predato porodici 10. oktobra 2003. godine.²⁹⁴

23.2. Telo S197/99 pronađeno je 1999. godine u reonu karaule Košare/ Koshare. Ekshumacija je izvršena 10. oktobra 2003. godine na groblju Lešće, a obdukcija na VMA.²⁹⁵ Telo je identifikovano DNK metodom i utvrđeno je da je u pitanju **Dejan (Slavoljub) Mitić**, nestao 16. aprila 1999. godine kod karaule Košare, kota Maja glava, uz granicu sa Albanijom zapadno od Đakovice.

²⁹⁰ Izjava svedoka D.G, 23. avgust 2000. godine. FHP, dokumentacija.

²⁹¹ Izjava svedoka M.Š. 8. novembar 1999. godine. FHP, dokumentacija.

²⁹² Lista predatih tela Srba od septembra 2004. do kraja 2004. godine, UNMIK/OMPF.

²⁹³ "Otmice i nestanci ne-Albanaca na Kosovu", Fond za humanitarno pravo, Beograd, 2001. godine, str.12.

²⁹⁴ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM, KCKiM.

²⁹⁵ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM, KCKiM.

Pripadnici VJ na redovnom odsluženju vojnog roka, Dejan Mitić, Zlatko Acić (20) iz Smedereva, Dejan Kostić (20) iz sela Klenka, opština Šabac i Saša Ivaković (20) iz Valjeva, su prilikom borbi sa OVK ušli sa svojom jedinicom oko 15 kilometara na teritoriju Albanije i tom prilikom neki od vojnika su ranjeni. Kako je FHP-u ispričao otac jednog od vojnika, M.I., njihova jedinica nije mogla da ih povede sa sobom prilikom povlačenja i oni su ostavljeni.²⁹⁶ Otac Dejana Mitića S.M dao je izjavu FHP-u u kojoj je naveo:

Moj sin Dejan, vodnik u 125 Prištinskom korpusu, motorizovana brigada, poslat je iz kasarne Kosovska Mitrovica sa jedinicom na karaulu Košare. Poslednji put se javio kući preko telefona 5. aprila 1999. godine. Ja sam u to vreme bio vojni rezervista u Podujevu. Kada sam došao kući na dva dana, 6. maja 1999. godine, moj prijatelj pukovnik Piljić došao je kod mene kući i rekao mi je da se Dejan kod vojske vodi kao nestao od 16. aprila 1999. godine. Ja sam se isto veče vratio u Podujevo i otišao kod komandanta Prištinskog korpusa, general-majora Lazarevića. On je tada poslao kurira da donese izjave vojnika koji su bili sa Dejanom. U tim izjavama je pisalo da je Dejan 16. aprila prilikom borbi VJ sa pripadnicima OVK, na poziciji Maja Glava, u reonu karaule Košare, ranjen u butnu kost. Sa njim su bila još tri vojnika – Acić Zlatko koji je isto bio ranjen, vojnik Bošnjaković i Zorkić. Još jedan vojnik je tada poginuo nedaleko od njih - Kostić Dejan, on je ostao na bojnopolju. Vojnici Bošnjaković i Zorkić su na čebadima uspeli da izvuku Dejana, dok je Acić Zlatko sam puzao, 500 m na teritoriju iza graničnog kamena, u Srbiju. Tada su zamaskirali Dejana, koji je od njih, pošto im je bio pretpostavljeni, izričito zahtevao da njega i Acić Zlatka ostave, a oni da idu i beže. Odatle su oni, ne znajući gde idu, izbili na karaulu Morina, oko 30 km odatle. O Acić Zlatku se i dalje ništa ne zna. Pukovnik Sredojević mi je rekao da je Dejan pronađen na 500 m od granice. U oktobru 1999. godine pozvali su me iz komande Niš da idem na prepoznavanje na VMA, institut za vojnu medicinu i patologiju. Tada je bila i porodica Kostić Dejana, i Acić Zlatka i Mijatović Zorana. Pukovnik Zoran Stanković je bio prisutan. Prvo su pokazali fotografije, onda smo sišli u patologiju na prepoznavanje tela. Ja sam tada rekao da je Dejan imao dugačke čarape. Skinuli su mu čizme da pogledaju. Telo je bilo samo od kukova nadole, bez gornjeg dela i bez glave. Iz džepa su izvadili Diklofenak, isečenu tablu za koju znam da je Dejan kupio u apoteci pre nego što je otišao i poneo sa sobom. Kada smo izašli odatle počeo je razgovor sa Stankovićem. Pitali smo gde je nađeno tih pet tela. Stanković je rekao sa naše strane, dok je pukovnik Sekulić tvrdio da je Dejanovo telo ostalo na teritoriji Albanije. Tada je Stanković prekinuo svaki dalji razgovor i rekao da idemo na DNK analizu. U oktobru 2003. su nas zvali i rekli da je putem DNK analize ustanovljeno da je u pitanju Dejan, i da je sahranjen na Lešću. Na ekshumaciju smo otišli 10. oktobra 2003. godine. Dan kasnije smo ga sahranili."²⁹⁷

23.3.Telo S201/99 pronađeno je 1999. godine u mestu Košare/ Koshare. Ekshumacija je obavljena na groblju Lešće 10. oktobra 2003. godine, a obdukcija na VMA u Beogradu.²⁹⁸ DNK metodom je utvrđeno da je u pitanju telo **Slavka (Tiosav) Krunića**, rođenog 05. decembra 1978. godine u Čačku. Slavko je poginuo 6. maja 1999. godine na karauli Košare/ Koshare, gde se nalazio na odsluženju vojnog roka u Vojski Jugoslavije. O njegovom nestanku svedok FHP-a, Lj.K je izjavila:

²⁹⁶ Izjava svedoka M.I, FHP, dokumentacija.

²⁹⁷ Izjava svedoka S.M, 22. oktobar 2005. godine. FHP dokumentacija.

²⁹⁸ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM, KCKiM.

Moj sin Slavko bio je na redovnom odsluženju vojske u Prištinskom korpusu, 125 brigada, vojna pošta 7238/5 Đakovica. 31. maja 1999. iz Vojnog odseka Gornji Milanovac su nam javili da je Slavko poginuo 6. maja 1999. godine za vreme borbi u reonu karaule Košare. Rekli su nam da telo nisu uspeli da izvuku jer je vojska morala da se povuče. U julu mesecu pojavljuje se čovek koji je tvrdio da je Slavko živ i da je u logoru. Navodno je bio u logoru u Tropoji u Albaniji. 20. oktobra 1999. pozvali su me putem telegrama da dođem u VMA. Bilo je nas petnaest porodica vojnika. Rekli su nam da je vojska preuzela pet tela vojnika nađenih kod Maja Glave blizu karaule Košare. Tom prilikom su prikazali fotografije koje je napravio KFOR na licu mesta, gde su ih nalazili. Onda smo sišli na Patologiju da pogledamo lične stvari. Tom prilikom su neke porodice prepoznale neke lične stvari. Mi nismo. Doktor Stanković je bio prisutan. Rekao nam je da ne mogu da rade DNK analizu jer nemaju stručni tim za to. U septembru 2003. godine javljeno nam je da je urađena DNK analiza, i da je Slavkovo telo na groblju Lešće. Čekali smo 25 dana na ekshumaciju koja je bila 10. oktobra 2003, bili smo prisutni muž i ja. Tri vojnika su ekshumirana tada. Jedan je bio Dejan Mitić, a drugi, ne sećam se imena, iz Leposavića. Za mog Slavka su tog dana doneli njegovu glavu u kutiji pravo sa Merdara. Koordinacioni centar je bio prisutan. Ne znam zašto su nam to priredili, da prisustvujemo tome, lutali smo po groblju, niko nas nije sačekao, zašto nisu sve spakovali pa nas onda zvali. Tada su nam rekli da je Slavko nađen u julu 1999. godine od strane KFOR-a. Naknadno smo čuli da su tog dana, 6. maja 1999. nastradali i Saša Komatović i Vladan Stanojević.²⁹⁹

23.4.Telo S199/99 ekshumirano je na groblju Lešće u Beogradu 23. decembra 2003. godine, dok je obdukcija rađena na VMA.³⁰⁰ Identifikacija je obavljena DNK metodom i tom prilikom je utvrđeno da je u pitanju **Momčilo (Rakić) Pumpalović**, koji je nestao u noći između 27. i 28. juna 1999. godine iz stana svoje kćerke u Istoku, koji je ostao da čuva dok je njegova supruga Sretenka, koja je ostala u njihovom stanu odvedena odatle 30. juna 1999. godine. U svojoj izjavi FHP-u, okolnosti nestanka bračnog para Pumpalović objasnila je njihova kćerka N.O.:

Prvog jula 1999. godine čula sam od Šandora (Mađara koji je živeo i radio u Istoku) koji se tog dana vratio iz Istoka da su njega mučili pripadnici OVK-a, otimali mu stvari iz kuće, tukli...Muhamet Zekaj iz Mojstira mu je rekao da mora hitno da napusti Istok jer će ga ubiti, a da ga on više ne može čuvati. Rekao mu je i «Idi da ne prođeš kao Momo Pumpalović!». Onda ga je odvezao svojim kolima do mesta gde je Momčilo ležao ubijen. Bio je ubijen dan ili dva dana ranije. Šandor je molio Muhameta Zekaja da ga bar sahrane ali on mu je rekao da nemaju vremena. Moj otac je ležao na pijaci kod poligona auto kuće u blizini džamije. Na sebi je imao odelo žućkasto – braon boje koje se presijavalo. Prolazeći pored kuće u kojoj je Momčilo Pumpalović živeo sa svojom suprugom Sretenkom, Šandor je upitao Muhameta: “A šta je sa Momovom ženom?”. Muhamet Zekaj mu je odgovorio: “I ona je likvidirana”. Nakon toga, Muhamet je prebacio Šandora do Rožaja.” Posle desetak dana od kada sam čula tu PRI, iz Beograda smo krenuli put Istoka ja, moj suprug Vladan, moji stričevi, Slobodan i Samoilo, moj ujak Ljubo i brat Velibor Đurić (sin Petra Đurića koji je po pričama takođe bio ubijen). U razgovoru sa pripadnicima španskog KFOR-a saznali smo da su se u Istoku dešavale strašne stvari. Čuli smo za spaljenu kuću Stanoja Ljušića kao i za ljude koji su u njoj boravili. Za svoje roditelje

²⁹⁹ Izjava svedoka Lj.K, 20. oktobar 2005. godine. FHP, dokumentacija.

³⁰⁰ Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM, KCKiM

nisam saznala ništa osim da svako ubistvo koje se dešavalo dolaskom KFOR-a ima svoj dosije i fotografije ali da se ti dokazi ne smeju i ne mogu pokazivati članovima porodica. Jula 2000. godine, šestoro članova porodica krenulo je ponovo za Istok. Moj suprug nije mogao sa nama do Istoka već je ostao u Kosovskoj Mitrovici i sačekao mene da se vratim. Tu je upoznao prevodioca Mileta koji je 1999. godine bio u Istoku. U njihovom razgovoru Mile je videvši slike mojih roditelja rekao: "Ovog čoveka sam sahranio sa španskom legijom", i opisao mesto gde su tatu videli mrtvog (kod džamije). Mesto gde je tata ležao ubijen poklopilo se sa mestom koje je naveo Mađar Šandora. Mile je još dodao da je moj otac sahranjen na starom Istočkom groblju. Slika majke mu je nepoznata i još je dodao: "U blizini potoka koji protiče ispod džamije i pijace pronašli smo telo punije žene koje je zbog uticaja vode bilodeformisano." Komandant OVK-a Naser Shatri je po pričama glavni i odgovorni za ubistva Srba iz Istoka kao i za njihova maltretiranja i mučenja. O maltretiranju, ispitivanjima i drugim vidovima zastrašivanja koje su doživljavali svi Srbi iz Istoka i sada već pokojni Šandor može da Vam posvedoči još i Milan Ljušić koji je nekako uspeo živ da se izvuče iz Istoka. Ime koje se provlači kao ubica moga oca je Zhevat Zekaj, sin Qazima Gjekaja iz Mojstira i molim da se ove osobe saslušaju i ispitaju. Po pričama koje sam čula tata je izveden iz stana moje sestre Nataše Šćepanović (ul. Solunskih boraca broj C/5) noću i onda ubijen tri dana pre nego što se mami gubi svaki trag. Priča se još da su ga traktorom vukli po ulicama Istoka i izivljavali se nad njim. Postoji i priča da je Zhevat Zekaj ubio moga oca ispred kuće mojih roditelja."³⁰¹ Porodica je preuzela telo Momčila Pumpalovića 22. decembra 2003. godine.

23.5. Na Lešću je ekshumirano i telo označeno sa S196/99, vojnika Dejana (Duško) Kostića. On je nestao 16. aprila 1999. godine kod karaule Košare/ Koshare, kota Maja glava, uz granicu sa Albanijom zapadno od Đakovice/ Gjakove.³⁰²

24. Nepoznata lokacije ekshumacije

Za dva tela koja su ekshumirana na Kosovu, FHP nije uspeo da dođe do podataka vezanih za mesto ekshumacije, kao i prateće dokumentacije o odbukcijama i uzrocima smrti ovih četvoro žrtava.

Ekshumirana su tela **Fahredina i Hajrule Indrulić, Bošnjaka**. O njihovom nestanku nema podataka u dokumentima MKCK-a. Prema podacima Komisije Saveta Ministara SCG za nestala lica, nestali su 25. jula 1999. godine u Prizrenu. Identifikovani su DNK metodom.

³⁰¹ Izjava svedoka N.O, 24. oktobar 2005. FHP. Baza podataka

³⁰² O nestanku grupe vojnika na koti Maja Glave, u reonu karaule Košare videti izjavu oca Dejana Mitića.

Fond za humanitarno pravo
Istraživanje, dokumentacija i pamćenje

Identitet srpskih, romskih, bošnjačkih i drugih žrtava čija su tela ekshumirana na Kosovu i predata porodicama

Novembar 2005.

Kancelarija za nestala lica i forenzičku medicinu UNMIK-a (UNMIK/OMPF) do oktobra 2005. godine predala je porodicama 143 identifikovana tela nealbanaca ekshumiranih na teritoriji Kosova. Prema podacima Komisije Saveta ministara SCG za nestala lica porodicama je predato 143 identifikovana tela nealbanaca ekshumiranih na Kosovu. Upoređujući obe liste predatih tela, podaci do kojih je došao Fond za humanitarno pravo, do sada je porodicama predato 157 identifikovanih tela nealbanaca ekshumiranih na Kosovu. Tela pet žrtava, ekshumiranih na Kosovu, preneti su u Srbiju. Njihova tela su sahranjena na groblju Lešće u Beogradu, odakle su ponovo ekshumirana i predata porodicama. Tela dve žrtve su pronađena i ekshumirana na teritoriji opštine Bujanovac, Republika Srbija. Nakon identifikacije, njihova tela su predata porodicama.

1. Bujanovac

1. **Zoran (Stojče) Tomić**, rođen 1970. godine u selu Lopardince, opština Bujanovac, Republika Srbija, poslednji put viđen 12. avgusta 2000. godine u selu Odanovce/ Hodanofc, opština Kosovska Kamenica/Kamenice, MKCK br.BLG-803893-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Identifikaciju DNK analizom obavila Međunarodna komisija za nestale osobe (ICMP). Telo predato porodici 24. avgusta 2004.
2. **Goran (Aleksandar) Stanković**, rođen 1981. godine u Gnjilanu/ Gjilan, poslednji put viđen 12. avgusta 2000. godine u selu Odanovce/ Hodanofc, opština Kosovska Kamenica/Kamenice, MKCK br.BLG-803892-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. Telo predato porodici 16. decembra 2004.

2. Dečani

3. **Borislav (Vojin) Pavić**, rođen 1935. godine u Gnjilanu/ Gjilan, poslednji put viđen 27. jula 1999. godine u Gnjilanu/ Gjilan, MKCK br. BLG-800844 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela ZZ 07/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 18. marta 2003.
4. **Đorđe (Nikola) Tošković**, rođen 1924. godine u Peći/ Peje, poslednji put viđen 21. juna 1999. godine u Peći/ Peje, MKCK br.BLG-802698 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka ostataka FSC01/001BP. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao posmrtno ostatke porodici 23. maja 2003.

5. **Sreten (Petar) Lazić**, rođen 1953. godine u Gnjilanu/ Gjilan, poslednji put viđen 3. avgusta 1999. godine u Gnjilanu/ Gjilan, MKCK br.BLG-803827 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela ZZ02/001B. ICMP izvršio identifikaciju DNK-a analizom. UNMIK/OMPF predao telo porodici 22. decembra 2003.

3. Đakovica

6. **Saša (Miroslav) Komatović**, rođen 1972. godine u Kragujevcu, pripadnik Vojske Jugoslavije, poslednji put viđen 6. maja 1999. godine u reonu karaule Košare/ Koshare, opština Đakovica/ Gjakove (izvor: KC KIM). U dokumentima MKCK nema podataka o njegovom nestanku. Telo je identifikovano klasičnom metodom (izvor: Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM, UNID2002/001-1). UNMIK/OMPF predao telo porodici 8. marta 2002.
7. **Vladan (Miodrag) Stanojević**, rođen 1974. godine u Čupriji, pripadnik Vojske Jugoslavije, poslednji put viđen 6. maja 1999. godine u reonu karaule Košare/ Koshare, opština Đakovica/ Gjakove (izvor: KC KIM). U dokumentima MKCK nema podataka o njegovom nestanku. Telo je identifikovano klasičnom metodom. Oznaka tela UNID2002/001-2. (Izvod iz obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM, UNID2002/001-2). UNMIK/OMPF predao telo porodici 8. marta 2002.
8. **Syl (Agim) Aza**, Rom, rođen 1986. godine u selu Janoš/ Janosh, opština Đakovica/ Gjakove, poslednji put viđen 17. juna 1999. godine u selu Ereč/ Hereq, opština Đakovica/ Gjakove, MKCK br.BLG-804068 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela HB02-003BP. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 8. aprila 2003.
9. **Milka (Radovan) Vlahović**, rođena 1933. godine u selu Ratiš/ Ratish, poslednji put viđena 23. aprila 1998. godine u selu Ratiš/ Ratish, opština Dečani/ Decan, MKCK br.YUK-050072 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela R-RE21/005BP. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 28. oktobra 2004.
10. **Zdravko (Krst) Radunović**, rođen 1955. godine u Orahovcu/ Rrahovec, poslednji put viđen 16. jula 1998. godine u selu Dujak/ Dujak, opština Đakovica/ Gjakove, MKCK br.YUK-050013 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela R-RE07/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 28. oktobra 2004.
11. **Staniša (Vladimir) Milenković**, rođen 1953. godine u Orahovcu/ Rrahovec, poslednji put viđen 29. oktobra 1999. godine u Đakovici/ Gjakove, MKCK br.BLG-802683 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela DH01/011BP. Identifikaciju DNK-a analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 18. aprila 2003.
12. **Zvezdan (Ilija) Mojsić**, rođen 1973. godine u Prizrenu/ Prizren, poslednji put viđen 29. oktobra 1999. godine u Đakovici/ Gjakove, MKCK br.BLG-802684 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela DH01-008BP. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 12. marta 2004. godine.

13. **Negovan (Vojislav) Dedić**, rođen 1967. godine u Prizrenu/ Prizren, poslednji put viđen 29. oktobra 1999. godine u Đakovici/ Gjakove, MKCK br.BLG-802372 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela DH01/012BP Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 23. aprila 2004.
14. **Spasoje (Savić) Peković**, rođen 1941. godine u selu Masline, opština Podgorica, poslednji put viđen 9. juna 1999. godine između sela Racaj/ Rracaj - Šeremet/ Sheremet, opština Đakovica/ Gjakove, MKCK br.BLG-802836 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela HA01/001B. UNMIK/OMPF predao telo porodici 25. juna 2004.
15. **Rade (Aleksandar) Popadić**, rođen 1956. godine u Šapcu, poslednji put viđen 24. maja 1998. godine u selu Babaloć/ Baballoc, opština Dečani/ Dečan, MKCK br.YUK-050085-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela R-RE19-001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 25. marta 2005. godine.
16. **Branislav (Bogomir) Grujić**, rođen 1936. godine u selu Petrić/ Poterq, opština Klina/ Kline, poslednji put viđen 18. juna 1999. godine u Peći/ Peje, MKCK br.BLG-800700-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela KX01-001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 2. aprila 2005. godine.

4. Brekovac, Đakovica

17. **Milan (Radovan) Staletović**, rođen 1926. godine u selu Sevce/ Sefce, opština Štrpce/ Shterpce, poslednji put viđen u noći 26/27. juna 1999 u Đakovici/Gjakove (izvor: FHP, izjava svedoka) ili 24. jula 1999. godine u Đakovici/Gjakove (KC KIM). U dokumentima MKCK nema podataka o njegovom nestanku. Oznaka tela FSA11/001B. Identifikaciju DNK-a analizom uradio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 23. maja 2003.
18. **Marica (Nikola) Staletović**, rođena 1931. godine u selu Korenica/ Korenice, opština Đakovica/ Gjakove, poslednji put viđena u noći 26/27. juna 1999 (izvor FHP, izjava svedoka) ili 24. jula 1999. godine (KC KIM) u Đakovici/ Gjakove. U dokumentima MKCK nema podataka o njegovom nestanku. Oznaka tela FSA10/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 23. maja 2003.
19. **Đordije (Vlado) Kuzmanović**, rođen 1957. godine u Đakovici/ Gjakove, poslednji put viđen 21. juna 1999. godine u Đakovici/ Gjakove, MKCK br.BLG-800679, (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela FSA29/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 23. maja 2003.
20. **Miloš (Veljo) Stojanović**, rođen 1926. godine u selu Trešnjevo, opština Đakovica/ Gjakove, poslednji put viđen 12. juna 1999. godine u Đakovici/ Gjakove, MKCK br.BLG-802488 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela FSA13/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 6. juna 2003.

21. **Desanka (Momčilo) Ilić-Nišavić**, rođena 1945. godine u Peći/ Peje, poslednji put viđena 1. jula 1999. godine u Đakovici/ Gjakove, MKCK br.BLG-803535 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela FSA08/001B. Telo je identifikovano klasičnom metodom. UNMIK/OMPF predao telo porodici 6. juna 2003.
22. **Dragica (Nikola) Biberdžić**, rođena 1926. godine u selu Vranjska, opština Bileća, Bosna i Hercegovina, poslednji put viđena 15. juna 1999. godine u selu Ćerim/ Qerim, opština Đakovica/ Gjakove, MKCK br.BLG-802866 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela FSA22/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 14. juna 2003.
23. **Milorad (Luka) Jovanović**, rođen 1932. godine u Đakovici/ Gjakove, poslednji put viđen 21. juna 1999. godine u Đakovici/ Gjakove, MKCK br.BLG-802949 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela FSA01/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 27. juna 2003.
24. **Momčilo (Vuko) Milić**, rođen 1950. godine u Đakovici/ Gjakove, poslednji put viđen 24. juna 1999. godine u selu Piskote/ Piskote, opština Đakovica/ Gjakove, MKCK br.BLG-802953 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela FSA24/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 5. marta 2004.
25. **Milica (Nedeljko) Vekić**, rođena 1940. godine u selu Šljivovica, opština Čajetina, poslednji put viđena 1. jula 1999. godine u Đakovici/ Gjakove, MKCK br.BLG-803405 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela FMU02/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 8. oktobra 2004.
26. **Gani (Ibiš) Hajrizaj/ Gani (Ibish) Hajrizaj**, Rom, rođen 1956. godine u selu Maznik/ Maznik, opština Dečani/ Dečan, poslednji put viđen u junu 1999. godine u Đakovici/ Gjakove, MKCK br.BLG-803386-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela FSA02/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 2. juna 2005. godine.
27. **Dragica (Vladimir) Stevanović**, rođena 1936. godine u selu Rakitnica/ Rakinice, opština Srbica/ Skenderaj, poslednji put viđena 14. juna 1999. godine u Jošanici/ Jashanice, opština Klina/ Kline, MKCK br.BLG-803214-02 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela FSA07-001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 2. avgusta 2005.

5. Glogovac

28. **Aleksandar (Stevan) Simović**, rođen 1968. godine u Prizrenu, poslednji put viđen 21. avgusta 1999. godine u Prištini/ Prishtine, MKCK br.BLG-802540 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Prema podacima KC KIM telo je ekshumirano u Glogovcu/Gillogoc 2001. godine, iz grobnog mesta obeleženog NN 663-2001. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 15. novembra 2002. godine (izvor: KC KiM) ili 18. novembra 2002. (izvor:UNMIK/OMPF).
29. **Ratomir (Stojan) Miljković**, rođen 1941. godine u selu Pantina/ Pantine, opština Vučitrn/ Vushtrri, poslednji put viđen 26. juna 1998. godine u selu Pantina/ Pantine, opština Vučitrn/ Vushtrri, MKCK br.YUK-050057 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela FFA01/001BP. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 13. aprila 2003. (izvor: KC KiM) ili 20. aprila 2003. (izvor:UNMIK/OMPF).
30. **Nuradin (Ramadan) Krasnići/ Nuradin (Ramadan) Krasnici, Rom**, rođen 1922. godine u selu Doševac/ Dashefc, opština Srbica/ Skenderaj, poslednji put viđen 20. juna 1999. godine u selu Doševac/ Dashefc, opština Srbica/ Skenderaj, MKCK br.BLG-802863-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela FDG58-001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 22. jula 2005.

6. Gnjilane

31. **Dušan (Stanoje) Cvetković**, rođen 1933. godine u selu Vrbica/ Verbice, opština Gnjilane/ Gjilan, ubijen u junu 1999. godine, telo je nestalo (izvor: KC KIM). Oznaka tela CCIU02/073B. Telo je identifikovano klasičnom metodom. UNMIK/OMPF predao telo porodici 27. juna 2003.
32. **Džemo (Tefik) Zulji**, Bošnjak, rođen 1953. godine u selu Nebregoste, opština Prizren/ Prizren, pripadnik MUP Srbije, poslednji put viđen 14. jula 1999. godine u Gnjilanu/ Gjilan, MKCK br.BLG-802766 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela UNID 2002/109-1. UNMIK/OMPF predao telo porodici 24. oktobra 2003.
33. **Vitomir (Todor) Ristić**, rođen 1961. godine u selu Donje Korminjane/ Korminjane, opština Kosovska Kamenica/ Kamenice, poslednji put viđen 29. jula 1999. godine u Gnjilanu/ Gjilan, MKCK br.BLG-803290-02 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela ZZ05-001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 30. aprila 2004.
34. **Siniša (Branko) Simonović**, rođen 1950. godine u Gnjilanu/ Gjilan, poslednji put viđen 10. jula 1999. godine u Gnjilanu/ Gjilan, MKCK br.BLG-800709/ BLG-800709-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001/ februar 2004). Oznaka tela ZZ04/001B. UNMIK/OMPF predao telo porodici 17. septembra 2004.

35. **Zorica (Stamen) Mladenović**, rođena 1931. godine u selu Danjino Selo, poslednji put viđena 30. juna 1999. godine u selu Novo Selo/ Novoselle, opština Vitina/ Viti, MKCK br.BLG-804146-02 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela ZZ06-002BP. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 22. septembra 2005.
36. **Stojanče (Milan) Mladenović**, rođen 1932. godine u selu Danjino Selo, poslednji put viđen 30. juna 1999. godine u selu Novo Selo/ Novoselle, opština Vitina/ Viti, MKCK br.BLG-804146-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela ZZ06-007BP. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 22. septembra 2005.

7. Istok

37. **Petar (Spasoje) Đurić**, rođen 1930. godine u Istoku/ Istog. U dokumentima MKCK nema podataka o njegovom nestanku. Oznaka tela UNID 2002/145/04. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 18. septembra 2003.
38. **Vukoje (Petko) Mihajlović**, rođen 1962. godine u selu Koš/ Kosh, opština Istok/ Istog, poslednji put viđen u martu 1999. godine u selu Koš/ Kosh, opština Istok/ Istog, MKCK br.BLG-804203 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela FLM01-002B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 15. jula 2004.
39. **Vidosava (/)Mihajlović**, rođena 1936. godine u selu Koš/ Kosh, opština Istok/ Istog, poslednji put viđena u martu 1999. godine u selu Koš/ Kosh, opština Istok/Istog, MKCK br.BLG-804203 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela FLM01-001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 15. jula 2004.
40. **Miloš (Dragutin) Vujisić**, rođen 1942. godine u Mojkovcu, poslednji put viđen 15. jula 1999. godine u selu Crkolezu/ Cerkoz, opština Istok/ Istog, MKCK br.BLG-802350 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela HK01-001BP. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 16. jula 2004.
41. **Radonja (Janićije) Stojković**, rođen 1936. godine. U dokumentima MKCK nema podataka o njegovom nestanku. Ubijen 19. juna 1999. godine u selu Žaç/ Zallq, opština Istok/ Istog. Oznaka tela SHD01-001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 13. maja 2005.

8. Kosovska Kamenica

42. **Dragan (Živko) Tomić**, rođen 1975. godine u Gnjilanu/ Gjilan, poslednji put viđen 4. septembra 1999. godine u selu Ranilug/ Ranillug, opština Kosovska Kamenica/ Kamenice, MKCK br.BLG-805028-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela FLT01/ 001B. UNMIK/OMPF predao telo porodici 14. decembra 2004.

43. **Zoran (Đorđe) Zdravković**, rođen 1964. godine u selu Glogovce/ Gllogoc, opština Kosovska Kamenica/ Kamenice, poslednji put viđen 4. septembra 1999. godine u selu Glogovce/ Gllogoc, opština Kosovska Kamenica/ Kamenice, MKCK br.BLG-805027-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela SKD02-001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 17. marta 2005.
44. **Đorđe (Živko) Zdravković**, rođen 1943. godine u selu Glogovce/ Gllogoc, opština Kosovska Kamenica/ Kamenice, poslednji put viđen 4. septembra 1999. godine u selu Glogovce/ Gllogoc, opština Kosovska Kamenica/ Kamenice, MKCK br.BLG-805026-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela SKD01-001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 17. marta 2005.

9. Kosovska Mitrovica

45. **Radojko Miletić** (nepoznato ime oca) rođen 1927. godine. Prema podacima UNMIK/OMPF, poslednji put viđen 30. septembra 1999. godine u Leposaviću/ Leposaviq (izvor: Lista predatih tela od 2000. do marta 2004, UNMIK/OMPF). U dokumentima MKCK nema podataka o njegovom nestanku. Oznaka tela UNID2001-0490. Telo je identifikovano klasičnom metodom. UNMIK/OMPF predao telo porodici 1. aprila 2002.
46. **Srdan (Čedomir) Stojković**, rođen 1968. godine u selu Mušutište/ Mushtishte, opština Suva Reka/ Suhareke, poslednji put viđen 16. avgusta 1999. godine u Kosovskoj Mitrovici/ Mitrovica, MKCK br.BLG-803972 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela FHK09/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 22. decembra 2003.
47. **Dejan (Živorad) Stanojević**, rođen 1975. godine u selu Priluzhe/ Prilluzhe, opština Vučitrn/ Vushtrri, poslednji put viđen 28. avgusta 1999. godine u selu Priluzhe/ Prilluzhe, opština Vučitrn/ Vushtrri, MKCK br.BLG-803834-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela FHK02-001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 13. aprila 2005.

10. Mališevo

48. **Radovan (Petar) Staletić**, rođen 1928. godine u selu Mlečane/ Mleqan, opština Klina/ Kline, poslednji put viđen 26. maja 1998. godine u selu Mlečane/ Mleqan, opština Klina/ Kline, MKCK br.YUK-050049-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela TBE06-016B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 21. septembra 2005.
49. **Stamen (Tase) Genov**, rođen 1974. godine u selu Gornjoj Ljubati, opština Bosilegrad, poslednji put viđen 29. juna 1998. godine u selu Crnoljevo/ Carraleve, opština Štimlje/ Shtime, MKCK br.YUK-050067-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela TBE05-015B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 22. septembra 2005.

11. Orahovac

50. **Milorad (Petko) Stojanović**, rođen 1923. godine u selu Živinjane/ Vermice, opština Prizren/ Prizren, poslednji put viđen 16. jula 1999. godine u Prizrenu/ Prizren, MKCK br.BLG-802358 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela FZN04/001B. Telo identifikovano kombinacijom klasične i DNK metode. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 5. marta 2003.
51. **Živka (Ljuba) Stojanović**, rođena u selu Sredska/ Sredske, opština Prizren/ Prizren, poslednji put viđena 16. jula 1999. godine u Prizrenu/ Prizren, MKCK br.BLG-802358 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela FZN05/001B. Telo identifikovano klasičnom metodom. UNMIK/OMPF predao telo porodici 5. marta 2003.
52. **Mladan (Stajko) Mavrić**, rođen 1964. godine u selu Velika Hoča/ Hoce e Madhe, opština Orahovac/ Rrahovec, poslednji put viđen 12. oktobra 1999. godine u Orahovcu/ Rrahovec, MKCK br.BLG-802744 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela 2002/JC 1440 br.709 – FAT 01/001. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 29. novembra (izvor: UNMIK/OMPF Lista predatih tela od 2000. do marta 2004) ili 30. novembra 2003. (izvor: Izvod iz Obdukcionog zapisnika, KC KIM)
53. **Stojan (Milorad) Stanković**, rođen 1949. godine u selu Belačevac/ Bardhi, opština Kosovo Polje/ Fushe Kosove, poslednji put viđen 17. maja 1999. godine u Prištini/ Prishtine, MKCK br.BLG-800724-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela NN729Body3A. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 8. februara 2005.
54. **Brankica (Stojan) Stanković**, rođena 1974. godine u Prištini/ Prishtine, poslednji put viđena 17. maja 1999. godine u Prištini/ Prishtine, MKCK br.BLG-800724-02 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela NN729Body3B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 8. februara 2005.
55. **Stanoje (Đuro) Stevanović**, rođen 1930. godine u selu Jastrebac, poslednji put viđen 14. juna 1999. godine u selu Jošanica/ Jashanice, opština Kline/ Kline, MKCK br.BLG-803214-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela FMN01/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 2. avgusta 2005.

12. Peć

56. **Radota (Vuksan) Gojković**, rođen 1929. godine u selu Velika, opština Plav, poslednji put viđen u julu 1999. godine u Peći/ Peje, MKCK br.BLG-802412 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela UNID2002–107–3. Telo je identifikovano kombinacijom klasične i DNK analize, koju je obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 22. januara 2003 (izvor: Izvod iz Obdukcionog zapisnika, KC KIM) ili 19. februara 2003 (izvor: UNMIK/OMPF Lista predatih tela od 2000. do marta 2004).

57. **Petar (Mihajlo) Lazović**, rođen 1941. godine u Peći/ Peje, poslednji put viđen 28. juna 1999. godine u Peći/ Peje, MKCK br.BLG-804093 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela KW04/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 23. maja 2003.
58. **Nebojša (Radomir) Janković**, rođen je 1962. godine u Peći/ Peje, poslednji put viđen u oktobru 1999. godine u Peći/ Peji, MKCK br.BLG-800702 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela FWA01/002B. Telo identifikovano klasičnom metodom. UNMIK/OMPF predao telo porodici 13. avgusta 2003.
59. **Radosav (Milivoje) Marković**, rođen 1939. godine u selu Turjak/ Turjake, opština Peć/ Peje. Ne postoje podaci u evidenciji MKCK. Oznaka FWA 001/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 13. avgusta 2003.
60. **Aleksandar (Gavrilo) Jašović**, rođen 1936. godine u selu Siga/ Sige, opština Peć/ Peje, poslednji put viđen 18. juna 1999. godine u Peći/ Peje, MKCK br.BLG-801262 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela TK01/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 13. avgusta 2003.
61. **Nedžad (Zeno) Hajdarpašić**, Bošnjak, rođen 1971. godine u selu Vitimirica/ Vitimirice, opština Peć/ Peje, poslednji put viđen 16. juna 1999. godine u selu Jablanica/ Jabllanice, opština Peć/ Peje, MKCK br.BLG-803598 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela FTA01/002B. Telo je identifikovano kombinacijom klasične i DNK metode. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 20. septembra 2003.
62. **Safet (Fehim) Šabović**, Bošnjak, rođen 1963. godine u selu Vitimirica/ Vitimirice, opština Peć/ Peje, poslednji put viđen 16. juna 1999. godine u Jablanici/ Jabllanice, opština Peć/ Peje, MKCK br.BLG-800670 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela FTA01/001B. Telo je identifikovano kombinacijom klasične i DNK metode, koju je obavio ICPM. UNMIK/OMPF predao telo porodici 15. decembra 2003.

13. Dragodan, Priština

63. **Kristina Rašković**. Prema podacima UNMIK/OMPF-a telo je ekshumirano na Dragodanu u Prištini/Prishtine, u toku 2000. (izvor: UNMIK/OMPF Lista predatih tela od 2000. do marta 2004). Oznaka tela JA042/015B. Telo je identifikovano klasičnom metodom. UNMIK predao telo porodici 11. decembra 2000.
64. **Rama (Miljazim) Muljići/ Rama (Milazim) Muliqi**, Albanac, rođen 1963. godine u selu Gornje Obrinje/ Obri e Eperme, opština Podujevo/ Podujeve, poslednji put viđen 7. jula 1999. godine u Prištini/ Prishtine, MKCK br.BLG-803017 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, maj 2000). Telo je identifikovano klasičnom metodom. UNMIK predao telo porodici 29. oktobra 2000.

65. **Petrija (Rade) Piljević**, rođena 1942. godine u selu Trpeza/ Terpeze, opština Podujevo/ Podujeve, poslednji put viđena 28. juna 1999. godine u Prištini/ Prishtine, MKCK br.BLG-800674 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela JA 042/038B. Telo je identifikovano klasičnom metodom. UNMIK/OMPF predao telo porodici 15. avgusta 2001.
66. **Gafur (Envera) Fazliju**, Rom, rođen 1976. godine u Prištini/ Prishtine, poslednji put viđen 3. jul 1999. godine u Prištini/ Prishtine, MKCK br.BLG-801591 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela JA042/13. Telo je identifikovano klasičnom metodom. UNMIK/OMPF predao telo porodici 1. novembra 2001.
67. **Avdija (Kurte) Čelić**, Rom, rođen 1947. godine u selu Preoce/ Peroc, opština Priština/ Prishtine, poslednji put viđen 3. jula 1999. godine u Prištini/ Prishtine, MKCK br.BLG-803344 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela JA042/16. Telo je identifikovano klasičnom metodom. UNMIK predao telo porodici 1. novembra 2001.
68. **Milka (Vukota) Đilas**, rođena 1937. godine u Prištini/ Prishtine. Prema podacima KC KIM, Milka Đilas je umrla 30. juna 1999. godine prirodnom smrću na Internoj klinici u Prištini/Prishtine i kao NN osoba sahranjena na pravoslavnom groblju u Prištini/Prishtine. Oznaka tela JA032/009. Telo je identifikovano klasičnom metodom. UNMIK/OMPF predao telo porodici 29. jula 2002.
69. **Gordana (Nikola) Đurić**, Romkinja, rođena 1958. godine u selu Draginje, opština Šabac. U dokumentima MKCK nema podataka o njenom nestanku. Oznaka tela JA041/021B. Telo je identifikovano klasičnom metodom. UNMIK je predao telo porodici 11. jula 2002. (izvor: UNMIK/OMPF Lista predatih tela od 2000. do septembra 2005) ili 30. jula 2002. (izvor: Izvod iz obdukcionog zapisnika, KC KiM)
70. **Rade (Nikola) Budimir**, rođen 1940. godine u selu Nedakovac/ Nedakofc, opština Vučitrn/ Vushtrri, poslednji put viđen 1. avgusta 1999. godine u Pristini/ Prishtine, MKCK br.BLG-802184 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela JA041/008B. Telo je identifikovano kombinacijom klasične i DNK metode, koju je sproveo ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 13. septembra 2002.
71. **Vojislav (Vukoje) Timotijević**, rođen 1930. godine u selu Cernica/ Cernice, opština Gnjilane/ Gjilan, poslednji put viđen 13. jula 1999. godine u Prištini/ Prishtine, MKCK br.BLG-802153 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela JA042/003B. Telo je identifikovano klasičnom metodom. UNMIK/OMPF predao telo porodici 18. septembra 2002.
72. **Arif (Braum) Rama**, Rom, rođen 1977. godine u selu Babin Most/ Babimoc, opština Obilić/ Obiliq. U dokumentima MKCK nema podataka o njenom nestanku. Oznaka tela JA041/016B. Telo identifikovano klasičnom metodom. UNMIK/OMPF predao telo porodici 7. oktobra 2002.
73. **Šefkije (Ljame) Rama**, Romkinja, rođena 1941. godine u selu Plemetina/ Plemetine, opština Obilić/ Obiliq. U dokumentima MKCK nema podataka o njenom nestanku. Oznaka tela JA041/019B. Telo identifikovano klasičnom metodom. UNMIK/OMPF predao telo porodici 7. oktobra 2002.

74. **Adem (Sadri) Rama**, Rom, rođen 1977. godine u selu Molić/ Molliq, opština Đakovica/ Gjakove. Po podacima MKCK, poslednji put viđen 27. aprila 1999. godine u selu Meja/ Meje, opština Đakovica/ Gjakove, MKCK br.BLG-801795 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Prema podacima KC KiM i UNMIK-a Adem Rama je nestao 1. oktobra 1999. godine u Obiliću/ Obiliq (izvor: Izvod iz obdukcionog zapisnika nestalih lica na KiM, KC 39/2002 i UNMIK/OMPF Lista predatih tela od 2000. do marta 2004). Oznaka tela JA041/030B. Telo je identifikovano klasičnom metodom. UNMIK/OMPF predao telo porodici 7. oktobra 2002.
75. **Dimitrije (Milan) Šabić**, rođen 1937. godine u Uroševcu/ Ferizaj, poslednji put viđen 16. jula 1999. godine u Prištini/ Prishtine, MKCK br.BLG-800701 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela JA041/11B. Telo je identifikovano kombinacijom klasične i DNK analize, koju je obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 11. oktobra 2002.
76. **Velimir (Sreten) Radojković**, rođen 1947. godine u selu Trnjane, opština Niš, poslednji put viđen 16. jula 1999. godine na graničnom prelazu Đeneral Janković/ Hani I Elezit, MKCK br.BLG-800721 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela LEP01/001B. Telo je identifikovano kombinacijom klasične i DNK analize, koju je izvršio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 4. novembra 2002.
77. **Isljam (Isljam) Kadriu/ Islam (Islam) Kadriu**, Rom, rođen 1977. godine u selu Đurkovce/ Gjurkoc, opština Štimlje/ Shtime, poslednji put viđen 30. avgusta 1999. godine u selu Đurkovce/ Gjurkoc, opština Štimlje/ Shtime, MKCK br. BLG-802452 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela JA041/015B. Telo je identifikovano klasičnom metodom. UNMIK/OMPF predao telo porodici 12. novembra 2002.
78. **Ljubiša (Trajana) Pirić**, rođen 1973. godine u selu Vrbovac/ Urbode, opština Vitina/ Viti, poslednji put viđen 8. jula 1999. godine u Gnjilanu/ Gjilan, MKCK br. BLG-802609 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela JA III/2/1. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 2. decembra 2002. (izvor: KC 3/2001) ili 7. decembra 2002. godine (izvor: UNMIK/OMPF Lista predatih tela od 2000. do marta 2004).
79. **Đorđe (Nikola) Cvijanović**, rođen 1942. godine u selu Obiliću/ Kopiliq, opština Obilić/ Obiliq, poslednji put viđen 6. oktobra 1999. godine u Prištini/ Prishtine, MKCK br. BLG-802352 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela JA041/013B. Telo je identifikovano kombinacijom klasične i DNK analize, koju je sproveo ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 10. januara 2003.
80. **Miodrag (Milivoje) Mašulović**, rođen 1961. godine u Prištini/ Prishtine, poslednji put viđen 12. juna 1999. godine u Prištini/ Prishtine, MKCK br. BLG-800651 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela UNID2000-0124. Telo je identifikovano kombinacijom klasične i DNK analize, koju je obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 10. januara 2003.

81. **Vojislav (Novica) Antović**, rođen 1958. godine u Kosovskoj Mitrovici/ Mitrovica, opština Kosovska Mitrovica/ Mitrovica, poslednji put viđen 23. decembra 1999. godine u Zvečanu/ Zvecan, MKCK br. BLG-803908 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela JA042/047. Telo je identifikovano kombinacijom klasične i DNK analize, koju je obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 31. januara 2003.
82. **Mirko (Stanojko) Jović**, rođen 1958. godine u selu Stanjce, opština Vranje, poslednji put viđen 12. jula 1999. godine u Gnjilanu/ Gjilan, MKCK br. BLG-802396 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela JA041/52B. UNMIK/OMPF predao telo porodici 18. marta 2003. godine.
83. **Dragoljub (Vojislav) Vasić**, rođen 1932. godine u Prištini/ Prishtine, poslednji put viđen 17. jula 1999. godine u Prištini/ Prishtine, MKCK br. BLG-800726 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela JA042/023B. Identifikaciju DNK analizom obavio je ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 11. aprila 2003.
84. **Ivan (Momčilo) Čelić**, rođen 1959. godine u Prištini/ Prishtine, poslednji put viđen 14. juna 1999. godine u Prištini/ Prishtine, MKCK br. BLG-803328 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela JA032/018B. Identifikaciju DNK analizom obavio je ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 18. aprila 2003.
85. **Vlajko (Đorđe) Antić**, rođen 1940. godine u selu Požaranje/ Pozharan, opština Kosovska Vitina/ Viti. U dokumentima MKCK nema podataka o njegovom nestanku. Oznaka tela JA041/003B. Telo je identifikovano kombinacijom klasične i DNK analize, koju je obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 23. maja 2003.
86. **Velimir (Petar) Ivić**, rođen 1927. godine u Prištini/ Prishtine, poslednji put viđen 7. jula 1999. godine u Prištini/ Prishtine, MKCK br. BLG-804088 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela JA042/031B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 23. maja 2003.
87. **Dragan (Radomir) Stojković**, rođen 1951. godine u Prizrenu/ Prizren, poslednji put viđen 28. avgusta 1999. godine u Prištini/ Prishtine, MKCK br. BLG-802806 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela JA041/33B. Telo je identifikovano kombinacijom klasične i DNK analize, koju je obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 13. avgusta 2003.
88. **Milovan (Marko) Vukmirović**, rođen 1946. godine u selu Grace/ Grace, opština Vučitrn/ Vushtrri, poslednji put viđen 9. oktobra 1999. godine u selu Stanovce/ Stanofc, opština Vučitrn/ Vushtrri, MKCK br. BLG-802319 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). UNMIK/OMPF predao telo porodici 15. marta 2004.
89. **Aleksandar (Dimitrije) Milenković**, rođen 1984. godine u Lipljanu/ Lipjan, poslednji put viđen 16. juna 1999. godine u selu Mazgit/ Mazgit, opština Obilić/ Obiliq, MKCK br. BLG-804400-02 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela JA-042/35/005. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 25. juna 2004. godine.

90. **Dimitrije (Jovan) Milenković**, rođen 1951. godine u Lipljanu/ Lipjan, poslednji put viđen 16. juna 1999. godine u selu Mazgit/ Mazgit, opština Obilić/ Obiliq, MKCK br.BLG-804400-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela JA-042/034/004. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 25. juna 2004. godine.
91. **Svilan (Rade) Zafirović**, rođen 1925. godine u selu Tirince/ Tirince, opština Kosovska Kamenica/ Kamenice, poslednji put viđen 2. januara 2000. godine u Kosovskoj Mitrovici/ Mitrovice, MKCK br.BLG-803352 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela JA042-018B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 23. aprila 2004. godine.
92. **Voimir (Ljuba) Živić**, rođen 1927. godine u selu Rujce/ Rufc, opština Lipljan/ Lipjan, poslednji put viđen 8. jula 1999. godine u selu Rujce/ Rufc, opština Lipljan/ Lipjan, MKCK br.BLG-802583 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela JA042-001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 23. aprila 2004. godine.
93. **Dragan (Voimir) Živić**, rođen 1958. godine u selu Rujce/ Rufc, opština Lipljan/ Lipjan, poslednji put viđen 8. jula 1999. godine u selu Rujce/ Rufc, opština Lipljan/ Lipjan, MKCK br.BLG-802583 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela JA042-020B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 23. aprila 2004. godine.
94. **Ljubiša (Lazar) Dobrosavljević**, rođen 1950. godine u selu Bitinja/ Biti, opština Štrpce/ Shterpce, poslednji put viđen 2. maja 1999, mesto nepoznato, MKCK br.BLG-802273 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela JA041-010B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 15. maja 2004. godine.
95. **Ratko (Svetozar) Dorđević**, rođen 1958. godine u selu Vrbeštica/ Verbeshtice, opština Štrpce/ Shterpce, poslednji put viđen 2. maja 1999. godine u Podujevu/ Podujeve, MKCK br.BLG-802272 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela JA042-006B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 6. juna 2004. godine.
96. **Miloš (Trajko) Arsić**, rođen 1920. godine. U dokumentima MKCK nema podataka o njegovom nestanku. Poslednji put viđen 26. juna 1999. godine u selu Matičane/ Matiqan, opština Priština/ Prishtine. Oznaka tela JA041/001. Telo je identifikovano klasičnom metodom. Nema podataka o datumu predaje tela porodici. (izvor: UNMIK/OMPF Lista predatih tela od 2000. do septembra 2005).
97. **Bardulj (Alji) Jahja/ Bardhyl (Ali) Jahja**, rođen 1951. godine u Peći/ Peje, poslednji put viđen 1. jula 1999. godine u Prištini/ Prishtine, MKCK br.BLG-804145 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). UNMIK/OMPF predao telo porodici 8. oktobra 2004.

98. **Miodrag (Ilija) Mitrović**, rođen 1978. godine u Vitini/ Viti, poslednji put viđen 30. jula 1999. godine u selu Dobrcane/ Miresh, opština Gnjilane/ Gjilan, MKCK br.BLG-802808 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela YKA10/001B. UNMIK/OMPF predao telo porodici 21. oktobra 2004.
99. **Goran (Ljubomir) Jovanović**, rođen 1977. godine u Vitini/ Viti, poslednji put viđen 30. jula 1999. godine u selu Dobrcane/ Miresh, opština Gnjilane/ Gjilan, MKCK br.BLG-802636 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela YKA06/001B. UNMIK/OMPF predao telo porodici 21. oktobra 2004.
100. **Radovan (Trajko) Dajić**, rođen 1972. godine u selu Vitini/ Viti, poslednji put viđen 30. jula 1999. godine u selu Dobrcane/ Miresh, opština Gnjilane/ Gjilan, MKCK br.BLG-802468 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela YKA03/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 28. oktobra 2004.
101. **Slaviša (Miroslav) Izderić**, rođen 1974. godine u Novom Pazaru, poslednji put viđen 14. juna 1999. godine u Prištini/ Prishtine, MKCK br.BLG-802236-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela YKA02/001B. UNMIK/OMPF predao telo porodici 8. novembra 2004.
102. **Dragoljub (Novica) Slavković**, rođen 1956. godine u selu Rabovce/ Rubofc, opština Lipljan/ Lipjan, poslednji put viđen 22. juna 1999. godine u Lipljanu/ Lipjan, MKCK br.BLG-802537-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela YKA60/008BP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 8. novembra 2004.
103. **Ramadan (Adem) Beriša/ Ramadan (Adem) Berisha**, rođen 1948. godine u selu Cuculjaga/ Qylage, opština Lipljan/ Lipjan, poslednji put viđen u avgustu 1999. godine u selu Bresje/ Bresje, opština Kosovo Polje/ Fushe Kosove, MKCK br.BLG-804625-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela JA042/026. UNMIK/OMPF predao telo porodici 23. novembra 2004.
104. **Nikola (Radovan Ristić) Martinović**, rođen 1969. godine u Prištini/ Prishtine, poslednji put viđen 28. avgusta 1999. godine u selu Tulare, opština Medveđa, MKCK br.BLG-803764 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela YKA58-001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 25. marta 2005. godine.
105. **Zoran (Sarafin) Došić**, rođen 1943. godine u selu Vlahinja, poslednji put viđen 28. juna 1999. godine u Prištini/ Prishtine, MKCK br.BLG-802994 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela JA042/036/009. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 25. marta 2005. godine.
106. **Milan (Stevan) Radić**, rođen 1960. godine u selu Vrhovine, poslednji put viđen 25. juna 1999. godine u Prištini/ Prishtine, MKCK br. BLG-801258-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela JA042/039/005/006. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 25. marta 2005. godine.

107. **Safet (Ramadan) Azemi, Rom**, rođen 1969. godine u Kosovskoj Mitrovici/ Mitrovica, poslednji put viđen u aprilu 1999. godine u Kosovskoj Mitrovici/ Mitrovica, MKCK br.BLG-800685-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 2. juna 2005. godine.

14. Pravoslavno groblje Priština

108. **Milosava (Radimir) Kostić**, rođena 1932. godine u selu Krpimej/ Kerpimeh, opština Podujevo/ Podujeve, poslednji put viđena u junu 1999. godine u selu Gornja Pakaštica/ Pakashtice e Eperme, opština Podujevo/ Podujeve, MKCK br.BLG-803975 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela 1399. Telo je identifikovano klasičnom metodom. UNMIK/OMPF predao telo porodici 22. marta 2002.
109. **Miladin (Ranko) Kostić**, rođen 1931. godine u selu Gornja Pakaštica/ Pakashtice e Eperme, opština Podujevo/ Podujeve, poslednji put viđen u junu 1999. godine u selu Gornja Pakaštica/ Pakashtice e Eperme, opština Podujevo/ Podujeve, MKCK br.BLG-803975 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela 1400. Telo je identifikovano klasičnom metodom. UNMIK/OMPF predao telo porodici 22. marta 2002.
110. **Kosta (Stanko) Jacić**, rođen 1943. godine u Kosovskoj Vitini/ Viti. U dokumentima MKCK nema podataka o njegovom nestanku. Oznaka tela FZJ01/001B.. Telo je identifikovano kombinacijom klasične i DNK analize, koju je obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 6. juna 2003.
111. **Dragan (Milutin) Jaćimović**, rođen 1962. godine u Gnjilanu/ Gjilan, poslednji put viđen 9. jula 1999. godine u Gnjilanu/ Gjilan, MKCK br.BLG-801657-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela FAK01/003B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 10. aprila 2005.

15. Opština Priština

112. **Zoran (Vujica) Rajčić**, rođen 1969. godine u selu Pleš, opština Aleksandrovac. Podatke o nestanku dostavila porodica. Nema podataka o njegovom nestanku u dokumentima MKCK. Poslednji put viđen 13. juna 1999. godine u Prištini/ Prishtine. Oznaka tela S-123-2000 (izvor: porodica). UNMIK/OMPF predao telo porodici 16. decembra 2004.
113. **Zoran (Živojin) Nedeljković**, rođen 1953. godine u Prištini/ Prishtine, poslednji put viđen 20. avgusta 1999. godine u Prištini, MKCK br. BLG-801906-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela FGG006/INV/03. UNMIK/OMPF predao telo porodici 21. decembra 2004.

16. Prizren

114. **Otac Hariton (svetovno ime Radoslav Lukić)**, rođen 1950. godine, poslednji put viđen 15. juna 1999. godine. U dokumentima MKCK nema podataka o njegovom nestanku. Telo identifikovano prepoznavanjem. UNMIK predao telo monaškom bratstvu manastira Gračanica 11. novembra 2000. godine.

115. **Momčilo (Milosav) Ristanović**, rođen 1940. godine u selu Rožanstvo, opština Čajetina, poslednji put viđen 17. juna 1999. godine u Prizrenu/ Prizren, MKCK br.BLG-802131 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela HP79/001B. Telo identifikovano kombinacijom klasične i DNK analize, koju je obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 11. oktobra 2002.
116. **Abdulah (Osman) Caca/ Abdullah (Osman) Caca**, Rom, rođen 1950. godine u Prizrenu/ Prizren, poslednji put viđen 18. jula 1999. godine u selu Dušanovo/ Dushanove, MKCK br.BLG-803770 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela HP64/002. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 6. marta 2003.
117. **Abedin (Abdulah) Caca/ Abedina (Abdullah) Caca**, Rom, rođen 1974. godine u Prizrenu/ Prizren, poslednji put viđen 18. jula 1999. godine u selu Dušanovo/ Dushanove, MKCK br.BLG-803770 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela HP64/002. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 6. marta 2003.
118. **Ilija (Stanislav) Ilić**, rođen 1951. godine u Prizrenu/ Prizren, poslednji put viđen 14. juna 1999. godine u Prizrenu/ Prizren, MKCK br.BLG-802616 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela HP77/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio je ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 11. aprila 2003.
119. **Danica (Martin) Cucurević**, rođena 1924. godine u Prizrenu/ Prizren, poslednji put viđena 20. avgusta 1999. godine. U dokumentima MKCK nema podataka o njenom nestanku. Oznaka tela FQA19/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 18. jula 2003.
120. **Đurka (Trifun) Nešić**, rođena 1924. godine u Prizrenu/ Prizren, poslednji put viđena 12. avgusta 1999. godine u Prizrenu/ Prizren (izvor: KC KiM). U dokumentima MKCK nema podataka o njenom nestanku. Oznaka tela FQA21/001B. Telo identifikovano klasičnom metodom. UNMIK/OMPF predao telo porodici 18. jula 2003.
121. **Ježdimir (Toma) Nešić**, rođen 1923. godine u Prizrenu/ Prizren, poslednji put viđen 12. avgusta 1999. godine u Prizrenu/ Prizren (izvor: KC KiM). U dokumentima MKCK nema podataka o njegovom nestanku. Oznaka tela FQA30/001B. Telo je identifikovano klasičnom metodom. UNMIK/OMPF predao telo porodici 18. jula 2003.
122. **Radivoje (Radoš) Drakulović**, rođen 1932. godine u Prizrenu/ Prizren, poslednji put viđen 24. jula 1999. godine (izvor: FHP, izjava svedoka). U dokumentima MKCK nema podataka o njegovom nestanku. Oznaka tela FQA24/001B. Telo je identifikovano kombinacijom klasične i DNK analize, koju je obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 18. septembra 2003.
123. **Gordana (Ljubiše) Jovanović**, rođena 1951. godine u Prizrenu/ Prizren, poslednji put viđena 25. jula 1999. u Prizrenu (izvor: Izvod iz Obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM, KC 86/2002). Oznaka tela FQA27/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 18. septembra 2003.

124. **Krsto (Đorđe) Jovanović**, rođen 1932. godine u Prizrenu/ Prizren, poslednji put viđen 25. jula 1999. godine u Prizrenu/ Prizren, MKCK br.BLG-804605-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela FQA12-001B. UNMIK/OMPF predao telo porodici 25. juna 2004.
125. **Rada (Nikola) Marković**, rođena 1933. godine u selu Gornje Selo/ Gornaselle, opština Prizren/ Prizren, poslednji put viđena 14. juna 1999. godine u Prizrenu/ Prizren, MKCK br.BLG-804624-02 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela FQA03-001B. UNMIK/OMPF predao telo porodici 25. juna 2004.
126. **Stojadin (Stamenko) Marković**, rođen 1926. godine u selu Požaranje/ Pozharan, opština Vitina/ Viti, poslednji put viđen 14. juna 1999. godine u Prizrenu/ Prizren, MKCK br.BLG-804624-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela FQA04-001B. UNMIK/OMPF predao telo porodici 25. juna 2004.
127. **Živko (Sava) Gogić**, rođen 1928. godine u selu Sredska/ Sredske, opština Prizren/ Prizren, poslednji put viđen u junu 1999. godine u Prizrenu/ Prizren, MKCK br.BLG-805031-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela HP67/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 2. juna 2005. godine.
128. **Slavko (Živko) Gogić**, rođen 1955. godine u Prizrenu/ Prizren, poslednji put viđen u junu 1999. godine u Prizrenu/ Prizren, MKCK br.BLG-805031-03 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela HP66/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 2. juna 2005. godine.
129. **Nikola (Vojislav) Radivojević**, nema podataka o njegovom nestanku u dokumentu MKCK. Rođen 1939. godine, poslednji put viđen 27. juna 1999. godine u Prizrenu. Oznaka tela FQA16/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 2. avgusta 2005. godine.

17. Suva Reka

130. **Ljubiša (Borislav) Nedeljković**, rođen 1957. godine u Đakovici/ Gjakove, poslednji put viđen 11. juna 1999. godine u Suvoj Reci/ Suhareke, MKCK br.BLG-803883 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela NB01/001BP. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 26. marta 2003.
131. **Jovan (Krst) Lazarević**, rođen 1912. godine u Skadru u Albaniji, poslednji put viđen 14. juna 1999. godine u Đakovici/ Gjakove, MKCK br.BLG-803420 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela ZY01/001BP. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 18. septembra 2003.
132. **Todor (Radmilo) Živković**, rođen 1949. godine u selu Padine/ Padine, opština Zubin Potok/ Zubin Potok, poslednji put viđen 2. avgusta 1999. godine u Kosovskoj Mitrovici/ Mitrovice, MKCK br.BLG-803461 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela FHK06/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 13. avgusta 2003.

133. **Radojica (Živan) Vidić**, rođen 1937. godine u selu Klinovac/ Klinefc, opština Klina/ Kline, poslednji put viđen 20. juna 1999. godine u selu Klinovac/ Klinefc, opština Klina/ Kline. U dokumentima MKCK nema podataka o njegovom nestanku. Oznaka tela UNID 2002/092/04. Identifikaciju DNK analizom obavio je ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 27. septembra 2003. godine.
134. **Milivoje (Simo) Jerinić**, rođen 1928. godine u selu Grnčar/ Germcare, opština Kosovska Vitina/ Viti, poslednji put viđen 27. juna 1999. godine u Peći/ Peje Oznaka tela UNID 2002/107/1. Identifikaciju DNK analizom obavio je ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 22. decembra 2003. godine.
135. **Gordana (Dragoljub) Stanković**, rođena 1972. godine u selu Stari Kačanik/ Kacanik I Vjeter, poslednji put viđena 28. juna 1999. godine u selu Gajre/ Gajre, opština Kačanik/ Kacanik, MKCK br. BLG-804172 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela 2002/016/11. UNMIK/OMPF predao telo porodici 25. juna 2004. godine.
136. **Živka (Milan) Stanković**, rođena 1949. godine u selu Trn/ Trn, opština Uroševac/ Ferizaj, poslednji put viđena 28. juna 1999. godine u selu Gajre/ Gajre, opština Kačanik/ Kacanik, MKCK br.BLG-804172 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela LL02/001. UNMIK/OMPF predao telo porodici 25. juna 2004. godine.
137. **Andelko (Kolja) Ristić**, rođen 1919. godine u selu Dvorane/ Dvoran, opština Suva Reka/ Suhareke, poslednji put viđen 14. juna 1999. godine u selu Dvorane/ Dvoran, opština Suva Reka/ Suhareke, MKCK br.BLG-802865-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela YMG41/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 25. marta 2005. godine.
138. **Jovanka (Milan) Ristić**, rođena 1923. godine u selu Delovce/ Dellofc, opština Suva Reka/ Suhareke, poslednji put viđena 14. juna 1999. godine u selu Dvorane/ Dvoran, opština Suva Reka/ Suhareke, MKCK br.BLG-802865-02 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela YMG58/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 25. marta 2005. godine.
139. **Dragomir (Petar) Đukanović**, rođen 1927. godine u Krivoj Palanci, poslednji put viđen 12. jula 1999. godine u Prizrenu/ Prizren, MKCK br.BLG-800710-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela YMG03/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 2. avgusta 2005. godine.
140. **Jovica (Dragomir) Đukanović**, rođen 1955. godine u Prizrenu/ Prizren, poslednji put viđen 12. jula 1999. godine u Prizrenu/ Prizren, MKCK br.BLG-800710-02 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela YMG02/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 2. avgusta 2005. godine.

18. Štimlje

141. **Zvonko (Marko) Marinković**, rođen 1967. godine u selu Mušutište/ Mushtishte, opština Suva Reka/ Suhareke, poslednji put viđen 24. juna 1998. godine u selu Crnoljevo/ Carraleve, opština Štimlje/ Shtime, MKCK br.YUK-050030 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela FUA01/001B. UNMIK/OMPF predao telo porodici 10. decembra 2004. godine
142. **Jevta (Savo) Petković**, rođen 1937. godine u selu Mušutište/ Mushtishte, opština Suva Reka/ Suhareke, poslednji put viđen 24. juna 1998. godine u selu Crnoljevo/ Carraleve, opština Štimlje/ Shtime, MKCK br.YUK-050029 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001.). Oznaka tela FUA01/003B. UNMIK/OMPF predao telo porodici 10. decembra 2004. godine

19 Uroševac

143. **Petar (Vladimir) Krstić**, rođen 1938. godine u selu Kosin/ Kosin, opština Uroševac/ Ferizaj, poslednji put viđen 29. juna 1999. godine u selu Kosin/ Kosin, opština Uroševac/ Ferizaj. U dokumentima MKCK nema podataka o njegovom nestanku. Oznaka tela CCIU 2002–22. Telo je identifikovano klasičnom metodom. UNMIK/OMPF predao telo porodici 9. oktobra 2002.
144. **Dejan (Dobrivoje) Jezdić**, rođen 1977. godine u Medveđi, poslednji put viđen 14. juna 1999. godine u Uroševcu/ Ferizaj (izvor: Izvod iz Obdukcionog zapisnika KC KiM). Oznaka tela LL03/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 27. juna 2003.
145. **Bogdan (Jovan) Đokić**, rođen 1932. godine u Uroševcu/ Ferizaj, ubijen 24/25. juna 1999. godine u Uroševcu/ Ferizaj (izvor: Izvod iz Obdukcionog zapisnika KC KiM, 226/2003). U dokumentima MKCK nema podataka o njegovom nestanku.. Oznaka tela LL03/002B. Telo je identifikovano kombinacijom klasične i DNK analize, koju je obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 22. decembra 2003. godine.
146. **Kruna (Serafim) Zabunović**, rođena 1931. godine u Preševu, poslednji put viđena 15. jula 1999. godine u Uroševcu/ Ferizaj, MKCK br.BLG-800723-02 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela LL04-001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF predao telo porodici 2. avgusta 2005.

20. Vitina

147. **Slobodan (Dimitrije) Trajković**, rođen 1945. godine, poslednji put viđen 4. jula 1999. godine u selu Donji Livoč/ Livoq i Poshtem, opština Gnjilane/ Gjilan. U dokumentima MKCK nema podataka o njegovom nestanku. Oznaka tela SGI01-001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 30. marta 2005.
148. **Slobodan (Milan) Marinković**, rođen 1964. godine, poslednji put viđen 4. jula 1999. godine u selu Donji Livoč/ Livoq i Poshtem, opština Gnjilane/ Gjilan. U dokumentima MKCK nema podataka o njegovom nestanku. Oznaka tela SGH01-001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. UNMIK/OMPF je predao telo porodici 30. marta 2005.

21. Vučitrn

149. **Stanko (Pavle) Šaranović**, rođen 1953. godine u selu Drvare/ Dervare, opština Vučitrn/ Vushtrri, poslednji put viđen 26. juna 1999. godine u Prištini/ Prishtine, MKCK br. BLG-800659 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela QD16/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP UNMIK/OMPF predao telo porodici 18. jula 2003.
150. **Milivoje (Branko) Vukmirović**. U dokumentima MKCK nema podataka o njegovom nestanku. Oznaka tela QG24/001B UNMIK/OMPF predao telo porodici 23. novembra 2004.

22. Lešće

151. **Zoran (Milutin) Mijatović**, rođen 1979. godine u Leposaviću/ Leposaviq, poslednji put viđen 16. aprila 1999. godine na karauli Košare/ Koshare, graničnom prelazu sa Albanijom, zapadno od Đakovice/ Gjakove (izvor: Izvod iz Obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM, KC KiM). U dokumentima MKCK nema podataka o njegovom nestanku. Oznaka tela S195/99. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. Telo je predato porodici 10. oktobra 2003.
152. **Dejan (Slavoljub) Mitić**, rođen 9. januara 1977. godine u mestu Trupale, opština Niš, poslednji put viđen 16. aprila 1999. godine kod karaule Košare/ Koshare, kota Maja glava, uz granicu sa Albanijom zapadno od Đakovice/ Gjakove (izvor: Izvod iz Obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM, KC KiM). U dokumentima MKCK nema podataka o njegovom nestanku. Oznaka tela S195/99. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP Telo je predato porodici 10. oktobra 2003.
153. **Slavko (Tiosav) Krunic**, rođen 1978. godine u Čačku, poslednji put viđen 6. maja 1999. godine na karauli Košare/ Koshare, opština Đakovica/ Gjakove (izvor: Izvod iz Obdukcionog zapisnika o nestalim licima na KiM, KC KiM). U dokumentima MKCK nema podataka o njegovom nestanku. Oznaka tela S201/99. Identifikaciju DNK analizom obavio je ICMP Telo je predato porodici 10. oktobra 2003.
154. **Momčilo (Rakić) Pumpalović**, rođen 1938. godine u selu Sinaje/ Sinaje, opština Istok/ Istog, poslednji put viđen 30 juna 1999. godine u Istoku/ Istog, MKCK br. BLG-803989 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, mart 2001). Oznaka tela S199/99. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. Telo je predato porodici 22. decembra 2003.
155. **Dejan (Duško) Kostić**, rođen 1978. godine u Beču/ Vienna, Republika Austrija, poslednji put viđen 16. aprila 1999. godine kod karaule Košare/ Koshare, kota Maja glava, uz granicu sa Albanijom zapadno od Đakovice/ Gjakove, MKCK br. BLG-802211-01 (izvor: Nestale osobe u vezi sa događajima na Kosovu, dokument MKCK-a, februar 2004). Oznaka tela S196/99. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. Telo predato porodici 5. aprila 2005.

23. Nepoznata lokacija ekshumacije

156. **Fahredin Indrulić**, Bošnjak, datum i mesto rođenja nepoznati. Nema podataka o njegovom nestanku u dokumentima MKCK. Poslednji put viđen 25. jula 1999. godine u Prizenu/ Prizren. Oznaka tela FZN02/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. Nepoznat datum predaje tela.
157. **Hajrula Indrulić**, Bošnjakinja, datum i mesto rođenja nepoznati. Nema podataka o njenom nestanku u dokumentima MKCK. Poslednji put viđena 25. jula 1999. godine u Prizenu/ Prizren. Oznaka tela FZN03/001B. Identifikaciju DNK analizom obavio ICMP. Nepoznat datum predaje tela.